CELJE, 21. JUNIJ 1973 — ŠTEVILKA 23 — LETO XXVII — CENA 1 DIN

NOVI TEDNIK

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

O REFORMI ZNG

Jutri dopoldne ob 8. uri se bodo v spodnji stranski dvorani narodnega doma v Celju sestali člani sveta osmih občin za celjsko območje. Pogovorili se bodo o programu dela za II. polletje in razpravljali o predlogu reorganizacije Zavoda za napredek gospodarstva, ki naj bo v prihodnje bolj inštitucija znanstveno-aplikativnega delovanja. Z reorganizacijo naj bi celjsko območje dobilo znanstveno-raziskovalno inštitucijo za regionalno in podjetniško ekonomiko, večjo koncentracijo znanstveno-raziskovalnega kadra, ustrezno urbanistično službo in veliko projektantsko organizacijo za visoke in nizke gradnje.

Zaradi teh novih nalog bi v okviru ZNG okrepili oddelek za projektiranje in urbanizem in oddelek za ekonomiko in elektronsko obdelavo podatkov, ki bi imel dve obračunski enoti — elektronsko obdelavo podatkov in regionalno ter podjetniško ekonomiko. Nova organizacija med drugim predvideva pvezovanje računalniških kapacitet na celjskem območju. S predvideno preosnovo bi ZNG dokončno oblikoval tak koncept dela, za kakršnega je zainteresirano gospodarstvo celjskega območja.

NE KOMPLICIRATI

Osnutek zvezne ustave je v javni razpravi. Prejšnji teden je v celjski občini Zdravko Krvina na povabilo krajevne organizacije SZDL Otok govoril o temeljnih smereh zvezne ustave, pa o tem, čemu bo dala poudarek republiška ustava. Med drugim je v uvodni razpravi tudi navrgel misel, da moramo izpeljati vsebino ustavnih sprememb kar najmanj komplicirano.

To izpeljavo in nekompliciranost mora dati že javna razprava. Resda ustavni jezik ni lahek in primora k razmišljanju. Tudi zasnov in perspektiv prihodnjega razvoja naše družbe ni mogoče vsakomur dajati do zadnjih tančic. Nekaj pa vendarle vsi dobro vemo, za kaj gre. Da hočemo v vseh družbenih sredinah zagotoviti odločilni vpliv delovnega človeka. V združenem delu, v združevanju dela in sredstev, samoupravnih interesnih skupnostih, v krajevni skupnosti, rečemo, da naj bo delovni človek — proizvajalec in občan nosilec celotnega družbenega življenja, to pomeni, da moramo z novimi ustavnimi spremembami ustvarjati kakovostne oblike samoupravnega dogovarjanja in odločanja. Vsepovsod v posebej tam, kjer je bil dohodek delavcu odtujen in na njegovo delitev ni imel nobenega vpliva.

Tudi spoznanje, da se oblast decentralizira, da bo okrepljena vloga republik, občin in krajevnih skupnosti, pomeni veliko šanso. Politika, radi rečemo, ne sme biti samo v rokah poklicnih politikov. Ko pa gradimo, snujemo odločitve v krajevni skupnosti in »hodimo« s predlogi navzgor, nemalokrat najdemo osamljenost terenskih aktivistov. In preveliko brezbrižnost dela občanov za življenje v kraju. Lažje je seveda kritizirati kot ustvarjati. Toda uspehov ne bo, tudi po spremembi ustavnih sprememb ne, če ne bo vsak med nami izmeril svoj prostor na odru samoupravne dejavnosti. Če ne bo kritičnih pozicij prešel v sredino. V krajevni skupnosti. V temeljni organizaciji združenega dela. V občini. V samoupravnih interesni skupnosti V vseh okoljih.

V javni razpravi ne smemo ustave le pojasnjevati. Kako hitro se bomo odločili za to pot, bomo že komplicirali. Učili bomo in s tujkami bomo že kar v prvem obdobju odvrnili človekova razmišljanja od namena nove ustave. Bodimo življenjski. Konkretni. Praktični. Saj je prav, da poudarjamo revolucionarnost ustavnih sprememb. Toda besede, ustava, zgodovina politične misli in družbenega razvoja potrjuje, da spreminja realnih razmerij. Mi pa smo že velikokrat rekli, da hočemo ta svet spremeniti. Ga narediti boljšega. Ustava, ki je naša ustava, nam lahko pomaga.

Veliko odgovornost bcao prevzeli organizatorij javne razprave o ustavi. Razlagalci ustavnih sprememb. Na eni strani pa za pravočasno in skrbno razpravo o obeh osnutkih — zvezne in republiške ustave Na drugi strani pa gre še najbolj za to, da bomo nekomplicirano razgrnili rdečo nit ustave in jo povezali z našim življenjem. Z našo dejavno vlogo v uresničevanju ustavnih sprememb. Kajti ta dejavna vloga in ta konkretni pristop uresničevanja ustave pomeni kakovostno spreminjanje našega življenja.

J. VOLFAND

MARJAN PODBREZNIK je bil prejšnji teden, točneje v četrtek, 14. junija na dan referenduma v Klimi na volišču ravno dvesto devetinšestdeseti volivec. Že ob pol osmi uri zjutraj je v Klimi volilo več kot polovica članov tega delovnega kolektiva, ki je z izredno dobrim izidom volitev pripomoglo k uspešnemu izidu referenduma o združitvi Kovinotehne, Klime, Libele in Ferralita v Organizacijo združenega dela proizvodne in trgovske smeri. Foto: DRAGO MEDVED

Praznik laške občine

START: V ZIDANEM MOSTU

V soboto se bo v Zidanem mostu začelo letošnje praznovanje praznika laške občine. Kot smo že poročali, se je za čast, kje naj bi letos praznovali, potegovalo več krajevnih skupnosti, med njimi tudi Zidani most. No, v Zidanem mostu sicer ne bo osrednje proslave občinskega praznika, bo pa prva v okviru praznovanj.

Praznik začenjajo gasilci. V soboto popoldne bodo blizu železniške postaje izvedli mokro vajo. Po končani vaji bo gasilskemu društvu izročen nov avtomobil. To društvo doslej ni imelo prevoznega sredstva, pa so nemalokrat na rokah nosili motorno brizgalno, kadar jih ni katero od drugih društev pobralo na »avtostop«.

Tako v soboto. Naslednji dan, v nedeljo, bo popoldne ob 17. uri velika svečanost, pomembna predvsem za občane iz Širja in zaselkov na pobočju Kopitnika. Pri odcepu v Zidanem mostu bo izročena prometu na novo zgrajena krajevna cesta, ki povezuje Širje z dolino. Cesta je bila zgrajena s prostovoljnim delom, s prispevki občanov in pomočjo občinske skupščine in ŽTP Ljubljana. Nova cesta ni samo pomembna za občane Širja in drugih zaselkov na pobočju Kopitnika, saj utegne kaj kmalu postati tudi turistična cesta. Zlasti če bo uspela namera, da bi obnovili graščino v Širju, ki je v zadnjih letih že močno propadla.

Občani bodo v Širjem po otvoritvi pripravili tudi prosto zabavo, da bodo prvi gostje, ki bodo s svojimi konjički prihrumeli v njihovo vas, imeli lep spomin na težko pričakovan dogodek.

J. K.

shop
MLADE
MLADO

VELEBLAGOVNICA

z urednikove mize

Danes na zadnji strani ne boste našli zapisa o gorah in gornikih. Ne zato, ker jih ne bi bilo več ali ker morda niso bili dovolj zanimivi. Saj smo prepričani, da ste jih radi brali. Toda odločili smo se, da bomo nekatere gornike in njihova doživetja kasneje predstavili na drugih straneh. Berni Strmčnik pa si bo malo oddahnil, saj je v pisanje gornikov res vložil mnogo truda.

Namesto gornikov bo odslej na zadnji strani mondena stran ali po naše — Poglejmo naokrog. Okrnjeno stran zanimivosti izpred domačih in tujih pragov. Pripravljal jo bo Jure Krašovec. Obljubil je, da bo vedno poskrbel za dober štimung. Če ne bo, ga bomo pokritizirali.

Vabim vas, da nam sporočite kako zanimivost. Dogodek, ki zasluži objavo. Na 8. strani, kjer smo pisali o šolah, bomo odslej dali prostor intervjujem, srečanjem, reportažnim zapisom. Pišite.

VAŠ UREDNIK

Delavski turizem

DOPUST IN BOROVNICE

Povsod, kamorkoli greš, vedno naletiš na kakšnega znanca. Tako je tudi na morju, ko preživljaš svoje dopustniške dni, te nenadoma nekdo potrepla po rami in reče: »Zdravo!«

Kar čudno pa bi bilo, če bi te letos takole potrepljal Šentjurčan. Zakaj?

Po grobi oceni bo letos koristilo svoj dopust na morju ali planinah le deset do petnajst odstotkov zaposlenih Šentjurčanov. Skratka, to bodo tisti, ki bodo resnično imeli dopust. Pa ne da si ga ostali ne bi želeli, da ne bi imeli radi plavih valov Jadrana ali zelenja naših planin.

Sicer tudi delovne organizacije Šentjurja vedno bolj skrbijo za organiziran oddih, vendar so kapacitete še vedno izredno majhne. Tako ima lesna industrija Bohor manjši počitniški naselji v Biogradu na moru in v Medveji, Alpos pa letos prvič v najemu nekaj ležišč. Tu pa sta še Tovarna lahke obutve TOLO in KK Šentjur.

No, upanje pa je, da bo že čez dobro leto bolje. Občinska skupščina Šentjur je namreč iniciator ideje za organizacijo skupnega letovanja oziroma postavitev počitniškega naselja za ljudi Šentjurja. Predlagali so že predsednikom delavskih svetov in predsednikom osnovnih sindikalnih organizacij, da bi se najpozneje letos dogovorili o tem skupnem naselju. S tem bi omogočili ugodno in cenejše letovanje tudi tistim, ki niso zaposleni v večjih delovnih organizacijah in tako nimajo možnosti takšnega letovanja. Seveda bo za to potrebno nekaj sredstev, za katera pa upajo v Šentjurju, da jih bodo lahko zagotovili. Tako morje ne bi bilo več samo dolgoletna sanja in upanje mnogih Šentjurčanov, ki vsako jutro krenejo iz svojih oddaljenih naselij v službo, popoldne pa kosijo, sušijo, kopljejo in tudi gradijo.

Torej, drugo leto. Pa letos?

Ogromna večina bo ostala doma. Pri domačih opravilih, ta bodo zadržala največ ljudi. Drugi bodo pospešeno delali na gradnji novih hišic, ob sobotah in nedeljah pa se bodo odpravili na obiske sorodnikom, znancem. Mnogi bodo v teh dneh delali še več kot na delovnem mestu. Za te dopust ne bo tisto, čemur je namenjen. Vrnili se bodo v službo morda še bolj utrujeni kot so odšli.

Zanimivo je, da bodo mnogi izkoristili svoj dopust v času, ko je v naših gozdovih največ borovnic in to prav zaradi borovnic. V šentjurskih domačijah je denar vedno potreben, nikdar ga ni dovolj. Tako bodo mnogi izkoristili proste dni za nabiranje borovnic. Dobro plačilo je privlačno.

In otroci? Ne dolgo tega so imeli urejeno naselje pri Rovinju, vendar so jih pregnali — pač turistično niso zanimivi in premalo zapravijo — in tako so Šentjurčani uredili novo naselje za svoje otroke pri Izoli. Tudi tu so jih potisnili stran od morja — 600 metrov v hrib — vendar so veseli, da imajo vsaj to. Seveda pa strah, kdaj jih bodo pregnali še od tu, ni povsem neopravičen.

Regresi za dopust, od 400 do 600 dinarjev, ki so jih šentjurske delovne organizacije izplačale zaposlenim so bili dobrodošli, vendar . . .

O tem mi je pripovedoval v plav, delovni kombinezon oblečen možakar, ki se vozi v službo s kolesom. Ni hotel biti imenovan, češ, tako ne mislim samo jaz, ampak tudi mnogi drugi.

»Čigav je naš Jadran? Vidite«, pravi, »naš«. Tako smo ga vedno imenovali Kako naj grem na morje? Z regresom?. Odlično je, da smo ga dobili, vendar ob tolikšni plači in dveh otrocih resnično ne morem in ne morem privarčevati še toliko, da bi lahko rekel starejšemu fantu: Letos gremo pa na morje. Ali je res, da postajajo naše obale vse bolj privilegij ljudi z dobrim standardom, tujcev in tistih, ki imajo srečo, da delajo v trdno stoječih, velikih delovnih organizacijah, katere imajo urejeno letovanje. Cene se dvigajo, kakšne bodo šele na morju. Povejte mi recept, kako si naj privoščim morje.«

Nisem mu ga mogel.

-ar

Rogaška Slatina

ŠE DEJAVNI!

Vsekakor pomembna ugotovitev sekretarja medobčinskega komiteja ZK Janeza Zahrastnika, ki jo je izrekel na nedavnem celodnevnem seminarju sekretarjev organizacij ZK večjih organizacij združenega dela v Rogaški Slatini, ko je navzočim podal uvodno besedo. Seminarja se je udeležilo okoli petdeset predstavnikov večjih podjetij v celjski regiji; kot gost pa je prišel tudi France Popit.

Sekretar medobčinskega komiteja ZK Janez Zahrastnik je v uvodu poudaril, da misli, da je ZK na našem območju uspelo obdržati kontinuiteto dela ZK po pismu tovariša Tita in po 29. seji CK ZKS.

»To pa ne pomeni, da je 29. seja le dogodek, ki je pustil za sabo pisani dokument, pač pa naj bo v vsaki naši sredini takšna 29. seja. To ne sme biti fraza, to naj bo metoda za delo,« je dejal v nadaljevanju svojega uvodnega govora.

Janez Zahrastnik je ugotovil, da je treba vnesti vzdušje pisma in 29. seje v vse aktive, v najmanjšo družbeno politično skupnost. Pri tem je opozoril na občutne razlike v posameznih občinah, ko govorimo o delu komunistov. Zlasti velik problem pri delu ZK je pomanjkanje kadrov.

»Bolj kot kdaj prej je treba poznati razmerja sil v sredinah, v katerih živimo in delujemo,« je rekel, preden je spregovoril še o uvajanju ustavnih dopolnil na našem območju, o silah, ki nasprotujejo tem tendencam, ter o težavah, ki se še pojavljajo v zvezi z uveljavljanjem sprememb.

Za mnenje o seminarju in o razmerah v posameznih podjetjih smo vprašali nekaj tovarišev, prisotnih na seminarju.

Alojz Recko je sekretar osnovne organizacije ZK v kmetijskem kombinatu Šentjur in misli, da je seminar koristna in poučna oblika medsebojnega izmenjavanja mnenj. **»Vsekakor se mi zdi, da je bila najbolj zanimiva razprava okoli ustavnih dopolnil, njih uvajanja in problematika, povezana z njimi. Seveda me je tudi zanimalo, kako daleč so s temi stvarmi drugje. Še večkrat bi se morali dobiti na takšnem nivoju. To je osnovno izhodišče današnjega seminarja.«**

Enakega mnenja je bil tudi Rudi Jugovar, sekretar osnovne organizacije ZK v Steklarni Boris Kidrič: **»Moje mnenje je, da je bilo že v besedah Janeza Zahrastnika dovolj koristnih smernic za dobro in kvalitetno nadaljnje delo, zato mislim, da bi takšno obliko medsebojnega kontaktiranja morali obdržati. Prav gotovo bomo prevzeli določene oblike uvajanja ustavnih dopolnil, ki se nam bodo zdela koristna in najbolj utemeljena. Soočenje mnenj je bilo vedno dobrodošlo.«**

Polde Slapnik iz Cinkarne je govoril o nekaterih praktičnih vidikih delovanja komunistov in povedal, da njegovemu kolektivu določene oblike dela organizacijsko ne ustrezajo. Prevelike temeljne organizacije združenega dela niso našle skupnega jezika, ker je prišla do izraza anonimnost posameznih članov ZK, močno se je občutila tudi pasivnost. Z drugimi besedami: premajhna kohezivnost.

»Menim pa,« je dejal Polde Slapnik, **»da je naš kolektiv kljub vsemu zelo enoten, kar se je pokazalo v krizi, ki jo je Cinkarna preživljala.«**

Adolf Lipnik, sekretar združene organizacije trgovine Celje, je ocenil njihovo delovanje pri uveljavljanju ustavnih dopolnil kot popoln zlom vseh nasprotnih sil, močno pa je kritiziral preveliko rast administracije.

»Dobro se povezujemo z industrijo, kar so nam nekateri zamerili. Sedaj imamo krepke oblike samoupravnega povezovanja, ki jih bomo še razširili, ker se nam to zdi pametno .V začetku smo naleteli na močan odpor.«

Predstavnik Rudnika Velenje, Ivan Drev, je na seminarju, povedal pa je tudi nam, grajal počasno reševanje njihovih problemov, ki so se nakopičili zadnje čase in o katerih je slovenska javnost bila večkrat obveščena. Govoril je tudi o uveljavljanju ustavnih dopolnil in povedal, da te stvari gredo pri njih precej hitro in brez večjih zastojev.

»Če me kaj moti, potem me razni čudni odnosi pri našem uvozu. Čemu na primer uvažati paradižnik in podobno. Takšne pojave naši delavci čedalje bolj napadajo in prav zaradi tega bomo morali misliti tudi na takšne anomalije. Kar se tiče nas, Rudnika, bomo morali omejiti vse vrste investicij v razumne meje.

Vprašanja in problemi, povezani z njimi, so bila torej zelo zanimiva in so razkrila niz težav pa tudi dobrih strani delovanja komunistov v posameznih podjetjih. Na koncu seminarja je spregovoril France Popit.

Seminar v Rogaški Slatini bo brez dvoma koristen napotek za nadaljnje delo sekretarjev v osnovnih organizacijah združenega dela.

-ek-

Radeče

4 „ŠIHTE“ ZDRAVJU

Zdravstvena postaja v Radečah, zgrajena pred dvema letoma, je bila že ob otvoritvi »nedonošenček«. Premajhna je bila že od začetka zato, ker je bila zgrajena po načrtih izpred let, ko potrebe v tem območju še niso bile tolikšne. V novi zdravstveni postaji je premalo čakalnic, premalo ambulantnih ordinacij, ni prostora za EKG in prepotreben rentgenski aparat. Ob vseh teh nevšečnostih je zgovorna tudi ta, da morajo zdrave matere z zdravimi malčki ob rednih pregledih dojenčkov deliti prostor z bolnimi, prehlajenimi občani.

Da bi stiska ne povečevala svojega obsega in ker problem sam od sebe ne more biti rešen, se je zadeve nedavno tega lotil širši politični aktiv radeškega območja.

Najprej so ugotovili, da je problem zdravstvene postaje res pereče in družbeno pomembno vprašanje. Ugotovili so, da bi prizidek kakšnih 222 kvadratnih metrov (vključno s hišnikovim stanovanjem) za precej let premagalo tesnobo. Za tak prizidek bi potrebovali okoli 800.000 ND. 150.000 ND je pripravljena prispevati skupnost socialnega zavarovanja, okoli 200.000 ND pa bi namensko za stanovanje mogli dobiti iz stanovanjskega sklada. Ostane torej še okoli 450.000, pravzaprav zmanjka.

Politični aktiv je nedavno na svoji seji sklenil začeti politično akcijo, s katero naj bi v letošnjem in prihodnjem letu zagotovili manjkajočih 45 starih milijonov. Uresničitev načrta bi bila mogoča, če bi vsi zaposleni v območju radeškega okoliša bivajoči občani prispevali štiri enodnevne zaslužke, dva v letošnjem, dva v prihodnjem letu.

Širši politični aktiv, ki povezuje vse politično samoupravno in društveno življenje v svojem območju, je izdelal program političnih nalog, konkretnih zadolžitev, terminski plan in seveda tudi nosilce teh nalog. V bistvu gre za množično, samoupravno odločitev, za to, da se bodo občani v svojih delovnih sredinah odločali, kot so se odločali tudi o uvedbi samoprispevka za šolo.

J. Kr.

ODBORNIKI VPRAŠUJEJO

Na zadnji skupni seji članov obeh zborov skupščine občine Celje je odbornik Franc Petauer zastavil tudi tole vprašanje:

»Zanima me, kako je z izpolnitvijo obljub ob integraciji hotela Evrope z Emono. Od tedaj je preteklo že precej časa in rezultate bi morali že videti. Zato vprašujem, ali je integracija dosegla svoj namen in ali ni bila samo varovanje . . . Toda, kaj bi govoril, saj najbrž veste, kaj mislim.«

Isti odbornik pa je še vprašal, če je prav, da med drugim prodajajo sladoled pred slaščičarno Na-na na pločniku v Stanetovi ulici. Ta predel je namreč prometno izredno živahen, zlasti med dvanajsto in petnajsto uro. Veliko gnečo na pločniku, ki je lahko za marsikoga nevarna, pa povečuje še ta zunanja »prodajalna« sladoleda. Ali ne bi bilo dovolj, če bi sladoled prodajali kar v slaščičarni?

ZAKAJ TAKO?

NALAŠČ POZABLJENI

Večer, 11. junija: Uspelo srečanje na Zorkovi kmetiji

»V soboto dopoldne se je na kmetiji Zorkovih bratov na Kozjanskem zbralo okoli 70 mladincev iz šentjurske, šmarske in celjske občine, predstavniki krajevnih skupnosti Vinskega vrha in Loke pri Žusmu, družbenopolitičnih organizacij iz Šmarja in Šentjurja, delovnih organizacij, ki so pomagale pri opremi Zorkove kmetije, ter novinarji Večera, Kmečkega glasa in DRUGIH ČASOPISNIH HIŠ . . .

Med temi DRUGIMI ČASOPISNIMI HIŠAMI je bil tudi novinar Novega tednika. In ker se ve, da je prav NT pred leti začel akcijo za Zorkove fante, bi bil kolega pri Večeru vendarle lahko omenil pobudnika te humane akcije. Ne pa, da ga strpa v druge časopisne hiše. No, zaradi tega pač, ker tudi vrstni red nekaj pove. Tako nalašč pozabljanje seveda ne more krepiti dobrega sodelovanja med kolegi. A najbrž je bil to nehoteni spodrsljaj . . .

Zdaj streha in potem?

Celjska občinska skupš[illegible] na je na zadnji seji sklen[illegible] da sodeluje pri izgradnji str[illegible] he nad umetnim drsališčem v celjskem Mestnem par[illegible] V obrazložitvi je med drug[illegible] zapisano, da je drsališče g[illegible] živelo že sedem aktivnih zim[illegible] skih sezon in da so se [illegible] njem zvrstile številne mas[illegible] festacije. Vendar pa je tak[illegible] drsalno ploskev kot tribu[illegible] že načel zob časa. Zato [illegible] prizadevni člani izvršilne[illegible] odbora HDK Celje začeli [illegible] pobudo, da bi drsališče p[illegible] krili. Izgradnja strehe [illegible] predvidoma stala okrog [illegible] starih milijonov. Po predr[illegible] čunu bodo v finančnem p[illegible] kritju sodelovali poleg HD[illegible] občinski sindikalni svet z d[illegible] goročnim kreditom (50 mi[illegible] jonov), Ljubljanska banka [illegible] krediti (90 milijonov), izva[illegible] lec s kreditom (24 mili[illegible] nov) in občinska skupščin[illegible] z dotacijo (50 milijonov). Ob[illegible] činska skupščina je tudi sp[illegible] jela obveznost, »da prevzam[illegible] obveznost plačila anuitet [illegible] najetega kredita v skupne[illegible] znesku din 900.000 za sanac[illegible] umetnega drsališča v primer[illegible] da HDK Celje zaradi obje[illegible] tivnih vzrokov ne bi bilo s[illegible] sobno vračati omenjenih a[illegible] itete«.

Potemtakem kaže, da bo [illegible] programu izgradnje rekre[illegible] cijskih centrov najprej uni[illegible] ničena investicija v stre[illegible] nad drsališčem. Ker gre [illegible] konkretno in zelo izčrtano, [illegible] sno nalogo, je to prav. Pr[illegible] je, da bo Celje po nekaj [illegible] tih besed in obljub le dob[illegible] vsaj streho nad drsališčem. Rekli bi tudi lahko, da sop[illegible] šamo s sistemom, kdor pr[illegible] pride . . . Ali bolje vrabec [illegible] roki itd . . .

Vendar pa je pri tem tre[illegible] povedati, da se s tem k[illegible] predviden in dogovorjen p[illegible] oritetni vrstni red izgrad[illegible] rekreacijskih objektov. V[illegible] še dve leti je bil v sredi[illegible] pozornosti vseh razmišljanj [illegible] načrtov Golovec, sejem[illegible] oziroma prireditveni prost[illegible] namenjeni v prvi fazi pr[illegible] vsem gospodarstvu in [illegible] športu, kulturi ter drugim.

V tem času se je utrnil [illegible] realna možnost še načrt [illegible] harje in smo ga, čeprav [illegible] nedeljeno, vsi pozdravili.

Tak ambiciozni progr[illegible] izgradnje rekreacijskih sred[illegible] zasluži pohvalo. A tudi u[illegible] zni družbeni dogovor o e[illegible] ni uresničitvi. Še posebej [illegible] to, ker celo srednjeročni [illegible] črt razvoja Celja daje p[illegible] mesto sejemskim prostor[illegible] na Golovcu. To pa pom[illegible] da bi moral kompetentni [illegible] občinske skupščine ali [illegible] občinska skupščina spre[illegible] odločitev o integraciji [illegible] rov in začrtani gradnji [illegible] kreacijskih objektov. [illegible] drobljenost sil nikoli ne [illegible] risti. Če je sedaj »padla« [illegible] ločitev za streho, to še [illegible] obvezuje, da bo letos ali [illegible] pomlad 1974 res začel r[illegible] Golovec!

Če se to ne bo zgodilo, [illegible] do imeli prav tisti, ki se[illegible] govorijo o različnih intere[illegible] in o drugačnih možnostih [illegible] uresničitvi interesov. Prire[illegible] tveni prostor pa Celje po[illegible] buje. Zato mora dobiti no[illegible] ustanovljeni odbor za po[illegible] vitev centra na Golovcu [illegible] podporo. Vseh zainteresira[illegible] zlasti pa gospodarstva, v c[illegible] ski občini.

J.

Po sklepu Republiškega sekretariata za informacije, št. 421-1/72 je časnik NOVI TEDNIK oproščen plačevanja prometnega davka do 31. 12. 1973.

Celje

ŠLANDROVE NAGRADE

SPOMENIK SLAVKU ŠLANDRU PRED NOVO ŠOLO NA OTOKU — DOMICIL ZBORU CELJSKIH IN SAVINJSKIH AKTIVISTOV OF — SKUPŠČINA SPREJELA PREDLOGE ŠESTE SEJE OBČINSKE KONFERENCE ZVEZE KOMUNISTOV

Pestro in aktualno, to bi lahko med drugim pripisali vsebini 54. skupne seje članov obeh zborov skupščine občine Celje, v petek 15. junija, ki je bila hkrati zadnja delovna seja skupščine pred parlamentarnimi počitnicami.

Odborniki so sprejeli predlog posebne komisije o podelitvi letošnjih Šlandrovih nagrad. Med 25. kandidati sta komisija in skupščina odločili za pet nagrad, eno kolektivno in štiri posamične. Kolektivno nagrado v znesku ...000 din bo prejela služba za transfuzijo krvi pri celjski bolnišnici, posamične v višini ...000 din pa Milena Vršnik-Giftarjeva, direktorica ekonomskega šolskega centra v Celju, Tugomer Voga, direktor železarne v Štorah, Stane ...rca, šef tehnične kontrole v Libeli ter Alojz Potočnik iz Cinkarne.

Sicer pa je ime narodnega heroja Slavka Šlandra prišlo še enkrat na vrsto v skupščinski razpravi. Šlo je namreč za razpravo o predvideni postavitvi njegovega spomenika pred Narodnim domom. Zdaj je ta pobuda dobila drugo pot. V teku so namreč priprave, da naj bi njegov spomenik postavili pred novo osnovno šolo na Otoku. Povezava NOB z mladim rodom je več kot na mestu in postavitev spomenika narodnega heroja sredi novega vrveža mladih ljudi veličastna oddolžitev revoluciji in boju za osvoboditev.

Odborniki so potrdili predlog občinske konference SZDL o podelitvi domicila aktivistom OF za celjsko in savinjsko okrožje. Domicilno listino bodo aktivistom izročili na proslavi praznika celjske občine.

Pomembno mesto v delu občinske skupščine so dobili predlogi nedavne šeste seje občinske konference Zveze komunistov, ki je analitično in kritično ocenila ne samo stanje gospodarstva v občini, marveč tudi njegove vidike. Tokrat je razprava tekla o tistih priporočilih konference Zveze komunistov, ki se nanašajo na delo občinske skupščine. Odborniki so sprejeli te pobude, saj pomenijo važen prispevek v skupnem obravnavanju gospodarskih vprašanj. Zato so se strinjali s pobudo, da naj občinska skupščina sklene z organizacijami združenega dela družbeni dogovor o izvajanju temeljnih nalog o gospodarstvu. Prav tako so se strinjali, da bo skupščina morala v kratkem analizirati uresničevanje srednjeročnega programa razvoja občine. Pomembno nalogo je sprejel oddelek za gospodarstvo, ki bo poslej, vsaj v nekaterih primerih, spremljal in ocenjeval neustrezno gospodarjenje v delovnih organizacijah. Nadaljnja priporočila se nanašajo na delo gospodarskih zbornic in poslovnih združenj, na obstoj in razvoj višjega šolstva v Celju, na delo in bodoči vlogo zavoda za napredek gospodarstva, ki naj ob podpori skupščine razvije v večji meri znanstveno raziskovalno delo in spremlja uspešnost poslovanja v organizacijah združenega dela.

Sicer pa so se odborniki strinjali tudi z besedami namestnika sekretarja komiteja občinske konference ZK Toneta Zimška, da kljub uspehom, ki jih je doseglo in dosega celjsko gospodarstvo, ni časa za samozadovoljstvo. Nalog je odprtih še dovolj. In ne samo to, odborniki so podprli misel, da bo treba ne samo zapisati priporočila, marveč tudi spremljati njihovo uresničevanje.

Odborniki so se srečali tudi z mnogimi predlogi sveta za družbeni plan in finance ter sveta za urbanizem, gradbene, komunalne in stanovanjske zadeve. V tej zvezi kaže posebej opozoriti na odlok o določitvi stanovanjskega standarda in na odločitev o povišanju stanarin s prvim julijem letos za 12,15 odstotka. Gre za povišanje stanarin v vrednosti odpravljene razlike v stanarini, ki je bila subvencionirana.

M. BOŽIČ

ODGOVOR JAVNEGA DELAVCA

O BAZENU PRI NOVI ŠOLI

Nedvomno je vaš predlog o bazenu pri novi šoli, ki jo gradijo na Otoku, zanimiv za vse Otočane, predvsem pa najmlajše, torej tiste, ki bodo to šolo obiskovali. Izvršni odbor krajevne organizacije SZDL je o tem razpravljal septembra 1972 in z ustreznim dokumentom obvestil SOB Celje o stališču, da naj se ob šoli vsekakor zgradi tudi bazen. Ta predlog so podprli tudi mnogi strokovnjaki s področja zdravstvene in fizične kulturne vzgoje mladega rodu, kakor tudi pedagogi. Predlog je ostal brez odmeva. Namesto pismenega odbora je bilo slišati posamezne odmeve, da ima prednost Golovec. Torej ni sredstev za vse. To razume tudi vsak naš občan, saj tudi doma, pa tudi pri dveh plačah ne moremo vsega, kar bi radi, niti ne vsega, kar bi rabili.

Toda zastavlja se vprašanje, zakaj torej ne Golovec in zakaj ne Mlinarjev Janez. O obeh projektih je bilo že veliko rečenega, vendar na obeh lokacijah še vedno raste trava. Če pa sodimo po naših dosedanjih uspehih, kar zadeva formiranje enotnih stališč, pa vlada celo prepričanje, da bomo še velikokrat to travo kosili, predno bodo načrti uresničeni.

Na drugi strani pa se postavlja vprašanje, ali je bazen na Otoku (pokrit) resnično problem Otočanov ali je to problem Celja. Normativi govorijo o 25.000 prebivalcih, da je tak objekt rentabilen. K temu je treba dodati še stroške vzdrževanja, ki so stalni strošek. Svet KS o tem še ni razpravljal, vsekakor pa bomo to vprašanje postavili na dnevni red. Pozvali bomo občane, naj povedo svoje misli o bazenu. Vsekakor naj o tem sami odločijo, saj bi šlo izključno za denar iz njihovih žepov. Osebno sem mnenja, da je stvar (bazen namreč) več kot potrebna, istočasno samo čutim, da smo v zadnjih treh letih nekoliko preveč začeli kazati na plačilno kuverto naših občanov. Saj ni mogoče niti pločnika niti dela ulice več urediti, da ne bi zahtevali samoprispevka, da ne govorimo o prispevkih, ki se kar sami, tako potihem, vrinejo na plačilne liste delavcev.

Na drugi del vprašanja, ki se nanaša na telovadnice in ustanovitev TVD Partizan na Otoku, bi pa nekoliko lažje odgovoril. Zadeva je enostavnejša, saj imamo telovadnice in posamezniki, ki bodo našli svoje zadovoljstvo v telovadbi klasične oblike, bodo prav gotovo imeli dovolj možnosti. Vendar pa moramo več pozornosti nameniti masovnejši obliki rekreacije, kjer bo sodelovalo mlado in starejše. Menim, da je treba dati več poudarka rekreaciji v okviru KS in hišnih svetov. Občani si želijo drugih oblik razvedrila, kjer bi obdržali ali nabirali fizično kondicijo. Usmerjanje občanov na trim stezo, kotalkanje in druge družabne igre bi bilo verjetno učinkovitejše. Seveda bi morali ločiti oblike rekreacije glede na starost in interes. S tem se bomo začeli ukvarjati v jeseni pri KS in na SZDL Otok.

Prepričani smo, da bomo naleteli na navdušenje pri občanih in da bodo mnogi radi sodelovali. Kaj menite o tem, ker mislim, da je to bolj splošna, bolj prilagojena in bolj interesantna oblika rekreacije za našega današnjega delovnega človeka, ki je že itak v tovarni in doma utesnjen med zidove.

TONE ROŽMAN,
predsednik SKS Otok

Gospodarstvo

POSOJILA, POROŠTVA

Člani izvršilnega odbora celjske podružnice Ljubljanske banke so na svoji osmi redni seji, v ponedeljek, 18. t.m. sprejeli nekaj pomembnih sklepov, ki se nanašajo na odobritev novih investicijskih kreditov, zatem kreditov za trajna obratna sredstva pa tudi poroštev. Lep delež pri tem je odpadel na tovarno EMO, pomembna pa so tudi posojila za Kozjansko območje. Posojila so odobrili predvsem iz združenih sredstev Ljubljanske banke pa tudi iz kreditnih sredstev celjske podružnice LB. Nekaj posojil je tudi iz kreditnih sredstev zavarovalnice Sava.

Tako je steklarna »B. Kidrič« v Rog. Slatini dobila 19,407.000 din posojila za rekonstrukcijo obrata v Rog. Slatini ter za izgradnjo obrata v Kozjem. Zdravilišče v Rog. Slatini je dobilo 48,232.000 din za izgradnjo hotela A kategorije. Splošno gradbeno podjetje v Rog. Slatini je poleg drugega dobilo posojilo v znesku 7,070.000 din za izgradnjo kamnoloma in separacije. Elegant Celje je dobil posojilo v znesku 4,130.000 din za izgradnjo obrata za proizvodnjo športne konfekcije v Šentjurju. Podjetje Donat iz Rog. Slatine je dobilo 3,992.000 din posojila za izgradnjo delavnice s kotlarno in za povečanje voznega parka. Tovarna lahke obutve v Šentjurju je dobila 2,173.000 din investicijskega posojila za izgradnjo novih proizvodnih prostorov. Stanovanjski zadrugi Dom v Celju so odobrili 100.000 din za nabavo gradbene mehanizacije, komunalnemu in stanovanjskemu podjetju v Sevnici pa 400.000 din za rekonstrukcijo vodovoda v Sevnici. Poleg jamstva v višini 10,000.000 din so tovarni EMO odobrili še 38,970.000 din posojila za rekonstrukcijo in modernizacijo podjetja. Gre za posojilo v okviru sanacije podjetja. In končno je celjsko Tapetništvo dobilo posojilo v znesku 2,530.000 din za izgradnjo proizvodne hale ter kovinska galanterija Bizeljsko 1,123.700 din za sanacijo podjetja.

V večini primerov je izvršilni odbor celjske podružnice Ljubljanske banke odobril tem kolektivom še jamstva ter kredite za trajna obratna sredstva.

Končno so sprejeli predlog, da naj bo skupen znesek kratkoročnih kreditov za obratna sredstva (iz poslovnih sredstev banke), ki se spreminjajo v dolgoročne kredite 127,200,000 din. Tako določeno kvoto pa so razdelili v razmerju 70:30 med proizvodne in trgovinske organizacije.

MB

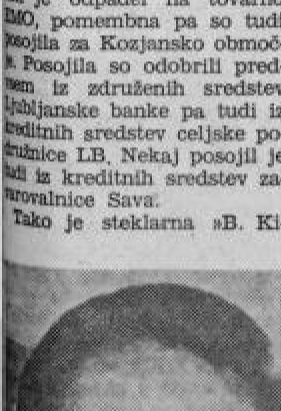

Še en Celjan v IS

Na predlog inženirja Andreja Marinca, predsednika slovenskega Izvršnega sveta, je izvršni odbor republiške konference socialistične zveze v Ljubljani sprejel predlog nekaterih sprememb v sestavi Izvršnega sveta. Zvone Dragan bo prevzel funkcijo podpredsednika Izvršnega sveta za področje gospodarstva, za novega člana slovenskega Izvršnega sveta pa je predlagan tudi dr. Anton Fazarinc. Dr. Anton Fazarinc je bil doslej direktor Zdravstvenega doma v Celju. V Izvršnem svetu bo prevzel mesto sekretarja za zdravstvo in socialno varstvo.

POLZELA

ZAKLJUČEK LETNIKA

V nedeljo je bil v šoli Vere Šlandrove na Polzeli nastop gojencev glasbene šole. Tamkajšnjo delavsko prosvetno društvo Svoboda že drugo leto organizira v sodelovanju z glasbeno šolo Rista Savina iz Žalca glasbeni pouk na Polzeli. Nastop učencev je bil zelo uspešen in prava škoda bi bila, če bi talentirani otroci ne imeli možnosti do glasbene izobrazbe. V programu so sodelovali tudi gojenci višjih letnikov in harmonikarski orkester glasbene šole Rista Savina iz Žalca.

V prihodnjem šolskem letu pričakujejo, da bo postal na Polzeli redni oddelek Glasbene šole Žalec, saj bo po končani adaptaciji kulturnega doma imeli vse pogoje za delo.

T. TAVČAR

ŠENTJUR

NADALJNJE NALOGE

Danes bo imelo v Šentjurju sejo predsedstvo občinske konference ZM. Pogovorili se bodo o nalogah, ki jih čakajo v prihodnosti. V kratkem bodo formirali aktiv mladih komunistov v občini, pri čemer se bodo povezali z občinsko konferenco ZK, ki naj bi sodelovala pri dogovarjanju, kakšna bo funkcija tega aktiva. Na dnevnem redu bodo imeli tudi razgovor o politični šoli, ki jo organizira v avgustu RK ZMS in o praznovanju 30. obletnice kočevskega zbora. Izbrali bodo kandidate, ki se bodo šole in proslave v Bazi 20 udeležili. Dogovorili se bodo o izletu po Jugoslaviji, ki ga bo OK ZM organizirala na relaciji Šentjur, Zagreb, Beograd, Sarajevo, Jajce, Plitvice, Zagreb v mesecu avgustu.

JUBILEJ BAKTERIOLOŠKEGA LABORATORIJA — v petek dopolde je bila v Zavodu za zdravstveno varstvo v Celju slovesnost, ki so se je udeležili številni gostje, med njimi dr. Jakob Rebernik, ki ga je predsednik Tito odlikoval za njegovo dolgoletno delo na področju bakteriologije. Dr. Jakob Rebernik je bil pred petdesetimi leti ustanovitelj bakteriološkega laboratorija v Celju, ki ga danes z uspehom vodi dr. Franc Planinšek. Odlikovanje predsednika republike je doktorju Jakobu Reberniku izročil podpredsednik celjske občinske skupščine prof. Jože Marolt. Na slovesnosti so spregovorili o delu in pomenu bakteriološkega laboratorija še dr. Jože Čakš, predsednik sveta za zdravstvo, in dr. Franc Planinšek.

Foto: Drago Medved

IZ DELOVNIH KOLEKTIVOV

ŠENTJURSKI ALPOS IN LAKIRNICA — Alpos je v zadnjih letih izredno povečal fizični obseg proizvodnje in z vsem tem, kar mu sledi. Trenutno zaključuje prvo fazo investicij, in sicer izgradnjo lakirnice s kompletno strojno opremo. Dosedaj so morali izdelke prevažati v druge delovne organizacije , kar je vsekakor povečalo strošek izdelave končnih produktov. Tako si Alpos ne bo zmanjšal samo stroškov prizvodnje, temveč bo še bolj postal delovna organizacija, ki dejansko proizvaja končne proizvode.

* * *

V TOLO NOVA HALA — Najhitrejši razvoj v gospodarstvu Šentjurja prav gotovo beleži TOLO — tovarna lahke obutve, ali nekdanja »copatarna«. Tako so končali s pripravami na gradnjo novih poslovnih prostorov — hale — površine 1.300 kvadratnih metrov. Z novo halo bodo izboljšali pogoje dela in s tem seveda tudi produktivnost.

* * *

KONČNO SKLADIŠČA TEHNOMERCATORJA — Tehnomercator, kot eno najbolj razvejanih trgovskih organizacij v Celju, glede na lokale — je imelo stalen problem glede skladiščnih prostorov. Kot smo izvedeli od Zvonka Perliča, je Tehnomercator tik pred, za njih izredno pomembno akcijo, izgradnjo centralnih skladišč. Tako bo do konca leta v Bukovem Žlaku stalo centralno skladišče TP Tehnomercator.

* * *

— V podjetju za PTT promet Celje je zaposlenih 490 delavcev. V kolektivu so se odločili, da bodo ustanovili tri temeljne organizacije združenega dela — TOZD za PTT promet Celje s sedežem v Celju (tudi za občine Žalec, Laško, Šentjur, Šmarje, Slovenske Konjice), TOZD za PTT promet Velenje (ki bo zajelo še poštne delavce v Mozirju) in TOZD servis Celje (ta bo obsegala vso tehnično, vzdrževalno službo in avtopark). Odločitve o ustanovitvi TOZD so v podjetju sprejeli pred dnevi.

* * *

— Referendum, v četrtek, 14. junija, o ustanovno trgovske organizacije vitvi sestavljene proizvodzdruženega dela, je uspel. Člani Kovinotehne, Klime in Libele ter Ferralita iz Žalca so se odločili za skupno pot, za združitev svojih hotenj, znanja in sredstev.

Glasovanja o medsebojni povezavi se je v Kovinotehni udeležilo 85 odst. članov kolektiva, v Libeli 84 odst., v Klimi 80 odst. ter v Feralitu 91 odst. Od udeležencev glasovanja se je za združitev izreklo: v Kovinotehni 62,9 odst., v Libeli 85,8, v Klimi 80,4 ter v Ferralitu 87,9 odst. Od skupnega števila zaposlenih pa se je za novo obliko medsebojnega dela izreklo: v Kovinotehni 53,7 odst., v Libeli 72,5, v Klimi 63,8 ter v Ferralitu 79,9 odst. članov kolektiva.

PTT - brneči

TELEFONI!

Edvard Šepec, direktor podjetja za PTT promet Celje, zatrjuje, da bodo z majhno tehnično operacijo odpravili napake, kot pravijo na pošti, pri »preiskanju v zvezi«. Pri dohodnih klicih, od zunaj torej, prihaja do prekinitev zaradi napak v glavnih poštnih telefonskih centralah. Sobesednika se slabo sliši in po ponovnem klicu lahko brez težav govorite z nekom v Ljubljani ali drugem oddaljenem mestu. Če k temu dodamo podatek, da so bile v četrtek prekinjene vse zveze z Ljubljano zaradi neprevidnosti pri prekopavanju zemlje, potem vidimo, da poštnim delavcem ne zmanjka problemov.

A tudi načrtov ne. Čeprav ni toliko sredstev na voljo, kot je telefonskih številk in čeprav je za telefone, ta moderni pogovorni pripomoček, cela množica interesentov. Ne samo zaradi mode.

Letos bodo mnoga stanovanja, ustanove in javne prostore polepšali telefoni. Celje je letos že dobilo 400 novih številk. Možnosti je še več, toda ni denarja za zveze — za kable. Vendar kaže, da bodo Lava, Dolgo polje, Zgornja Hudinja, Aljažev hrib in Polule v prihodnjih mesecih že dobili priključke. Lavi bodo na pošti namenili 60 številk, Ostrožnemu pa 40. Razveseljivo je, da tudi proti novi osnovni šoli na Otoku že vlečejo kabel. Ko bo Celje prepleteno s telefonskim omrežjem, bo lahko zabrnelo kar 5800 številk.

Na PTT pa bodo letos zagotovili boljše telefonske zveze tudi drugim krajem na celjskem območju. Če bo vse po sreči, bo Ponikva dobila do šentjurskega občinskega praznika avtomatsko centralo in 40 številk. V načrtu avtomatizacije ima važno mesto Šmartno ob Paki. Dobilo bo avtomatsko centralo in 100 priključkov. Gornji grad bo bogatejši letos za 100 številk, Ljubno tudi za 100, Solčava za 40, Mozirje za 200 in Vransko za 60. Modernizacijo telefonskega omrežja bodo poštni delavci omogočili tudi z novim zračnim kablom Celje—Mozirje. Ta švedski sistem »zračne zveze« bo dal 120 novih možnih zvez. V prvih mesecih prihodnjega leta bo več telefonskih priključkov na voljo v Laškem, Konjicah in Žalcu.

Za Velenje je predvideno, da dobi 400 številk letos in 400 prihodnje leto. Med Celjem in Velenjem pa bo že v kratkem vsaj telefonska zveza boljša. PTT bo postavilo 24 novih medkrajevnih zvez. Šentjur je dobil 5 zvez, med Velenjem in Šoštanjem pa jih je že 5. Na pošti obljubljajo, da bodo do leta 1975 avtomatizirali celotno telefonsko omrežje — vključno s Kozjanskim. Vsako leto pa bo za regijo na voljo približno 1000 novih številk.

Torej — ne skrbite. Če sedaj vaša prošnja že dalj časa leži na pošti, boste številko kmalu dobili. Čeprav na pošti pravijo, da bodo dali prednost tistim krajem, ki so sedaj najbolj odrezani od telefonskih zvez. Ker pa je sedaj največji krivec za prepočasno nameščanje številk pomanjkanje kabelskih zvez, ni odveč predlog, da bi v prispevek za uporabo mestnega zemljišča vključili tudi ureditev telefonskega omrežja. V tem primeru bi telefoni hitreje postali hišni prijatelji mnogim družinam na celjskem območju. Za tako ureditev bi se morali zavzeti predvsem tam, kjer rastejo nova naselja. Navadno so sredstva za telefonsko omrežje na voljo šele potem, ko stanovalci v novih domovih pogrešajo telefone. Pa bi le morali spoznati potrebo, da v vsak dom, če sta možnost in želja, pravočasno sodi tudi telefon. Saj živimo v »stoletju komunikacija«. -d

VIKTOR SORČAN je doma iz Celja, na pošti pa je že osem let v službi kot kartist. Največ ima opraviti s priporočenimi pismi, vrednostnimi pismi in vrednostnimi paketi.

»Z delom sem zadovoljen, zelo zanimivo je. Le ko bi se ljudje bolj držali pravila, da morajo pisati poštne številke. Ob praznikih, posebno ob novem letu, bi morali bolj pravočasno oddajati pošto kot pa delajo to zdaj. Potem se pri nas naberejo celi kupi pošte in naše normalno delo je močno ogroženo, čeprav skušamo biti tudi v takšnih trenutkih hitri in ekspeditivni, natančni, da se pošta ne izgubi. Naše pravilo je, da se poštna pošiljka ne sme nikoli izgubiti. Delovni čas pa imam različen. Včasih šest ur, včasih osem, ko je nočna, pa deset. Rad imam svoje delo, čeprav je odgovorno!«

Rečica

OBRAT UKINJEN

Konjiška tovarna Konus se je odločila, da ukine obrat v Rečici v mozirski občini. Najprej so razmišljali o nujni preusmeritvi obrata v skladu z dolgoročnim programom razvoja Konusa. V tem razvojnem programu v Konusu predvidevajo zmanjšanje industrijske proizvodnje zaradi izrednega porasta cen kož na svetovnem trgu. Rečiški obrat je ta gospodarska nihanja zelo občutil. Lani je naredil 200 starih milijonov izgube, v prvih štirih mesecih tega pa 182 milijonov. Za preusmeritev obrata bi Konus potreboval okrog 600 starih milijonov. Toda modernizacija bi zmanjšala število zaposlenih od prejšnjih 72 na največ 35 delavcev. Poleg vsega tega, je povedal Franc Ban, predsednik komisije za sanacijo obrata v Rečici, so delali delavci v slabih pogojih. Konus pa bi moral na zahtevo inšpekcije za delo zgraditi še čistilne naprave. Vse to je Konus navedlo k razmišljanju o ukinitvi rečiškega obrata. O tej nameri je bil kolektiv obveščen že lani. Seveda pa je matično podjetje iskalo tako rešitev, ki ne bi bila na škodo 70-članskemu kolektivu. Nihče ne sme ostati brez dela — to je bila glavna misel pri iskanju rešitev po ukinitvi obrata.

Prvi razgovori s predstavniki mozirske občine so ponudili možnost skupne naložbe Konusa in nazarskega Glina. V novem obratu Glina bi se lahko zaposlili vsi delavci iz rečiškega obrata. Ko je ta možnost padla v vodo, so se sešli predstavniki Konusa in Elkroja. V Konusu so s sodelovanjem Elkroja zelo zadovoljni. Do 1. decembra bo sad skupne naložbe Elkroja in Konusa nov konfekcijski obrat v Elkroju. Konus bo nabavil celotno opremo v vrednosti okrog 150 milijonov in jo bo brezplačno prenesel Elkroju. Na ta način bodo vsi nekdanji Konusovi delavci v Rečici dobili zaposlitev, Elkroj pa bo moderniziral del podjetja. Skupno sodelovanje dveh podjetij na območju bo zagotovilo delavcem službo v mnogo boljših pogojih dela.

V Konusu so se odločili, da bodo v tem času omogočili delo vsem delavcem rečiškega obrata. Nekateri naj bi se vozili v Tovarno usnja Šoštanj, drugi bodo šli na dopust ali v delovno razmerje v kombinat Konus. Če Konus v tem času komu med delavci ne bo zagotovil zaposlitve, bo dobil do 1. decembra redni osebni dohodek. Nihče torej ne bo prikrajšan. Konus je celo preskrbel prevoz delavcev za začasno delo v šoštanjski tovarni.

Čeprav so bila različna mnenja o tem, koliko je Konus dolžan nameniti za u[...] tev položaja po ukinitvi [...] škega obrata, je vendar [...] priznati, da sredstva [...] majhna. Ob sodelovanju z [...] krojem je Konus dokazal [...] volj pripravljenosti in d[...] ske solidarnosti. Vsakdo [...] brž ni zadovoljen. Toda [...] stvo je, da bo 1. decem[...] nov konfekcijski obrat v [...] kroju lahko sprejel vse Ko[...] sove delavce iz rečiš[...] obrata.

Start laškega TIMA

KOT PTIČ FENIKS

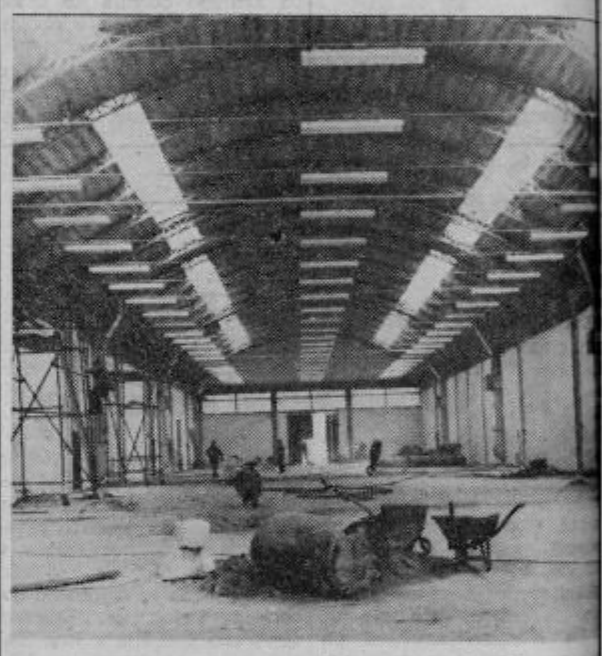

Leto dni po tistem, ko so za prvo halo, zgrajeno iz lastnih skladov, začeli spreminjati njive in travnike v gradbišče, se v Rečici pri Laškem belijo ogromne polkrožne strehe novega proizvodnega objekta — tovarne izolacijskega materiala ali na kratko — TIM Laško.

Izgradnja nove tovarne ni le svojstven primer hitre gradbene operative, kateri je bila za petami montaža proizvodnih sredstev, na njih pa takoj začeta poskusna proizvodnja. Tovarna TIM je tudi primer solidarnosti, hitre in učinkovite pomoči po katastrofi, ki je kolektiv doletela v začetku aprila letos. Takrat je zaradi nepazljivosti požar upepeljil dve od štirih tovarniških hal. Takrat so le najbolj širokogrudni optimisti mogli misliti in verjeti, da bo kljub katastrofi mogoče tovarno odpreti za občinski praznik — točno trideset let po tistem, ko so borci II. grupe odredov napadli okupatorjevo rudniško stražo ter poškodovali nekatere rudniške naprave do te mere, da dolgo ni bil rudnik sposoben proizvajati.

Do občinskega praznika je le še dobrih deset dni. V Rečici pa ne le, da spet stojijo vse štiri hale, da bodo v naslednjih dneh v njih nameščali opremo — tudi okolje v ničemer ne kaže sledov nedavne katastrofe. Okolica tovarne je asfaltirana. Končujejo tudi vhodno stavbo z vratarnico, do praznika pa bo asfaltirana tudi glavna cesta. Le kakšnemu nenadnemu zapletu bi se mogli zahvaliti, če do otvoritve ne bi bile v pog[...] vse proizvodne linije [...] vključno s črno, ki jo ma[...] rajo v stari, če tako imen[...] mo lani dograjeno halo.

V novi tovarni je zaposl[...] že nad 100 nekdanjih ru[...] jev in delavcev iz zunaj[...] obratov. Medtem je mo[...] povečal proizvodnjo [...] kamnolom, z novimi napr[...] mi so povečali tudi pri[...] vanje kaolina — gline za [...] ramično industrijo. Tudi [...] niška proizvodnja še ni [...] mrla in planirajo, da bodo [...] tos dali na trg okoli po[...] co tiste proizvodnje, ki je [...] la značilna v najboljših [...] rudniške proizvodnje.

Naprezanje kolektiva, [...] treh temeljnih organiz[...] združenega dela je rodilo [...] dove. Razen nekaj redkih [...] samesnikov, godrnjačev, s [...] kršnimi je pač vsak kole[...] »obdarjen«, ves kolektiv [...] za novo tovarno. Tudi [...] spevek, ko so delali dve [...] sti soboto za stabilizacijo p[...] jetja, je pripomogel, da se [...] varna kot bajeslovni Fe[...] dviga iz svojega pepela. J. [...]

ZLATARNA

Za 52 odstotkov več?

Celjska Zlatarna dosega v prvih petih mesecih tega leta zelo dobre poslovne rezultate. Lani so pristali na 38 starih milijardah realizacije. Za letos so si zadali večji plan — 50 milijard realizacije. V petih mesecih so realizirali 18 starih milijard in dinamika uspešnosti kaže na ugodne možnosti za realizacijo visokega plana. V podjetju, ki ga sestavlja pet TOZD, so letos za 52 % povečali proizvodnjo ob precej manjši rasti zaposlenih. Te rezultate jim je dala predvsem boljša organizacija dela. Tudi v izvozu gre na bolje. Lani so za tujino predelali 40 kg zlata, letos pa že do junija kar 100 kg. Največ izvozijo v zahodne države, v ZDA, čedalje močnejši kupec pa postaja Švica. Zlatarna načrtno skrbi za prodajno mrežo in so letos odprli dve novi trgovini v Skopju in Osijeku, še ta mesec pa bodo njihove proizvode prodajali v lastni prodajalni v Banja Luki.

Kot zanimivost naj zapišemo, da v Zlatarni vsak mesec zmontirajo 2000 stenskih ur. V sodelovanju z nemško firmo Junghaus je domače tržišče na ta način dobro preskrbljeno z res ličnimi stenskimi urami. V Zlatarni se malce bojijo stalnega naraščanja cen zlata na svetovnem trgu. Vendar iščejo notranje rezerve in bodo pri morebitni podražitvi povečali ceno proizvodov le za toliko, kolikor se bo povečala cena materiala. Razmišljajo o širitvi tovarne, v proizvodnji pa prehajajo od nakita v predelavo vseh plemenitih metalov. Ti podatki znova govore, da Zlatarna dobro stopa po poteh stabilizacije. In tudi njihovi načrti so zelo zanimivi.

Barborič predsednik

Na četrti konferenci [...] sindikatov Slovenije so [...] predsednika republiškega [...] ta zveze sindikatov izv[...] Janeza Barboriča, inženirja [...] štorske železarne. Janez B[...] borič je bil aktiven v c[...] skem sindikalnem življe[...] in je nova dolžnost pome[...] no priznanje njegovemu [...] sedanjemu političnemu d[...]

Do loških pionirjev

RES NEPOŠTENO!

. junija leta 1973 je bil na inkarici na Pohorju zbor venskih pionirjev. Tudi naa pionirska organizacija je hrala 20 pionirjev, kot smo dogovorili na sestanku inske pionirske komisije v v. Konjicah.

Komisija je želela za pre- pionirjev — udeležencev občine Slov. Konjice najeti šolski avtobus (vozil naj še zreški šolski avtobus). vočasno smo jih obvestili, imajo tega rezerviranega enci naših 8. razredov za ključni šolski izlet, ki ga morejo prestaviti, ker so rezervirali hrano in prenoe v Kopru in Selcah.

V sredo, 6. junija, nas je senetil telefonski poziv iz . Tajnica osn. šole Zreče je v imenu predsednice inske pionirske komisije v. Konjice Nančke Ravnjak obvestila, da zaradi tega, ker ne damo šolskega avtobusa, in imajo sedaj samo enega, kajti drugega nismo mogli dobiti, pionirji naše šole ne gredo na Zbor slovenskih pionirjev na Osankarico. Izvedeli smo še, da odpadejo samo pionirji naše šole.

Naši pionirji so bili že izbrani in pripravljeni za udeležbo na tem zboru, zato nam ni preostalo drugega, kot da je šola na svoje stroške priskrbela 2 kombija, s katerima smo naše pionirje odpeljali na zbor na Osankarico. Kot je bilo že prej dogovorjeno, so bili vsi pionirji na zboru formirani v brigade in čete, le naši so bili na zboru brez oznak zbora in osamljeni na repu brigade. Lahko si mislite, kako so se počutili.

PO in učiteljski kolektiv naše šole se sprašujeta:

— So pionirji krivi, če šola ni mogla dati na razpolago svojega avtobusa?

— Je bilo ravnanje občinske pionirske komisije (ali morda samo njene predsednice?) v skladu z našimi veljavnimi in tako poveličanimi vzgojno-izobraževalnimi smotri?

— Lahko loški pionirji še naprej pričakujemo, da bomo še večkrat odrinjeni?

Učitelji naše šole mislimo, da je potrebno biti zlasti pri obravnavanju otrok skrajno pravičen in pošten.

Kako naj vzgajamo dobre in poštene državljane, če sami nismo taki?

FILIP BEŠKOVNIK
SLAVKO OLUP

Katere so uspešnice?

Katere knjige in katere avtorje največ kupujejo naši občani? Ali radi poslušamo domačo zabavno glasbo? To sta vprašanji, na kateri bo odgovorila tale anketa.

V prvi knjigarni, Mladinski knjigi, je prijazna prodajalka povedala, kaj v tem času največ prodajo. Naštela je nekaj najbolj iskanih avtorjev, to so: Heinrich Böll — Skupinska slika z gospo, Thomas Hardy — Daleč od ponorelega sveta, Svetina — Stena. Povedali so tudi, da čakajo na izdajo slovenskega leksikona, ki ga bo izdala Cankarjeva založba. V prodaji imajo tudi plošče z otroškimi pesmicami in pravljicami, ki pa se zelo slabo prodajajo, saj jih kupujejo predvsem šole in varstvene ustanove.

V Državni založbi se že pripravljajo na jesensko obdobje, na novo šolsko leto. Povedali so, da je promet v zadnjem času padel. Tudi tu so našteli le tuja dela: Mario Puco — Boter, Hailey — Letališče, Susann — Dolina lutk in Rene Guillot — Bela griva. Prodajo tudi precej mladinskih knjig.

Da bi anketa bila bolj pestra, smo pred Državno založbo ustavili Ivana Omerza iz Petrovč in ga vprašali, kakšne knjige najraje kupuje? Povedal je, da rad bere knjige z zgodovinsko osnovo, posega pa tudi po knjigah s strokovnih področij.

Drugi cilj naše ankete je bila prodaja plošč. Želeli smo izvedeti, kako gredo v promet plošče slovenskih avtorjev. V vseh štirih celjskih prodajalnah plošč so povedali, da mladina kupuje predvsem tuje plošče, od domačih avtorjev gre dobro v prodajo velika plošča s Slovenske popevke. V Tehnomercatorjevi prodajalni Radio prodajo poleg Slovenske popevke tudi precej Pestnerjevih plošč in plošč New Swing Quarteta. Povprašali smo Franclja Pura, kaj najraje posluša: »Rad poslušam tuje ansamble. Od domačih pevcev pa Janka Ropreta in Ota Pestnerja.« je povedal.

Celje

BARIGALOVA KNJIGA V TEATRU

V petek, 8. junija je v gerju celjskega gledališča stovala dijaška gledališka upina, ki deluje v okviru KUD dr. Franjo Crnek na ni gimnaziji v Mariboru. bicije te mlade skupine skrite v njihovi želji, da postavila fundament za oče eksperimentalno gledališče v Mariboru. Na njihovo delo smo postali pozorni že na letošnji Naši beli v Velenju, kjer je prišla upina v finale s predstavitjo London-Kermaunerjeve Priznanja in Prevert-Holaeve Božanske melodrame.

Celju smo tokrat gledali hovo avdiovizuelno lepko v času in prostoru ARIGALOVO KNJIGO. Za novo so služile pesmi Žara Goloba in Tomaža Šalamuna. Glavna oseba je Bagal, pol človek pol bog, lje na meji svetlobe in sence. Pooseblja ga dve osebi: Barigal minus in Barigal plus (igrali sta ga dijakinji Jasna Brodarič in Darja Štandekar, igrali s simpatično privrženostjo modernemu gledališču, z zbrano koncentracijo). Ti osebi sta nosilki celotnega dogajanja, pooseblja večna nasprotja, atavizem, brutalnost, ljubezen in nasilje, ki sočasno bivajo v človeku. Ritmična akcija na odru je spremljana z akustičnimi in vizualnimi elementi.

Eksperiment, ki se ga je skupina lotila, nedvomno kaže težnjo, da bi postal permanentna usmeritev te skupine, kar se kaže v radikalni prekinitvi vsega tradicionalnega in konvencionalnega v predstavljanju pesniške besede, in še dlje: potrjuje gledališče Craiga in Artauda v zanikovanju gole reprodukcije,veže se na totalno izraznost, na totalno zlitje vseh gledaliških sredstev. Taka je bila celo uvodna beseda, nekakšen manifest skupine, sklicevanje na Artauda, na teater krutosti (na eliminiranje vseh zunanjih igralskih panog, vrnitev k magičnemu gledališču, k strogi, ekonomični uporabi kretnje, v simbolni povezavi z idejo) imanentno vključena v ta happening, v ta dogodek.

Mladi amaterski skupini lahko damo samo polno priznanje, ne samo z aplavzom, ki ga hvaležno odklanjajo, »saj se nasilju ne ploska«. Barigalova knjiga je igra o nasilju, mikro opomin v makro kosmosu ravnodušnosti. Ta skromni zapis o njihovem gostovanju v Celju naj bi bil del spodbude za njihovo nadaljnje iskanje. J. Ž.

obrazi

JOŽE ZAGORIČNIK

Ko se je pisalo leto 1929 je privekal na svet Jože Zagoričnik. Celjan, doma iz Skalne kleti, kjer stanuje še danes. Ko je končal gimnazijo v Celju, se je odpravil na študij višje upravne politične šole v Zemunu in leta 1950 diplomiral. Od takrat je bil ves čas v državni upravi, od tega sedem let kot kriminalist. Pozneje je bil predvsem organizator na nekdanjem okraju in pozneje v občini. Danes je v službi šalske občinske skupščine kot načelnik za organizacijo davčne politike v občini.

Srečanje z njim pa je bilo prav nenavadno. Ne v hiši občinske skupščine ali celo v pisarni davčne uprave, ampak na gledališkem odru. Najprej v Prizrenu, kjer je požel vsa priznanja za kreacijo Kurenta, nazadnje pa v vlogi kmeta Drejca v Remčevi Delavnici oblakov. Presenetljiv z igro, ki vzbuja dvome o amaterizmu. O takšnem, kakršnega smo največkrat vajeni. O tistem ljubiteljskem nastopanju na odrskih deskah, ki pritegnejo mlade in stare, da zaživijo na njih. Jože s svojo igro vzbuja dvom o tem ljubiteljstvu. Vse kaj več je v njegovem nastopu, kjer je čutiti zrelostni pristop do dela, trdega dela, ki pripelje do uspeha.

Daleč je že leto 1948, ko je prvikrat nastopil pod režiserskim vodstvom pokojnega Jožeta Tomažiča v Golijevi Sneguljčici kot razbojnik Frice. Aktivno delo v mladini in pozneje v Zvezi komunistov mu je bilo še premalo. Še kot aktiven atlet celjskega Kladivarja (tek na srednje proge) se ni mogel ločiti od odra in se je v poznejših letih dokončno odločil za življenje pod žarometi.

Takrat je to bilo iz želje pokazati se ljudem v dvorani. Toda to je že daleč. Danes v vlogi Kurenta in Drejca se je ta želja spremenila v govorico, v izpovedovanje, v kreiranje likov, ki so del naše narodnostne in socialne zgodovine pa tudi boja za obstanek. Delo z mladimi v ansamblu mu vzbuja občutek ustvarjalnosti pa tudi vpliva na mlade, ki marsikdaj prehitro skušajo vreči puško v koruzo. Vzpodbudna, tovariška in iskrena beseda sta Jožetovo glavno orožje, da pripravi mlajše in manj izkušene igralce do prepričanja o vrednosti njihovega skupnega dela. To pa je največ, kar lahko naredi poleg svojega lastnega igralskega in kreativnega deleža na deskah amaterskega odra. Izkušnje skozi leta so oblikovale osebnost Jožeta Zagoričnika. Razmišljajoč duh, ki skuša priti slehernim stvarem v življenju do dna. Ta zagrizen poskus, volja in obračun s samim seboj pa pride najbolj do izraza ravno na odru, ko se merita dva svetova. Osebno življenje s problemi vsakdanjosti in dialektike, s problemi igralske kreacije. V tem svetu je Jože preživel še enkrat in zagotovo tudi za vedno. Zato je srečanje z njim dragoceno in nekaj spregovorjenih besed razkrije človeka, ki hoče dialog o življenju in njegovem smislu.

DRAGO MEDVED

turizem

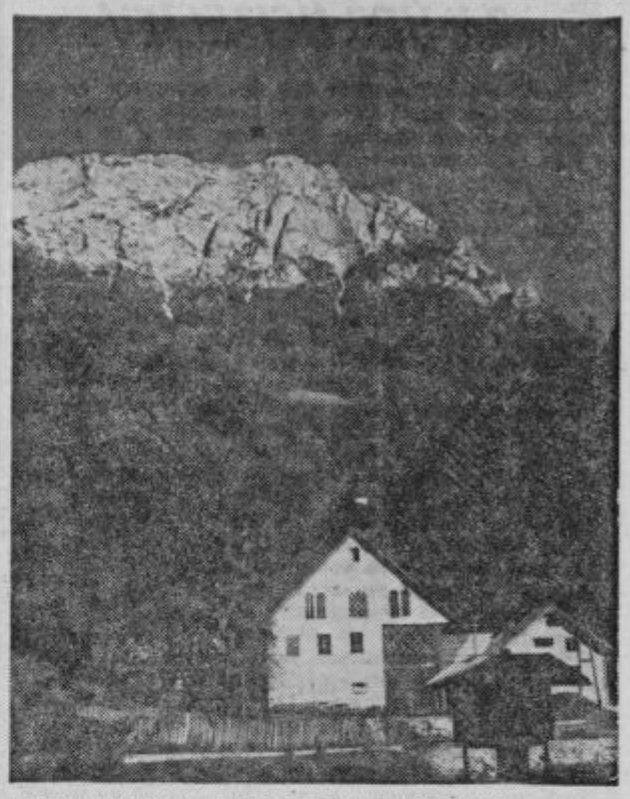

Mogočna Raduha, vabljiva in lepa z vseh strani...

NOVI VODNIK
KAMNIŠKE IN SAVINJSKE ALPE

Razveseljiva novica o izidu novega, že dlje časa težko pričakovanega planinskega vodnika »Kamniške in Savinjske alpe«, je v planinskih krogih naletela na ugoden odmev. V smelo zastavljenem programu Planinske zveze Slovenije je nova edicija iz vrste tistih, ki naj bi naš gorski svet približale čim večjemu številu ljudi. Vodnik pa je posvečen tud 80-letnici Planinske zveze Slovenije.

Skrbno zbrano in temeljito obdelano gradivo je pod spretnim peresom prof. Petra Ficka, geografa iz Velenja, dobilo uporabno obliko za vsakogar, ki želi ob sproščeni hoji v gore spoznati njihovo pravo vrednost in vsebino.

Vodnik ima najprej kratko razlago o težavah pri izbiranju nekaterih krajevnih imen. Sledijo poglavja o pokrajinskih značilnostih. Podanih je tudi nekaj praktičnih nasvetov planincem pri izbiri opreme in pri gibanju v gorah ter navodilo za uporabo vodnika.

Pogorje je obdelano zelo pregledno in sistematsko. Avtor nas popelje od zahoda proti vzhodu, nas seznani z dostopi do gora po dolinah in na koncu predlaga še nekaj najbolj zanimivih izletov.

Vse poti so zelo natančno opisane, pred nami zaživijo tudi že nekatere pozabljene stezice. Enkratna so srečanja z visokogorskimi živalmi, povsod okrog pa se bohoti čudovita alpska flora.

Med tekst so spretno vpletene številne bajke, ki počasi izginjajo v pozabi. Marsikatera zgodba nam razjasni nastanek krajevnega imena, ki ga uporabljajo domačini. Tako z zanimanjem spremljamo vse, kar nam bliža pokrajino, njene prebivalce in njihov način življenja.

Za motorizirane turiste so zanimivi opisi gozdnih cest. Njihova mreža je vsak dan bolj gosta in marsikateri predel je postal po njihovi zaslugi bližji.

Marko Gabrovšek

BAZEN V HOTELU

Priprave na graditev novega hotela v Rogaški Slatini so v polnem teku in ni daleč dan, ko bodo vgradili temeljni kamen za objekt, ki ga Rogaška Slatina kot naše največje zdravilišče težko pričakuje. Ne gre samo za izpopolnitev kapacitet in za pridobitev sodobnejših, modernih, marveč prav tako za to, da bodo z novim objektom zagotavljali celoletno sezono.

Novi hotel bo A kategorije, imel bo okoli 200 postelj ter pokriti kopalni bazen.

LE KORAK NAPREJ

Delavski svet zdravilišča Dobrna je imenoval komisijo za sestavo programa za graditev novega zdraviliško gostinskega objekta. Kot vse kaže bo do konca leta pripravljen idejni načrt, ki bo tudi osnova za iskanje bančnih in drugih kreditov.

Torej, vendarle nekaj več kot samo ugotavljanje, da jim je tak objekt nujno potreben.

OBLJUBA DELA DOLG

Pred kratkim so se pod vodstvom predsednika Jožeta Deberška sestali člani upravnega odbora celjske turistične zveze in sprejeli delovni načrt za naslednje obdobje. Področna turistična organizacija se bo v tem času še posebej zavzemala za vsklajevanje in usmerjanje turističnih investicij, vrh tega pa tudi za pripravo programov in koordinacijo celotne dejavnosti.

Ko pa so obravnavali finančni položaj zveze, so ugotovili da še precejšnje število članov odlaša s podpisom dogovora o delu in financiranju celjske turistične zveze. Po vsem tem lahko dodamo, da priporočilo sveta osmih občin glede financiranja zveze še ni naletelo povsod na polno razumevanje.

ZA VEČ UČITELJEV

Družbene dejavnosti že dalj časa opozarjajo na pomanjkanje ustreznih kadrov. To pomanjkanje, pogojeno z znatno nižjim osebnim dohodkom, kakor jih imajo kolege v gospodarstvu, nastaja tako zaradi nerealiziranih razpisov kot tudi odhodov na druga delovna mesta. Na takšno stanje že dalj časa opozarjajo v pravosodju, občinski upravi. Podobna situacija je tudi v šolstvu. V celjski regiji je razpisanih 208 prostih delovnih mest, od tega samo v Celju preko 150. Medtem ko so obeti, da se delovna mesta izpopolnijo v predmetnem pouku osnovnih šol, pa je situacija mnogo bolj pesimistična pri učiteljih za razredni pouk in srednje šole. Odziv na razpise je vedno slabši, struktura učiteljev navkljub zakonskim določilom postaja vedno bolj neugodna. V lanskem letu je npr. od 16 novih učiteljev imel ustrezno izobrazbo le eden.

V sprejetih družbenih dokumentih je bilo poudarjeno, da je potrebno posvetiti kadrovanju prosvetnih delavcev največjo pozornost. V to nas silijo zahteve po ustrezni družbeni in strokovni vsebini pouka v šolah. V to nas sili tudi omenjeni deficit kadrov. Zato so občinske skupščine in izobraževalne skupnosti že sedaj posvetile kadrovskemu vprašanju prosvetnih delavcev veliko pozornost. Izobraževalna skupnost v Celju tako štipendira že preko 60 študentov pedagoške smeri. Ozko grlo pa predstavljajo pedagoške šole. Za celotno Štajersko bosta v letošnjem letu npr. zaključila študij matematike dva profesorja. Tudi Pedagoški šolski center v Celju je v podobni situaciji. Letos lahko vpiše le 90 učencev v pedagoško gimnazijo in 30 učencev v vzgojiteljsko šolo. Interes in potrebe pa so znatno višje. Že sedaj bi potrebovali za razredni pouk 30 do 40 učiteljev, do leta 1975 pa okrog 90 vzgojiteljic. Akcija usmerjanja učencev v pedagoške poklice je dala dobre rezultate. 226 učencev se želi vpisati v pedagoški šolski center, skupno pa je izrazilo interes po nadaljevanju šolanja za vzgojo in izobraževanje 265 učencev. Takšna situacija zahteva sistematično in usklajeno kadrovanje v regiji.

Zato so se na skupnem posvetu predstavnikov občinskih skupščin, izobraževalnih skupnosti, zavodov za zaposlovanje in pedagoške šole odločili, da bodo z interesenti imeli osebne razgovore. Najboljšim kandidatom bodo dali štipendije. Imeli pa bodo tudi prednost pri vpisu v šolo in v dijaške domove. Če bo interes višji od sedanjih zmogljivosti, bo šola poskusila omogočiti vpis še za dodatni razred. Takšen dogovor predstavlja prvi korak k izboru najboljših kadrov za delo pri vzgajanju mlade generacije, pa tudi začetek sistematičnega dela pri realizaciji zahtev po ustrezni kadrovski politiki.

Mitja Pipan

SPOPAD Z ZLOM

Akcijski program boja proti alkoholizmu v Sloveniji, ki ga je pripravil republiški sekretariat za zdravstvo in socialno varstvo, je sprejet.

Predlog akcijskega programa ugotavlja, da ne bo potrebnih uspehov brez materialne, kadrovske in vzgojne pomoči. Potrebna bodo večja sredstva za vzgojo in propagando, še posebej pa za materialni položaj, kadrov ter strokovnih institucij. Skratka, nujni so gospodarski in družbeni ukrepi, ki so v vsaki družbi toliko učinkoviti, kolikršna je zavzetost za to, za boj proti zlu, ki je v naši državi iz dneva v dan večje.

Tudi dobro premišljena davčna politika lahko močno zajezi pot alkoholu med ljudi. Iz povečanega republiškega prometnega davka naj bi ustanovili celo sklad, iz katerega bi financirali splošne ukrepe za preprečevanje alkoholizma. Tudi uporaba alkoholnih pijač je lahko različna. S pravilno distribucijsko mrežo bi lahko omejili pitje zlasti uvoženih žganih pijač, na vinogradništvo pa vplivati tako, da se bo usmerilo v večje pridobivanje namiznega sadja in pristnih vin.

Največji up za zajezitev alkoholizma pri nas pa program polaga vzgoji in izobraževanju. Čim več mladine seznaniti s pogubnimi posledicami alkohola, za vse otroke pa, ki rastejo v razmerah alkoholizirane družine, pa poskrbeti za prostor v vzgojno varstvenih ustanovah.

Med zelo nujne ukrepe šteje akcijski program za boj proti alkoholizmu izboljšane delovne pogoje za delovanje bolnišnic in dispanzerske psihiatrične službe. Pospešiti bo treba ustanovitev centra za zdravljenje in rehabilitacijo alkoholikov ter začeti s pripravami za zaščitni dom za varstvo hudih alkoholikov.

Manjše oddelke za zdravljenje alkoholikov naj bi imela sleherna psihiatrična bolnišnica, uvedle pa naj bi se tudi dnevne bolnice itd.

Zelo drago nas stane invalidsko upokojevanje zaradi alkoholizma, pa tudi v drugih diagnozah se pogosto najde kot posredni vzrok bolezni alkohol. Te analize še niso narejene, bodo pa pokazale zastrašujoče rezultate, ki že danes pripeljejo do prepričanja, da je izvor neštetim boleznim alkohol. V bodoče naj ne bi bil upokojen noben bolnik-alkoholik, dokler ni bil intenzivno zdravljen po metodah kompleksne socialno psihične obravnave.

Izkušnje so pokazale, da ne bomo čez noč odpravili večino problemov v zvezi z alkoholiki in alkoholizmom. Se vedno jih tudi premalo obravnavamo kot bolnike, ki terjajo našo posebno skrb, skrb tudi splošne zdravstvene službe.

Kot smo že omenili, čez noč alkoholizma ne bomo odpravili, celo z dobro zastavljenim akcijskim programom ne. Ker pa akcijski program vodi v družbeni dogovor za organiziran in celovit spopad z alkoholizmom, je to podlaga za akcije po občinah, delovnih organizacijah in krajevnih skupnostih. Akcija naj bi bila skupna, zajela pa bo vse dejavnike od strokovnih služb, do splošne politike, gospodarstva, vzgoje in izobraževanja, socialnega varstva ter kaznovalne politike. Socialistična zveza pa naj bi bila tista, ki bi akcijski program boja proti alkoholizmu, vodila.

Zdenka Stopar

Padriče in Šoštanj

PRIJATELJSKE VEZI

Preko 30 učencev osnovne šole Karla Destovnika-Kajuha iz Gropade in več kot 120 članov prosvetnega društva Slovan iz Padrič pri Trstu je nedavno gostovalo v Šoštanju, Kajuhovem rojstnem kraju. Ob zaključku šolskega leta so lani, 25. junija, v kraških vasicah, Padričah in Gropadi pri Trstu, imeli zares veliko slavje. Pred slovensko osnovno šolo so odkrili doprsni kip partizanskega pesnika in narodnega heroja Karla Destovnika-Kajuha, po katerem so poimenovali tudi šolo. Verjetno je to edini spomenik našemu partizanskemu pesniku v zamejstvu. Zanimivo je, da je vaški odbor OF že takoj po razpadu Italije, leta 1943, posredoval pri višjih narodno osvobodilnih oblasteh, da bi se v kraju ustanovila slovenska šola. In res se je kmalu začel pouk v nad 60 let starem, a še vedno dobro ohranjenem šolskem poslopju, ki stoji ob cesti med Padričami in Gropado. Glavni pobudniki za ustanovitev te šole so bili: znani slovenski pesnik Ciril Zlobec in domačini Stojan Presel, Danilo Gruntar in Evgen Kalc.

Kajuhov kip je izdelal ljubljanski kipar Marjan Keršič, svečanega odkritja in poimenovanja šole pa so se poleg vaščanov udeležili številni predstavniki družbeno političnega življenja zamejskih Slovencev, kakor tudi iz matične domovine. Lepi slovesnosti je prisostvoval tudi jugoslovanski konzularni predstavnik in delegaciji obeh šoštanjskih osnovnih šol. Zavedni vaščani Padrič in Gropade so sami zbrali sredstva za spomenik (ki je iz brona in kraškega marmorja), ob katerem so izvedli tudi izredno uspel Kajuhov recital. Tega je pripravil stalni član tržaškega slovenskega gledališča Jožko Lukeš. O Kajuhu kot borcu in pesniku pa je med številnimi govorniki spregovoril še znani padriški prosvetar in kmetovalec Evgen Kalc, ki je že leta 1970 dal pobudo za poimenovanje šole po Kajuhu, nakar so morali dve leti čakati dovoljenje iz Rima. Letega pa so dobili po posredovanju šolskega skrbnika dr. Fidenzija iz Trsta, ki je, kakor sem zvedel na tem lepem slavju, zelo naklonjen slovenskim šolnikom in primorskim Slovencem, s katerimi je bil med vojno skupaj interniran na Rabu.

Ob priliki tega slavja so šoštanjski učitelji navezali stike tudi s predstavniki prosvetnega društva Slovan iz Padrič, ki slavi letos že 75 letnico svojega obstoja. Že jeseni lanskega leta je prosvetno društvo Svoboda iz Šoštanja s svojim mladinskim zborom in šaleškim oktetom gostovalo v Padričah, pred šolo v Gropadi, pri spomeniku predvojnim žrtvam v Bazovici in na Opčinah, kjer so imeli koncert v nabito polni dvorani. Poleg domačinov so se tega koncerta udeležili predstavniki zamejskih prosvetnih društev, zastopnik slovenske prosvetne zveze iz Trsta in slovenski poslanec v rimskem parlamentu, priljubljen domačin Albin Škerk. Na tem slavnostnem koncertu so šoštanjčani dobili v dar tri slike gropajske šole s Kajuhovim spomenikom. Predsednik šoštanjske Svobode, Maks Podlesnik, pa je domačinom izročil Kajuhovo spominsko plaketo v bronu. Pri tem srečanju je predstavnica Kajuhove osnovne šole iz Šoštanja, Neža Mlakar, izročila učencem Kajuhove šole v Gropadi izbor slovenskih knjig, ki naj bi jih le-ti prebrali in ob povratnem srečanju v Šoštanju prejeli Kajuhove bralne značke.

Povratno srečanje je bilo v nedeljo, 10. junija, ko je prispelo v Šoštanj preko 30 učencev gropajske šole v spremstvu učiteljic Preslove, Kraljeve in Čukove. Hkrati z učenci je prišlo nad 120 članov prosvetnega društva Slovan pod vodstvom predsednika Rafaela Grgiča. Dopoldne je bil sprejem pred Kajuhovo rojstno hišo, kjer jih je pričakalo številno občinstvo in predstavniki družbeno političnega in kulturnega življenja mesta Šoštanj. Nato so gostje pred Kajuhov spomenik položili krasen venec in izvedli Kajuhov recital, nakar je bil za goste koncert šoštanjske godbe na pihala in na vrtu hotela Kajuh nastop folklorne skupine iz Velenja. Zatem so si gostje ogleda[illegible] Kajuhovo spominsko so[illegible] kjer so učenci gropajske [illegible] le prejeli Kajuhove bral[illegible] značke.

Ob 17. uri so v Napotni[illegible]vi galeriji v navzočnosti a[illegible]torja odprli razstavo gra[illegible] akademskega slikarja Klav[illegible]ja Palčiča iz Trsta, ki je hk[illegible]ti tudi predsednik slovens[illegible] prosvetne zveze v Trstu. P[illegible] svečani otvoritvi razstave [illegible]mešani pevski zbor prosve[illegible]nega društva Slovan, pod vo[illegible]stvom dirigenta Svetka Gr[illegible]ča pripravil šoštanjčanom [illegible] koncert. Poleg slavnostnih g[illegible]vorov sta predsednika obe[illegible] društev izmenjala spomins[illegible] darili, nakar sta se za gos[illegible]ljubje zahvalila predsedni[illegible] prosvetnega društva Slova[illegible] Rafael Grgič in predsedni[illegible] slovenske prosvetne zve[illegible] akad. slikar Klavdij Palčič.

Po koncertu so se gostje [illegible]avli šole Biba Röck zadrž[illegible] z domačini v prijetnem raz[illegible]voru, nakar so se na Tr[illegible] svobode poslovili s pesmijo [illegible] željo za ponovno srečanje [illegible] trajne stike prijaznih Krap[illegible]cev in Šoštanjčanov, ki jih [illegible] zbližača Kajuhova pesem.

V. [illegible]

USPELA „PUNTARIJA"

V počastitev 400 letnice kmečkih uporov je dramska skupina Svobode iz Polzele naštudirala dr. Bratka Krefta »Veliko puntarijo« v režiji Jaka Jeršiča.

S predstavo naj bi proslavili obletnico v občinskem merilu, toda pozneje je dobila značaj največje uprizoritve v celjski regiji, verjetno pa tudi v Sloveniji vsaj glede na število nastopajočih. Premiero, ki je bila v petek v parku pod Šenekom, si je ogledal tudi avtor teksta dr. Bratko Kreft. V soboto in nedeljo sta bili še dve ponovitvi. Vse tri predstave si je ogledalo več kot 2000 tisoč gledalcev, ki so bili nad uprizoritvijo navdušeni. Vsaddo mora vedeti, da je igralska skupina, ki šteje preko 100 članov delala v težkih pogojih, saj je bilo čas vsaj zelo težko uskladiti. Večina igralcev dela v dveh izmenah in so iz različnih krajev. Zato je jasno, da so tak uspeh lahko dosegli le z vestnostjo in požrtvovalnostjo. Veliko je doprinesel tudi režiser Jaka Jeršič, ki mu nikdar ne zmanjka volje. Da je bila igra lahko učinkovita, je bilo potrebno izdelati primerno sceno. Osnutek zanjo je napravil Saša Kump iz Kranja, ki je znal odlično vkomponirati vse scenske elemente v idilično okolje parka. Vse razumevanje so pokazale tudi delovne organizacije iz Polzele. V veliko pomoč je bilo tudi SLG iz Celja, ki je posodilo kostume za vse nastopajoče in pomagalo s številnimi strokovnimi nasveti.

V ospredju na desni strani akademik dr. Bratko Kreft, avtor »Velike puntarije«.

Foto: Tone Tavčar

Dramska skupina dobiva številna vabila in prošnje za gostovanje, vendar vsem zaradi številnega ansambla [illegible] nekaterih prémajhnih letn[illegible] gledališč ne bo mogla ust[illegible]či.

Prvič bodo gostovali [illegible] naslednjo soboto v letn[illegible] gledališču v Grižah.

T. TAVČA[illegible]

Barok, impresionizem

Delavska univerza in Kulturna skupnost v Šmarju pri Jelšah sta pripravili v pivnici Zdravilišča Rogaške Slatine edinstveno razstavo likovnih del, ki jih je posodila Narodna galerija iz Ljubljane, prikazujejo pa obdobje slovenskega likovnega ustvarjanja od baroka do impresionizma. Otvoritev razstave je bila tudi združena z literarnim večerom akademika Jožeta Vidmarja. Njegova dela so brali dijaki šmarske občine, pa tudi sam je spregovoril številnim gostom o svojem delu in o srečanjih z Ivanom Cankarjem, Otonom Župančičem in rojakom Rogaške Slatine, Borisom Kidričem. Številni obiskovalci so otvoritveni večer z gosti, med katerimi je bila tudi ravnateljica Narodne galerije dr. Lilica Cevc, spremenili v lep kulturni dogodek.

Toda tokrat se ustavimo ob tej razstavi. Srečujemo se delih, ki največ pomenijo v razvoju slovenske likovne umetnosti. Zaradi specifičnosti časov, skozi katere so se razvijala vse do danes. Narodni galeriji pa tudi organizatorjem gre zahvala, ker je z razumevanjem odstopila za določen čas dela slovenskih likovnikov. Ta dela pred številnimi obiskovalci zdravilišča povsem protokolarno predstavijo naš razvoj likovne umetnosti. Vsebinska sprememba je za Rogaško Slatino očitna. Naenkrat so se na panojih znašla dela, ki ne bodo v zamenjavo za šilinge, lire in zahodnonemške marke romala preko meja naše domovine. Gre za del naše kulturne dediščine, ki na najbolj zgovoren način dokazuje in potrjuje našo duhovno vzporednico z razvito zahodno Evropo prejšnjih stoletij. Od slikarstva v baroku, ki je v temelju pripeljalo naše likovne umetnike iz narodnostne anonimnosti do individualnega uveljavljanja preko romantike (Pernhart, Karinger, Langus, Goldenstein), bratov Šubicev in drugih, pa vse do impresionizma Jame, Sternena, Groharja in Jakopiča, smo v Rogaški Slatini dobili skoraj celovito podobo temeljev razvoja tudi današnje, sodobne, razvijajoče se in že uveljavljene sodobne slovenske likovne ustvarjalnosti.

Omeniti je treba samo še to, da bi takšne razstave v tako kvalitetnem razstavnem prostoru še želeli videti. Toda ne samo v Rogaški Slatini, kjer je takšna razstava ponovno omogočena samo določenemu krogu obiskovalcev. Kazalo bi z njo kreniti v še manjše, turistično manj znane centre naše ožje domovine, ki pa zato niso nič manj naši. Gre lahko torej za najbolj neposredno obliko združevanja ali zbliževanja med takoimenovano galerijsko in med širšim krogom ljudi. To pa je seveda odvisno od posameznih organizatorjev v posameznih krajih, kajti samo dobra volja Narodne galerije, da da dela na pósodo, je premalo.

D. M.

Nova Stara grofija

Mnogo je Celjanov pa tudi okoliških obiskovalcev Pokrajinskega muzeja, ki so si želeli ogledati prvo nadstropje stare grofije. Toda vrata so bila dalj časa zaprta zaradi obnovitvenih del prostorov, kot večjih restavratorskih in konservatorskih del eksponatov, ki zdaj domujejo v prenovljenih prostorih. Dolgotrajno študijsko delo, nekateri finančni problemi in problemi strokovnih sodelavcev so bili vzrok za takšen dolgotrajen proces obnove. Toda brez tega ne gre.

Zdaj je v prvem nadstropju stare grofije prenovljena soba, v kateri je znameniti celjski strop, levo od nje pa soba celjskih grofov, ki pa ni v popolnosti opremljena, saj ji manjkajo še vitrine, v katere bodo spravili dragocenejše manjše predmete, da bodo tako tudi zaščiteni pred tatvino. Naslednje tri sobe nam razkrivajo pogled na opremo, oziroma pohištvo renesanse, zgodnjega baroka in pa sobo celjskega baročnega kiparja Ferdinanda Galla. Ostali prostori, levo od osrednje sobe s celjskim stropom, pa še čakajo obnove. V njih se nam bodo razkrili številni eksponati — od baroka pa vse do konca prejšnjega stoletja. Predvsem kultura stanovanja, najrazličnejši kosi pohištva in seveda številni manjši predmeti, ki tudi na zgovoren način pričajo o svoji dobi. Obisk v zadnjih dneh je potrdil, kako težko so obiskovalci čakali na otvoritev omenjenih prostorov, ki jim omogočajo spoznavati posamezna obdobja naše zgodovine. Sedaj je razstavljenih nekaj nad sto eksponatov, vendar je samo dvajset takšnih, ki so bili razstavljeni že prej, vsi ostali pa so zdaj prvič razstavljeni. Če odštejemo te, ostane v depojih še okoli 8000 manjših eksponatov, čeprav mednje sodi tudi 3000 listov stare grafike.

DRAGO MEDVED

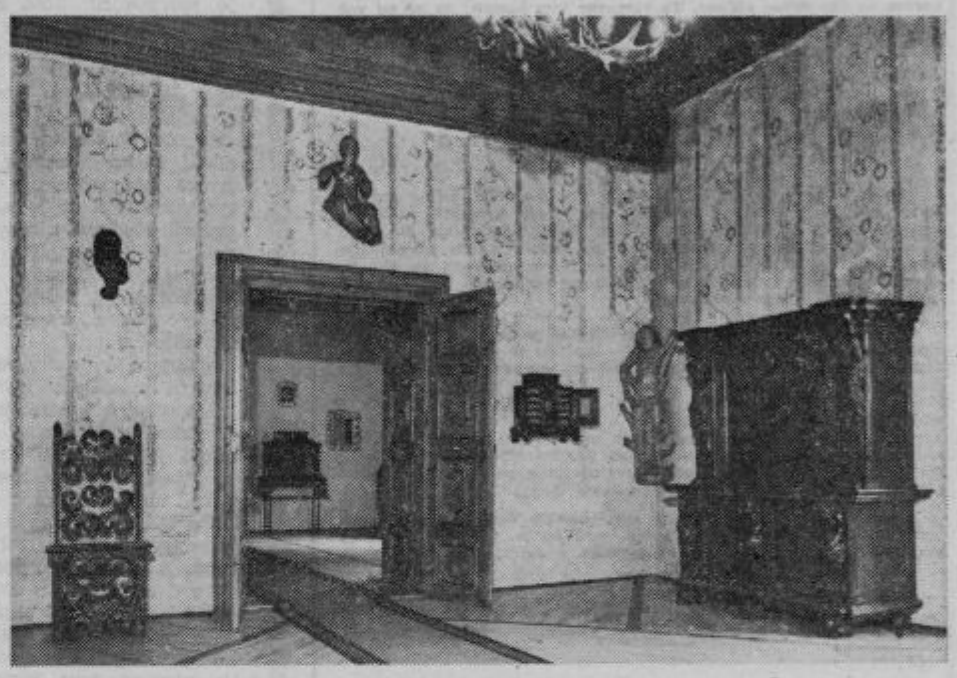

Del ene izmed obnovljenih sob v prvem nadstropju Stare grofije.

Kulturne diagonale: Laško (2)

Jurklošter, Picasso in svinčnik

V prejšnjem mesecu je Muzejska zbirka v Laškem pripravila izredno zanimivo razstavo otroških likovnih del pod naslovom »Mladi likovni ustvarjalci«. Razstavljali so grafike, risbe in plastike. Razstava je bila sestavljena z dveh delov. Videli smo likovne stvaritve učencev šestih šol (Laško, Planina pri Sevnici, Radeče, Jurklošter, Rimske toplice in Slivnica pri Šentjurju), ki so jih učenci naredili v slikarski koloniji v Jurkloštru. Drugi del razstave pa so sestavljala dela učencev osnovne šole »Primož Trubar« in Posebne šole iz Laškega.

Slikarska kolonija v Jurkloštru. Bil je lep majski dan, ko so se zjutraj odpeljali v pozabljeni, a slikoviti Jurklošter. Osemnajst učencev šestih šol iz različnih krajev. Ogledali so si kraj in izbrali motive, ki jih prenesli s svinčnikom, ogljem in tušem na bel risalni papir. Predali so se popolnoma svobodnemu usmerjanju. Ni jih utesnjevalo vsakdanja šolska zgradba, ampak so pozabili na ustaljene norme risanja. Starodavne stavbine nekdanjega kartuzijanskega samostana so se zlile z razvejanim in obsežnim gričevjem v neposredni bližini kraja. Arhitektura iz preteklosti in sedanji trenutek sta v mladih opazovalcih vzbudili najrazličnejše asociacije. Celo toliko, da so naredili občuten odmik od strogega realističnega pojmovanja podob pokrajine in so sami pridajali svoj »jaz« k likovnim delom, na katera so danes zelo ponosni.

Jože Majcen

Nada Bezgovšek

Marjan Salobir

Jožica Kranjc

NADA BEZGOVŠEK, 7. b razred osnovne šole »Primož Trubar« iz Laškega, doma iz Laškega: »Najprej smo si ogledali kraj, šli smo vsi skupaj, vseh osemnajst. Potem smo si izbrali mesto za risanje, tovariši učitelji pa so nam svetovali. Sama sem si izbrala cerkev zraven samostana, motiv mi je bil zelo všeč. Risala sem s svinčnikom. Zakaj? Rada delam s svinčnikom, čeprav se z ogljem da ravno tako dobro delati, samo bolj se umažem. Pa tudi bolj vajena sem svinčnika. V Jurkloštru smo bili en dan. Od jutra do popoldneva, potem so nas peljali domov. Tam so nas izredno lepo sprejeli, tudi hrano so nam dali, da smo se zares dobro počutili in neovirano delali. Mislim, da mi je risba uspela, veliko pa mi je pomenilo to, da smo bili skupaj iz različnih šol in smo se pogovarjali, tudi med samim delom. Zanima me tudi zgodovina slikarstva, precej knjig sem že prebrala. Najbolj všeč mi je Picasso, zato ker izbira dobre motive. Tudi jaz bi tako delala.«

MARJAN SALOBIR, 7. b razred, doma iz Marijagradca: »Letos nisem bil v koloniji. Rad pa rišem in mi to precej pomeni. Najraje rišem naravo in živali. Ljudi ne toliko, ker jih vsak dan vidim na ulici. Žival pa redkokdaj vidim, sploh kakšno gozdno ali divjo. Potem jo želim narisati. Rišem jih realistično, kot jih vidim. Tako jih tudi dojamem, čeprav včasih sam kaj spremenim in po svoje narišem. Vedno se ne da tako narediti, kot človek vidi s svojim očesom. Najraje rišem s svinčnikom, z barvami pa ne delam rad. Ne vem, zakaj. Morda nisem tako dober z njimi. Najbolj sta mi všeč Picasso in Leonardo da Vinci. Katera slika? Od da Vincija mi je najbolj všeč Zadnja večerja. Zakaj? Zato, ker jo je narisal v posebni perspektivi. Ta slika mi je odprla pogled na neko posebno možnost slikanja. Tudi barve so mi všeč. Sploh pa cenim stare mojstre. Tudi zaradi tega, ker so bili največkrat malo znani in so bili samouki. Tudi barve so si sami izdelovali in veliko truda so vložili v nastanek slike. Od slovenskih slikarjev mi je najbolj všeč Jakac, njegovi portreti in pokrajina. Zelo pa mi je všeč tudi Hinko Smrekar, posebno njegove karikature (smrt). Želim si, da bi prihodnje leto sodeloval v koloniji.«

JOŽICA KRAJNC, 8. a razred, doma iz Laškega: »Letos sem bila v slikarski koloniji. Zelo sem bila vesela, ko sem resnično lahko svobodno risala. Pri takšnem delu zelo pride do izraza tista teorija, ki se jo naučimo v šoli, potem pa jo skušamo uporabljati takole v naravi, ko delamo povsem neodvisno od nekaterih ustaljenih okoliščin (šola, risalnica, tabla). Tam sem se spoznala s številnimi sovrstniki, marsikaj smo se med seboj pogovorili o risanju. Delala sem s tušem, ker z njim rada »senčim«, dobim globino slike. Zbrala sem si kapelico, okoli katere je bilo polno trave in zelenja. Tako sem risala staro arhitekturo (ki je zelo hvaležna za tehniko z tušem) pa tudi neposredne dele narave (trava, zelenje, okolica sploh). Barve je pa treba mešati, bolj moraš poznati to delo, če hočeš, da kaj uspe. Letos bom končala osemletko in grem na ekonomsko šolo. Tam ni risanja, pa bom delala doma v svoje zadovoljstvo. Na ekonomsko grem pa zaradi tega, ker bi rada prišla čimprej v službo. Če je razlika med matematiko in risanjem? V bistvu nobene. Pri obeh predmetih mora nekaj »skupaj štimati!«

JOŽE MAJCEN, likovni pedagog na osnovni šoli »Primož Trubar« v Laškem: »S slikarsko kolonijo v Jurkloštru smo začeli lani, tako da je bila letos že drugič. Pobudnik zanjo je bil akademski slikar Goce Kalajdžiski, ki sam poučuje likovni pouk na Planini pri Sevnici. Ob splošni podpori občinske Zveze društva prijateljev mladine, krajevne skupnosti v Jurkloštru, smo lahko pripravili to kolonijo. Namen te kolonije pa je v tem, da že malce pozabljen kraj, kot je Jurklošter otroci še bolje spoznajo in ga preko svojih likovnih del predstavijo širši javnosti. To nam je uspelo na razstavi v Muzejski zbirki v Laškem. Najboljši so prejeli tudi nagrade, sicer pa je bil izbor dobrih likov, nikov že prej narejen. Otroci so s tem veliko pridobili, največ pa s praktične strani slikanja v naravi.

Drugi del razstave v Muzejski zbirki smo namenili tudi otrokom Posebne šole v Laškem, namenjena pa je bila predvsem aktivu likovnih pedagogov južne celjske regije. Z deli (grafike, plastike, risbe) smo hoteli razbiti tisto ustaljeno mnenje med ljudmi o manjvrednosti dela otrok Posebne šole. Ravno na likovnem področju so otroci Posebne šole zelo aktivni, dobri in mestoma celo prekašajo svoje vrstnike v drugih šolah. Že občutek, da razstavljajo z njimi v istem prostoru in v istem času, velja več, kot si mislimo.«

DRAGO MEDVED

Vrtiljak dogodkov

ŠENTJUR

Planinska postojanka

Danes popoldne se bo v Šentjurju vršil razgovor o planinski postojanki na Resevni med predstavniki Planinskega društva, Zveze borcev in Skupščine občine. Ta razgovor ima namen, da se po več kot 10 letih dokončno zaključi gradnja partizanskega doma na Resevni. -lka

Kmalu vodovod?

Sklad za negospodarske investicije pri skupščini občine Šentjur je na svoji seji konec preteklega tedna sprejel zaključni račun za gradnjo vrtca, ki znaša 2,950.000 din. Asfaltiranje ceste do vrtca so preložili na drugo leto, sredstva pa bodo porabili za pokritje obveznosti, ki so še ostale. 110.000 din bodo namenili za nabavo opreme za jasli, ki naj bi jih odprli septembra. S tem bi vrtec v celoti služil svojemu namenu.

Sklad se bo zavzemal, da bodo čimprej podpisali družbeni sporazum o gradnji nujno potrebnega vodovoda in nove šole v Šentjurju. V zvezi s tem so na seji ponovno obravnavali priprave na začetek gradnje vodovoda in ugotovili, da zaplet okoli konstrukcije financiranja zaradi manjših zneskov, ki nimajo pokritja, ne bi smel biti ovira pri začetku gradbenih del. Sklad vztraja, da z omenjeno gradnjo prično že konec tega meseca, pri tem pa je zadovoljen z vsestranskim razumevanjem predstavnikov celjske občine in bank ter upa, da bosta enako prizadevanje pokazali tudi Vodna skupnost Nivo Celje in Planarna-vodovod Celje.

Glede na pomanjkanje pitne vode morajo Šentjurčani na vsak način čim prej dobiti nov vodovod, zato upajo, da bo do gradnje vodovoda Škofja vas—Šentjur res prišlo v omenjenem roku.

CELJE

Nova imenovanja

Na predlog komisije za volitve in imenovanja so odborniki celjske občinske skupščine na zadnji seji potrdili več imenovanj. Tako so za ravnatelja šolskega centra Borisa Kidriča v Celju imenovali Ivana Leskovška, ki je minulo šolsko leto to nalogo opravljal v istem zavodu kot vršilec dolžnosti ravnatelja. Razen tega bo Martin Lupše tudi vnaprej ravnatelj prve osnovne šole.

Med petimi kandidati za mesto načelnika oddelka za splošne zadeve je skupščina izbrala Janka Rota, ki je tudi doslej opravljal to delo.

V tem, ko je bil na predzadnji seji imenovan za vršilca dolžnosti načelnika oddelka za gradbene in komunalne zadeve, je inž. Drago Cuček po zadnji seji zasedel to odgovorno mesto kot načelnik. To pa hkrati pomeni, da je umaknil vlogo za prekinitev delovnega razmerja v občinski upravi.

Skupščina je imenovala tudi pripravljalni odbor za gradnjo rekreacijskih objektov pod Golovcem. V njem so: inž. Dušan Burnik, Fedor Gradišnik, Ivan Uranjek, Zoran Vudler, inž. Milan Zupančič, Vlado Crešnik, Zdravko Trogar, Vlado Veber, Ivan Petauer, Slavko Verdel, Jure Kislinger, Beno Krivec in Risto Gajšek.

Z odhodom dosedanjega občinskega javnega tožilca Ivana Beleta na novo delovno mesto v Ljubljano, so odborniki dali soglasje k imenovanju Otmarja Jarha za novega občinskega javnega tožilca.

Mladi v Vinkovcih

Danes opoldne je odšla v Vinkovce skupina 55 celjskih mladink in mladincev na tradicionalne igre bratstva in enotnosti. V Vinkovcih bodo tekmovali v košarki, odbojki, namiznem tenisu, atletiki in plavanju. Poleg športnih veščin se bodo v Vinkovcih pomerili še v zgodovini NOB, odgovarjali pa bodo na vprašanja Slavonija v NOB Na igrah Bratstva in enotnosti bo tudi tekmovanje narodno zabavnih ansamblov iz krajev, ki bodo nastopali na igrah.

Po vrnitvi iz Vinkovcev, kamor je odšel naš novinar Milenko Strašek, bomo o rezultatih naše, celjske ekipe, obširneje poročali.

Seminar za sekretarje

Danes se bodo v Dobrni zbrali na celodnevnem seminarju sekretarji osnovnih organizacij in oddelkov ZK iz celjske občine. V program seminarja so uvrščene tele teme: priprava na 10. kongres ZKJ in 7. kongres ZKS, priprave na volilne konference organizacij ZK, naloge komunistov po 6. seji občinske konference ZKS Celje o gospodarstvu, stanovanjska problematika, uvajanje delavske kontrole, javna razprava o novi ustavi, uresničevanje ustavnih dopolnil in idejnopolitično usposabljanje. Seminar organizira komite občinske konference ZKS Celje.

PODČETRTEK

Samoupravni sporazum

Pred nedavnim je bil v osnovni šoli Podčetrtek podpisan samoupravni sporazum med šolo v Podčetrtku in Pedagoško akademijo iz Maribora Pedagoška akademija bo po določilih sporazuma pošiljala svoje slušatelje v Podčetrtek, šola v Podčetrtku pa bo poskrbela, da bo čimveč njihovih učencev odšlo v pedagoški poklic. Učencem bodo priskrbljene štipendije, za nemoteno kontinuiteto dela pa bo poskrbela pedagoška gimnazija iz Celja. Sporazum med Pedagoško akademijo iz Maribora in osnovno šolo Podčetrtek je doslej edini takšen sporazum v Sloveniji. -mat

HIŠICE IZ SANJ

Da ne bi bilo oni dan brezuspešnega tavanja in iskanja za materami okoli Loč pri Poljčanah, bi bili prikrajšani za srečanje z deklico svetlih oči, krhke postavice in prijaznega odprtega nasmeha, ki je privlačeval. Prikrajšani za srečanje z učenko četrtega razreda v Ločah — Anko Vajdičevo.

Pasla je, pa ne kravico, le pujska, ki se ni in ni hotel ovekovečiti na sliki. Da pase pujska, ko ne hodi v šolo, je njen prispevek k družinskemu proračunu.

Tistega dne je bogastvo sonca razprlo svojo pahljačo in jo ponudilo ljudem. Anka pa nas je popeljala v grajske zidove, obdane s senco življenja in nas seznanila s svojim očetom — Brankom Vajdičem.

O svojem očetu je Anka znala povedati veliko. Vse najboljše in najlepše, kot znajo le otroci, ki ljubijo svoje starše. O hišicah, ki jih izdeluje njen očka, pa je pripovedovala tako, kot da je največji umetnik. Njene oči so bile polne ponosa, govorile so o tem, da cenijo njegova prizadevanja za izboljšanje življenjskega standarda njihove družine.

Našli smo Branka Vajdiča pri delu. Povzpeli smo se po stopnicah v prvo nadstropje in med arkadami poiskali njegovo stanovanje. V nekdanji grajski sobani je sedel na skromni zofi in rezljal ter sestavljal hišico po načrtu. Komajda je spregovoril. Žolč zadnjih let mu je ustavljal besede, da so nerade prihajale iz ust. Ko je uvidel, da razumemo njegovo stisko in nismo prišli zato, da bi senzacionalno pisali o njej, ampak iz živega zanimanja po njegovih izdelkih, je le spregovoril. Najprej o svojem delu, veliko kasneje, ko se mu je pridružila še njegova žena Katica, pa še o svojem zavoženem življenju.

Medtem je pred našimi rokami nastajala hišica, izdelana iz lesa, izrezljana v neštetih variantah in nared za prodajo. Branko Vajdič se je moral nekaj umisliti, pa je začel s takim delom, ki ga je zmogel in ga lahko opravlja v kuhinji, sedeč na zofi ali bližnjem stolčku. Hišice rezlja in prodaja na trgu v Zagrebu. To sicer največkrat opravlja njegova žena Katica, medtem, ko možu rojijo že druge hišice po glavi. Hišico — svetilko proda za 10.000 starih dinarjev, pa ga pri vsaki že material stane preko 2.000 dinarjev. Za vsako porabi 14 dni dela in šele potem je pripravljena za trg.

Žena Katica je prav pred nekaj dnevi pred našim obiskom prodala štiri in z izkupičkom otrokom kupila čevlje. Samo dva para, čeprav bi čevlje rabilo vseh petero šoloobveznih otrok.

RED V POMANJKANJU

Gospodinja Katica, svetlolasa Hrvatica srednjih let, je varčna in skrbna partnerica svojemu možu. Z njegovo pokojnino 80.000 dinarjev mora preživeti sedemčlansko družino. Ker si je pred kratkim kupila nov štedilnik in pohištvo, to zelo obremenjuje njihov družinski proračun. Pred nami je v hipu potegnila črto pod mesečne stroške in izračunala, da ji je za preživljanje ostalo le 25.000 dinarjev. Prišli so ji že odklopit elektriko, ker ni redno plačevala tokovine. Ker hodi vseh pet otrok v šolo, jih je treba obleči in obuti, to pa zmore le tako, da se zadolži, dokler njen mož spet ne izdela nekaj svetilk in jih potem ona odnese na zagrebški trg.

Katičini in Brankovi otroci zvedavo gledajo v nas. Oblečeni so skromno, a čisto. Nikjer ne najdemo sledu po revščini, umazaniji, ki čestokrat spremlja takšno borno življenje. V Vajdičevi hiši vlada red in želja po lepšem življenju, ki ga uresničujejo s pomočjo rezljanih Brankovih hišic, ki nastajajo v njegovih prečutih noči. Za otroke, za otroke, poje žaga, ko rezlja . . .

Za zidovi loškega gradu živi sedemčlanska Vajdičeva družina

ISKAL JE DOMOVINO V SLOVENIJI, NAŠEL JE NI

Kot uslužbenec notranje uprave v Zagrebu, ki ga je leta 1948 upokojila, je Branko Vajdič do velike poplave leta 1964 živel v Zagrebu. Čez noč je ostal brez imetja in stroškov za novo stanovanje ni zmogel. Podal se je v Slovenijo, pristal je v Ločah, kjer si je v grajskih sobanah uredil življenje. Vajdič je hudo bolan. Muči ga astma, peša mu srce, dvakrat je bil operiran že na želodcu. Iz izsušenega obraza zrejo v nas njegove žalostne, življenja naveličane oči. Le sem in tja se v njih pobliska, grenkoba pelina prihaja iz njegovih izsušenih pljuč. V svojem hotenju po lepšem življenju svojih otrok ne pozna usmiljenja in marsikatera pikra na njegovo okolico prihaja iz zategnjenih ust. Zna pa pohvaliti šolnike, za katere pravi, da med njegovimi otroci ne delajo razlik. Ob pomoči Rdečega križa se nasmehneta oba zakonca. Prosila sta samo enkrat, pa še takrat nista bila s stvarmi zadovoljna. Zdaj ne prosita ničesar več.

GLEDAJO ME KOT DA SEM BANDIT

Kot Hrvat se Branko Vajdič v novem okolju ni znašel. Zašel je v težave in ni dobil pomoči. Res obstajajo razlike med ljudmi, če ne govore skupnega jezika? Otroci so na dvorišču sprejemali očitke in besedico Hrvat so razumeli kot psovko. Zdaj je že nekoliko bolje, s svojim življenjem je družina Vajdičeva dokazala, da spada med nje, čeprav ne govore skupnega jezika. Otroci znajo lepo slovensko, to jim je v veliko zadoščenje in pomiritev. Otroci so tudi prvi našli pogovorni jezik in premostili prepad med njihovo družino in Slovenci, Ločani.

Le Branko Vajdič se čuti še odrinjenega, če zaide enkrat na mesec v gostilno na dva deci. Takrat pravi, da se počuti kot bandit, ki ni ničesar zagrešil. Le to, da je Hrvat.

Žena Katica je zaman pred leti iskala službo. Poprijela bi za vsako delo, pa so ji odgovorili, da imajo prednost Slovenke.

Tako je v obeh zakoncih zrastel občutek odrinjenosti v tem čudovitem koncu slovenske zemlje. Prišla sta odprtih rok, našla pa sta zaprta vrata pri bratskem narodu.

Napisali smo zgodbo o ljudeh, pošteni družini Vajdičevi iz Loč, ki se prebija iz dneva v dan tako kot ve in zna. Poslušali smo jih in sosedov tam okoli nismo spraševali. Naj je v zgodbi še toliko pristranosti in subjektivnega pripovedovanja, ostaja zgodba v svoji bolečini neprilagajanja v novem okolju vredna zapisa in kaže še na nerazčiskane pojave v naši družbi. Na srečo, so redki, govore pa o ubitih sanjah nekdaj tvornih ljudi, ki so bili potisnjeni na rob nekega življenja. Branko Vajdič jih uresničuje v hišicah iz sanj.

ZDENKA STOPAR

Njihovo življenje je materinstvo

ŠTIRIINDVAJSET LET — TRINAJSTERICA

Justina Senica, po domače Bečekova mama, naj bi bila doma v Debru pri Laškem. Kakšno Debro? Sredi pobočja Maliča je vgnezdena njihova domačija, v nekdanji Mulenci, od koder bi lahko, tako se človeku zdi, s kamenjem okepal Laščane.

K Bečekovim je prišla z dvajsetimi leti, ko je šla zamož z Jakobom Senico. Mama Justina je bila doma v Maliču. Ni se mogla spomniti, koliko otrok je bilo doma. Menda 15, je rekla. Ko ji je bilo deset let, jim je pogorela hiša, leto pozneje pa so črne koze v 14 dneh pobrale njenih pet bratov in sester.

»Čudno je to, da smo drugi ostali, saj pravijo, da so črne koze hudo nalezljive. Zase vem, da sem spala s sestro, ki je umrla, pa mi ni bilo nič.«

V spomine na otroštvo vpleta Justina tudi šolska leta. Dve, tri leta je hodila v šolo, potem pa nič več. Daleč je bilo. Po tistem, ko so pogoreli, ni bilo za obutev in obleko, v kateri bi se spodobilo hoditi v šolo.

Jakob Senica si je na domačijo pripeljal pridno gospodinjo. Pridno in rodno. Pri enaindvajsetih je imela prvega, Jakca, ki pa je umrl, še ne leto star. Prvi trije so bili kar vsako leto: Jakec, Ivan in Konrad. Za njimi so se približno vsako drugo leto zvrstili Mihec, Dorica, Majda, Anica, Angelca, Milica, Polde, pa Peter in Danica. Tudi Anica in Poldek sta umrla kot otroka. Zadnjo, Danico, je povila pri 45 letih starosti.

Hudo je bilo, vse dokler niso otroci odrasli. Posestvo ni veliko, komaj 7 hektarjev z gozdom vred. Oče Jakob je po vojni šel na šiht med knape, ker zemlja ni dala zadosti. Vendar pa je bilo najhuje med vojno. V hiši je bilo sedem otrok. Mož Jakob je šel v partizane nekam na Dolenjsko, v hišo pa so hodili domači partizani, kot da so doma. Ker so bili otroci še majhni in bi ne znali molčati, je Justina Senica zadržala hostarje kje na skritem, dokler otroci niso legli. Že zaradi moža jo je bilo strah, posebej pa zaradi otrok. Imeli so srečo. Ni prišlo do nesreče. Mož se je vrnil, domačija je ostala, otroci tudi, razen Anice, ki je naglo zbolela in umrla.

Kako je danes?

Odkar je šel prvi od hiše, se je samo enkrat zgodilo, da so bili vsi skupaj.

Dva sinova sta v Nemčiji, ostali pa spodaj v Rečici in v Laškem. Dve dekleti sta doma. Angela, ki je prevzela posestvo in se omožila, ter najmlajša Danica, ki ji je 18 let.

Radi pridejo domov. In razumejo se med seboj. Kot otroci so se seveda stepli, da so kar cunje frčale. Mama Justina je vesela, da so vsi pošteni in pridni, da so preskrbljeni. Domov radi pridejo, kajti tu v Mulenci je vedno lepo. Pol laške občine leži pred očmi kot na dlani. Pa še cesta je narejena, da se lahko pripeljejo, da pridejo ponjo, če mora v dolino. No, včasih pa jo mahne tudi peš. Saj noge so še dobre, le sapa jo daje.

»V teh hribih je sama martra. Koš na hrbtu, otrok pod srcem, pa po teh bregovih od zore do noči. Se mora poznati. Danes so mladi bolj pametni. Deset otrok imam živih. Vsi so že odrasli, pa sem zadnjič štela vnuke. Samo devet jih je.«

Pa ni tega povedala z obžalovanjem. Dostikrat je bila mati, pa ve, kako je to. Roditi, to je še najmanj . . .

J. Krašovec

KAJ SO KMETJE PRIDOBILI?

Pravijo, da je čas, ki je bil določen za uresničitev zakona o združevanju kmetov, potekel, pa se v zadrugi ni spremenilo nič. Tako zatrjujejo nekateri kmetje in sprašujejo, ali za njihovo zadrugo ne velja novi zakon. Vprašati bi se še morali, ali poznajo ta zakon.

Posamezne kmetijske organizacije so uresničevale — ali še uresničujejo z zamudo — določila novega zakona o združevanju kmetov zelo različno. Nekatere razlike dovoljuje že zakon tako, da prepušča odločitev kmetom in delovnim kolektivom. Za še večje razlike pa so poskrbela tista zadružna vodstva, ki jim zakon ni po volji. Tako se je res lahko zgodilo, da nekateri kmetje ne opazijo nobene spremembe na bolje, čeprav jim v zadrugi zatrjujejo, da so poslovanje in samoupravljanje uskladili z novim zakonom.

Zakon o združevanju kmetov določa, o čem naj bi odločali kmetje. Kako je to odločanje lahko izkrivljeno, pa se je že pokazalo. Nekatere kmete — sicer manjše število — je uspelo prepričati, da drugače ne more biti, kot so predvideli strokovnjaki na upravi zadruge. Drugi kmetje, ki so menili, da po takih razlagah uresničevanje zakona ne bo prineslo nobenih sprememb, pa niso prihajali na sestanke. O novi organizaciji je odločila manjšina kmetov, ki se je pustila prepričati. Tako je res lahko ostalo v glavnem vse po starem, čeprav so v zadrugi naredili nekaj organizacijskih popravkov predvsem s spremembo nazivov. Kmete so poskušali zadovoljiti tako, da bi v prihodnje delili dohodek. O gospodarjenju in uštvarjanju dohodka pa naj bi odločali še naprej tisti, ki so doslej. To je namreč veliko pomembnejše kot le deliti dohodek, ki ga morda sploh ne bo. Zato prav tu kmete najbolj odrivajo.

Tako je v tistih kmetijskih zadrugah, kjer ni opaziti večjih sprememb. V nekaterih pa se je veliko spremenilo. V sicer ne veliki občini Ljutomer sta dve kmetijski zadrugi in obe sta ločili lastno proizvodnjo od kmečke tako, da sta ustanovili temeljno organizacijo združenega dela, kmetje pa imajo svojo temeljno zadružno enoto. Ta enota ima skoraj enake pravice kot zadruga. Upravljali pa jo bodo kmetje-zadružniki in le tisti delavci, ki so zaposleni v njej, torej za pomoč kmetom. V eni občini imajo kmetje torej dve temeljni zadružni enoti, čeprav drugod ne premorejo niti ene.

Nekatere kmetijske zadruge so prepričevale kmete, da bi bila taka organizacija predraga zaradi ločenega obračunavanja in evidence. Kakšno pa bo samoupravljanje kmetov, če tega ne bodo imeli? Kmetje to že vedo, zato niso zadovoljni.

Uresničevanje zakona o združevanju pa je lahko bolj odvisno od kmetov kot delovnega kolektiva zadruge. Kjer jim niso hoteli priznati zakonitih pravic, bi si jih morali izbojevati. Škoda, da so se nekateri kmetje, ki niso bili zadovoljni z zadrugo, izločili iz tega boja, ko so se organizirali v kmečkem društvu. Ti bi lahko bili najbolj podjetni pri oblikovanju novih kmečkih organizacij. Tudi sedanjo dejavnost kmečkih društev bi lahko vključili v zadruge, seveda tako, da bi ohranili svoje sedanje pravice v društvu.

Podjetni kmetje bi si lahko vzeli pravice, ki jih določa zakon, če jih niso dobili od sedanje zadruge. Kjer so bili tako odločni — nekje so zagrozili, da si ustanovijo novo zadrugo — sta zadružno vodstvo in kolektiv morala upoštevati njihove želje in zahteve. Zato so take razlike med kmetijskimi organizacijami pri uresničevanju zakona.

JOŽE PETEK

OH, TI PROMETNI ZNAKI!

Že nekaj časa veljajo v prometu po cestnih ulicah novi predpisi. No, to ni nič posebnega, boste rekli. Seveda ni, pa vendar je zanimivo to, koliko slabe in dobre volje so že povzročili. Na križišču Vodnikove in Gledališke ulice imate vsak dan priložnost videti pravi »cirkus«. Na vseh pločnikih stojijo »firbci«, ki z različnimi komentarji spremljajo avtomobilski promet. Gostejši je, več jih je. Človek ne ve, ali bi se smejal njihovim pripombam ali pa bi bil nejevoljen zaradi nepotrebne gneče, ki jo povzročajo. In kaj je vzrok tem pripombam in gneči, boste vprašali? To je čisto navaden prometni znak, ki prepoveduje iz smeri križišča Cankarjeve, Stanetove in Vodnikove ulice zavijanje v levo, v Gledališko ulico.

Gledalci nestrpno pričakujejo, kdaj se bo na vogalu prikazal spet kakšen kratkovidni šofer. O, pa se prikaže . . . ni jih malo! To je seveda v veliko zadovoljstvo publike. Ta kriči: »'Lej ga, 'lej ga, tale ga bo spet »pofiksu«, na levo »žmiga«, plaču bo, plaču!« Drugi poroča: »Ga že 'majo!« Tretji stoji na vogalu, klati z rokami po zraku, kot bi se otepal čebel in vpije na nevestne voznike: »Ne sem! Naprej, naprej! Sem ne smete!« Vozniki ga začudeno ogledujejo skozi steklo avtomobilov in skomigajo z rameni. Nekateri se le pravočasno spomnijo, kaj bi jim rad povedal in na njegovo veliko olajšanje odpeljejo naravnost, drugi pa morajo svojo »neumnost« plačati z globo.

Torej šoferji, poglejte včasih med klepetom s sopotniki tudi na kakšen prometni znak. Zagotavljam vam, da se boste tako izognili ne le globam in posmehu, ampak tudi prometnim nesrečam.

-ika

NAŠI ZNANCI

PIŠE: TONE VRABL

STANKO LORGER

»Posebno doživetje je za mene osebno predstavljal prvi start na olimpijskih igrah v Avstraliji. Zakaj? Zaradi velike oddaljenosti in velikih stroškov so države udeleženke iger poslale resnično samo najboljše športnike. Tako se je zbrala družina tistih, ki so v tistem času v športu na svetu največ pomenili.«

Stanko se je lahko veselil tega, da je bil izbran v državno reprezentanco, ki nas je zastopala na olimpijskih igrah, še bolj pa se je lahko veselil tega, da se mu je uspelo uvrstiti med šest najboljših zaprekašev v teku na 110 metrov ovire na svetu! V finalu so nastopili trije Američani (zmagal je Dawis) in trije iz Evrope: Nemec Bauer je bil četrti, Lorger peti in Stojarov (Sovjetska zveza) šesti.

»Nikoli ne bom pozabil svečanega razpoloženja na startu, kjer sem stal z jugoslovanskim grbom na prsih in ko je napovedovalec v treh jezikih povedal vseh šest finalistov v teku na 110 m ovire. Starter je rekel »na mesta« in začel se je moj prvi finalni tek na olimpijskih igrah. Dosegel sem drugo najboljšo uvrstitev jugoslovanskih tekmovalcev na takratnih olimpijskih igrah. Bil sem peti, Mihalić pa je v maratonu osvojil drugo mesto in srebrno medaljo.«

Kako so se teh uspehov veselili naši zdomci?

»Vsak dan so nas čakali pred olimpijsko vasjo z avtomobili. Prav prepirali so se, kdo bo koga lahko odpeljal domov. Vsak večer smo bili pri drugi družini in moram povedati, da je verjetno bil jugoslovanski prostor v olimpijski vasi vsak večer najbolj prazen. Vračali smo se šele okoli polnoči.«

Ste bili nad kakšnim sprejemom posebej navdušeni?

»Nikoli ne bom pozabil obiska na domu Celjana Stanka Kodreta. Bil je poročen z Egipčanko in sta imela dve hčerki, stari 11 in 9 let. Kljub temu, da nikoli nista videli domovine in Celja sta odlično govorili slovensko, celo s pravim celjskim naglasom. Doma so se pogovarjali takole: z očetom slovensko, z mamo arabsko, v šoli pa angleško. To me je toliko bolj ganilo, če pomislim na tiste naše ljudi, ki odidejo na delo v tujino in ko se po kratkem času vrnejo, že pačijo naš jezik, njihovi otroci pa skoraj ne znajo slovenskega jezika.«

Vračali so se po isti poti, kot so potovali na olimpijske igre. V vseh Jugoslovanih je bila samo ena želja, da bi bili čimprej doma.

»Dva meseca smo bili od doma. V tisti pustinji, kjer so nam blažili domotožje naši zdomci, smo šele spoznali, kaj je dom. Prepričan sem, da mora človek veliko potovati, veliko videti in veliko spoznati, šele potem zna ceniti tisto, kar ima doma. Ko smo leteli z letalom čez Italijo v Nemčijo, kjer smo v Münchnu pristali, smo preleteli tudi Slovenijo. Ne vem, kaj bi takrat dal, da bi letalo takoj pristalo. Iz Münchna smo se odpeljali v domovino z vlakom in priznati moram, da smo na Jesenicah imeli solze v očeh od veselja, da smo doma.«

Kakšen sprejem pa ste doživeli v Celju?

»Ko sem se srečeval s prijatelji in znanci sem čutil, da so mojega uspeha veseli.«

Pot iz Avstralije domov je bila verjetno tudi drugače zanimiva?

»Tri dni smo bili v Bangkoku, da bi si dobro ogledali eno tipičnih azijskih mest. Prvo, kar je bilo, ko smo se peljali z letališča v mesto z avtobusom, je bilo to, da smo kljub tropski vročini zaprli vsa okna. Zunaj je namreč obupno smrdelo. To milijonsko mesto ima samo delno urejeno kanalizacijo in vse se nabira ob cestah. Tam se razkraja in v vročini strašno smrdi. Za Bangkog je značilno, da je na eni strani velika revščina, na drugi pa bogastvo in razkošje. Ne morem razumeti, kako lahko dežela, kjer imajo fantastične kulturne spomenike velike vrednosti, živi v takšni bedi. V hotelih so nam stregli natakarji, ki so znali po tri jezike. Bili so to lepi hoteli, moderni, pravi evropski duh je vel iz njih. Malo dalj od njih pa revščina. Še danes se spomnim stavka, ki sem ga izrekel v Bangkoku: Peljite nas vsaj do Istanbula, potem pa gremo peš domov, samo da smo v Evropi. Kdor tega ne doživi, tega tudi ne razume.«

Potovanja so lepa in dragocena. Tako, kot pravi Stanko, potrebna. Potrebna zato, da znamo potem ceniti tisto, kar imamo doma. Tega pa se matokdo tako krepko zaveda, kot se Stanko.

Zaradi vsega tega, kljub lepim vtisom in doživetjem, kljub lepemu uspehu na olimpijskih igrah in simpatičnim srečanjem z zdomci, je bilo praznovanje Novega leta doma toliko toplejše.

Bralci pišejo

OTROCI NAJ POZDRAVLJAJO

Slovenci so bili znani kot prijazni ljudje, sedaj pa niso več. Že kot otroci so nekdaj lepo pozdravljali, sedaj pa 80 odstotkov šolskih otrok nič ne pozdravlja. Kar se Janezek nauči, to Janezek zna. Starši in učitelji bi morali strogo nastopiti pri otrocih, da morajo pozdravljati vse starejše osebe. Tedaj bodo prijazni tudi, ko bodo odrasli.

Franc Zupan,
Rogaška Slatina

KRITIKA IN VPRAŠANJE

„Prosim javite v Ljubljano, da bodo dali na vsako pošiljko poštno številko, da Novi tednik ne bo romal po svetu. Res je tudi, da je rubrika Z urednikove mize prelepljez naslovno nalepko. Naj nalepko stavijo na čelo lista Novi tednik.

Zanimalo bi me, če se more dobiti knjiga Januša Golca Trojno gorje. Kako pa je z romanom Bele tulpike Ferda Godine? Ko bo konec v Novem tedniku, bi rad kupil knjigo.

Še eno vprašanje — ali imate na zalogi Stoletno pratiko. Če je mogoče mi jo pošljite.

Josip Jagrič, Zagreb

Odgovor: Vaš dokaz smo poslali v adremo v Ljubljano. Trojno gorje najbrž ni objavljeno v knjigi, Bele tulpike pa se dobijo v knjigarni. Pratiko vam bomo poslali.

POHOD OB DNEVU MLADOSTI

Prišla je pomlad in z njo tudi mesec maj. Maj je mesec mladosti. Tega meseca praznuje tovariš Tito svoj rojstni dan. 25. maj je obenem tudi dan vseh mladih. Letos smo se v mesecu mladosti udeležili tradicionalnega pohoda iz Griž na Jegriše in od tod na Šmohor. Dne 20. maja se je vsa mladina iz žalske občine zbrala zjutraj v Grižah. Prišli so tudi vojaki iz celjske vojašnice. Pred spomenikom NOB je bila kratka komemoracija. Sodelovali so predvsem učenci OŠ Griže in mladinke iz Griž. Tu nas je pozdravil prvoborec Peter Sprajc, predsednik PD Zabukovica. Položili smo venec. Vojaki pa so izstrelili salvo. Od tam smo krenili proti Zabukovici. Malo zunaj Zabukovice stoji spomenik in tu so mladinci položili venec. Od tam pa smo krenili proti Jegrišam. Hodili smo še slabi 2 uri in prišli na Jegriše. Tu se je leta 1943 zgodila tragedija. Edini preživeli partizan Johan in domača hčer, ki se je vrnila iz taborišča, sta nam pripovedovala to žalostno zgodbo. Tudi tu smo položili venec. Vojaki so stali ob straneh kot častna straža.

Iz Jegriš smo odšli nazaj proti Šmohorju. Mimogrede smo se še ustavili ob spomeniku NOB, kjer je padel partizan. Tudi tu smo položili venec. Potem pa smo kmalu prišli na Šmohor. Tu nas je že čakal pasulj, ki smo ga takoj pojedli, kajti bili smo lačni. Čez kako uro pa smo imeli gojenci planinske šole orientacijo v naravi. Naučili smo se, kako se je treba orientirati. Potem ko smo prišli nazaj na Šmohor, so vojaki igrali nogomet s taborniki. Zaplesali smo še kolo in zapeli partizanske pesmi. Tako nam je popoldan kmalu minil in že smo se morali odpraviti domov.

Vsi utrujeni smo prišli na svoje domove in se brž odpravili spat.

To je bil res pravi dan mladosti in takih si še želimo, predvsem mi, mladi.

Lilijana Ležovnik,
7. a OŠ Nade Cilenšek,
Griže

JUBILEJ ZBORNIKA »PO JUGOSLAVIJI«

Te dni je bilo v Smolniku na Pohorju že deseto srečanje uredniškega odbora Zbornika Po Jugoslaviji, ki deluje v okviru turističnega društva Lovrenc na Pohorju.

V teku desetih let so izdali lepo število turističnih vodnikov — tudi v tujih jezikih — in drugih edicijah z zanimivo turistično tematiko. V teh svojih izdajah odkriva in propagira naravne lepote in druge znamenitosti naše domovine.

Sprejeti so bili razni sklepi. Zanimiv je tudi predlog glavnega urednika Franja Novaka, da se pri turističnem društvo ustanovi poseben sklad za razvoj turizma na lovrenškem Pohorju, pri katerem bi sodelovali krajevni činitelji. Za uvod prispeva uredniški odbor v ta sklad milijon starih dinarjev.

Na svečanosti so počastili življenjski jubilej inž. Josipa Teržana, ki slavi 70-letnico življenja, in inž. Friderika Degna, ki že 40 let dela v turizmu in planinstvu. Oba jubilanta sta se s svojim prizadevnim delom uveljavila tako v naši državi kakor po svetu.

K lepemu jubileju Zbornika tudi naše čestitke!

M. G.

PRI TITOVI SESTRIČNI

Ker naju novinarstvo veseli, sva sprejela nalogo: obiskati Titovo sestrično Ano in od nje izvedeti kar največ o našem maršalu.

O njem je mnogo znanega. Vemo, da je 15-letni Joža v Sisku kelnaril. V kantini, kjer so ga vzeli v uk, je samo garal brez upanja, da bo obrt zares spoznal. Svoje razočaranje opisuje takole: »Tu se nisem ničesar naučil. Bil sem hlapec za vsa opravila in delal sem noč in dan. Po dnevnem delu sem moral pozno v noč postavljati keglje in biti na nogah, dokler ni odšel zadnji gost.«

Bistri Joža se s takim stanjem ni mogel sprijazniti in se je kmalu znašel v ključavničarski delavnici mojstra Nikole Karasija. Tu se je učil ključavničarstva in mehanike. »Pozimi smo vajenci spali na veliki mizi v delavnici, poleti pa na senu v bližnjem hlevu. Delali smo po dvanajst ur na dan, od jutra do večera z majhnimi premori za malico,« se spominja Tito svoje mladosti. »Zjutraj smo dobivali kakega pol litra bele kave in žemljo za tri krajcerje. Dan na dan smo jedli zelje, dokler se nam ni zagabilo. Nismo ga mogli več jesti, pa smo ga zlivali v kot na dvorišču,« pripoveduje Josip Broz.

In njegova sestrična Ana — doma blizu Podsrede, ob potoku Bistrici, v lepi prijazni hiški — naju je lepo sprejela. Kako tudi ne bi, saj sva vendar mlada, nadebudna člana novinarskega krožka šole Kozje. Zaupala sva ji, zakaj sva jo obiskala. Mladostna starka je zgovorno pričela: »O našem Joži bi rada kaj zvedela?« No, prav! Rodil se je 7. maja 1892. S tem menda nisem povedala nič novega. Za nekatere pa bo vendarle novica. 25. maj smo začeli kasneje praznovati kot dan Titovega rojstva. To je dan mladosti, ki ga praznujemo na Titovo željo.«

»Ko je pasel živino, se igral v gozdu, je večkrat na pašniku dočakal zoro ob konjih, ki jih je varoval. Iz tistih časov se Joža marsičesa spominja,« je pripomnila sestrična in nadaljevala: »Tito je stanoval pri stricu onkraj Bistrice. Poslali so ga po »cuker«. Takrat je imel »cuker« obliko »kanonske kugle« in smo ga morali sekati za uporabo. Joža je s takim kosom tekel čez Bistrico k meni, pa mu je padel v vodo. Takoj se je stopil Bil je žalosten, saj smo ostali jaz, on in stari brez »cukra«. Veste, takrat je bilo za take reči hudo,« je pripomnila najina gostiteljica in se prijazno nasmehnila. Po kratkem premisleku je zopet pričela: »Bila je neka poroka. Imeli smo navado, da nevestin venec opolnoči snamejo in ga odnesejo v spalnico — štiblc. Jože je to opazil in skrivaj odnesel venec ter ga pribil na »kokošinjek«. Zjutraj so venec zaman iskali. Vsakega so vprašali, le njega ne. Končno so se le spomnili nanj. Brž je pokazal na kokošinjek in jo odkuril,« je svojo pripovedko končala najina prijazna gostiteljica Ana.

Ob slovesu naju je peljala v muzej o Titu, ki je odprt v stari hiši. Dejala je, da naju je bila zelo vesela in naju še vabi na razgovor, saj je tamkaj pod Skopečnim prav samotno.

Srečko Bizjak in
Tonček Kramer,
novinarski krožek
šole Kozje

O ŠENTJURSKIH HULIGANIH

Ni si mogoče predstavljati kaj takega — in čisto gotovo je, da organi javne varnosti v Šentjurju nikakor ne bodo dovolili, da bi se žarišče huliganov ter napadalcev razplamtelo ter da bi trg Šentjur postal leglo mladih huligančkov.

Posnemanja nevreden ter nečasten primer se je proti deseti uri zvečer, ko je vedno miroljubni in nič hudega misleči Alojz Firar, strojni ključavničar z Dolge gore, zavedajoč se viteštva fantov, šel svoji izvoljenki nasproti, da jo spremlja. Ta bi se naj ob deseti uri zvečer vračala iz službe pri Elegantu v Šentjurju.

Ko gre imenovani Alojz Firar od pošte v Šentjurju proti bifeju »Ekspres« po pločniku, ga iznenada neki fant izzove in napade. Borba med njima se je sicer končala na postaji milice, kjer so potem izzivalca tudi pridržali.

Zaradi osebne varnosti se Alojz Firar potem vrne nazaj proti železniški postaji, nakar so se iz gruče fantov — »kluba košarkarjev«, ki so prvotno samo opazovali izzivalni napad, spustili trije za njim z gorjačami v rokah. Da zaščiti svojo osebno varnost, se Alojz Firar najhitreje zateče na železniško postajo v prometni urad. Vendar so ga potem, ko je čakal na peronu, tik pred prihodom potniškega vlaka, nesramno napadli s smrtonosnimi predmeti. Da ni podlegel v borbi, je bil odrinjegove moči rok ter spretnosti.

Torej — ta primer nam jasno govori o vsem drugem prej kot o omiki ter vzglednem kulturnem ravnanju nekaterih mladincev v Šentjurju.

Enak primer — bi skoraj lahko rekel — je bil septembra lansko leto, ko so se tri dekleta, dve Dobnik Mariji in Nada Požon, zaposlene v Šentjurju, vračale domov iz popoldanske izmene.

Na železniški postaji v Šentjurju sta za dekleti vstopila tudi dva fanta. Tretji pa je bil že prej na vlaku iz Celja (Todorovič). Ti fantje so dekleta z vso silo hoteli zadržati, da ne bi mogle izstopiti na železniški postaji Lipoglav. Zadnji trenutek so se z vso silo iztrgale iz rok krepkih fantov ter poskakale iz že premikajočega se vlaka. Ker dekleti niso mogli obdržati v vlaku, so zadnji trenutek še oni trije izskočili ter se spustili za prepla šenimi dekleti. Fantov so se komaj odkrižale, ko so skočile v avto, ki jih je slučajno čakal, da jih popelje domov. Rešile pa so si tudi vsaka svojo težko prisluženo mesečno plačo, katero so ravno tisti dan prejele za svojo vzorno opravljeno službo.

PO AMERIKI

PIŠE: MANICA ŠKETA (4)

Vozili smo se po čedalje bolj revnih in prašnih krajih in naleteli na prve indijanske naselbine. Pred na pol podrtimi barakami smo včasih opazili kakšnega Indijanca — pil je in otopelo strmel nekam v puščavo. Med šopi trav se pase tuintam suh konj ali utrujena krava. Ob cesti opozarjajo pisane reklame kje lahko kupiš indijanske spominke. Poslikani vigwami z indijanskimi dragulji, srebrnino in polžlahtnimi zelenimi kamni, in preprogami so v rokah Amerikancev ter v njih že davno ne stanujejo več prvotni prebivalci te dežele.

Popoldne smo prišli v Fort Wingate. Sredi rdečega blata (v daljavi so tudi gore iz rdečih in vijoličastih plasti) je indijanska High School. Naselbino sestavlja več sivih pritličnih blokov, ki so med sabo povezani s tlakovanimi podkvami. Poleg sob in učilnic imajo veliko moderno dvorano, telovadnico, jedilnico s kuhinjo, košarkarska igrišča. Povsod pa je vse polno rdečega prahu, ki se ga kljub neprestanemu čiščenju ne moreš znebiti. Najbolj so me jezila okna, ki so vzidana tako, da jih ne moreš več odpreti. Tu smo preživeli prve tri dni. V sobah in jedilnici je vladal močan duh po razkužilu, ki se mu nismo mogli privaditi.

Obiskovalci High School so v glavnem otroci brez staršev ali pa so jih ti zapustili. Do nas so bili prijazni in so na pozdrav odgovorili z nasmehom. So manjše rasti kot mi in le redki so imeli temnejšo polt od naše, nihče pa ni imel bronaste. Nekatera dekleta so postrižena ali nakodrana, večina pa nosi bogate dolge lase, nekatere kar do pasu.

Sedemnajst milj je oddaljen Gallup, središče rezervata, s pretežno indijanskim prebivalstvom. Po ulicah je ob delavnikih zelo živahno, ob nedeljah pa so ulice videti zapuščene. Trgovine so dobro založene. Kupiš lahko vse od hrane, pohištva, oblek do avtomobilov. Veliko trgovin nudi samo indijanske izdelke. Nekatere med njimi so polne muzejskih vrednosti. Po stenah vise zaprašene, ogromne perjanice nekdanjih indijanskih poglavarjev, oblačila, orožje in nakit. Vse je zelo drago. Vprašali smo, kaj pomenijo mavričasti, iz nitk spleteni četverokotniki, ki smo jih povsod videli. Indijci so jih spletali ob rojstvu otrok. Velikost četverokotnika, ki predstavlja oko Velikega Duha, določuje kako dolgo bo kdo živel. Indijanec po tem verovanju nosi v sebi nitko, za katero ga ob smrti Veliki Duh potegne v Večna lovišča. Na boji se smrti, saj ga tam čakajo vsi sorodniki in prijatelji. Nekatere trgovine z indijanskimi izdelki imajo na vratih močne ključavnice in zapahe.

Točilnice so bile polne. Eni izmed njih sem se približala, pa si nisem upala vstopiti. Ob vratih je stal šerif z gumijevko in pištolami za pasom, za njim v lokalu pa so se zastrmeli vame sami od pijače otopeli obrazi.

V.

Californije smo se vsi veselili. Menažer nam je prepovedal piti pivo in drug alkohol med vožnjo v avtobusu. Seveda zaloge nismo pomešali stran, saj je žeja huda stvar. Da bi šofer ali menažer ne slišala, kdaj je kdo odprl konzervo s pijačo, si je vsak glasno zapel: Dekle je po vodo šlo . . . Pkk!

V puščavi smo doživeli peščeni vihar. Veter je vrtinčil pesek, nebo nad nami je bilo črno, na obzorju pa se je že jasnilo. Fotografi so se nagnetli pri šoferju in snemali prve kaktuse in gore, ki so se dvigale iz peščenega morja. Včasih so spominjale na mogočne amfiteatre, ko so se nam med vožnjo odpirale in pokazale skrite dolinice in strma, divja pobočja.

Počasi so se fotografi nayeličali in življenje na avtobusu, našem drugem domu, je potekalo kot po navadi. Stalne ekipe tarokistov so že »delale«, drugi smo pa spali, brali, se pogovarjali. Mirno nomadsko življenje je le tuintam prekinil napev: Dekle je po vodo šlo, Pkk! Ali kakšen valat. Iznenada pa — rože, glejte rože! Sploh ne vem, kdaj se je nehala puščava in po pobočjih gora so rasle cele preproge cvetlic, rumenih, oranžnih, modrih. Trava! Fotografi so zasedli svoja mesta, kamere so spet zapele, mi pa smo bili srečni, da je pesek za nami, da spet vidimo zelenje, rože, rastline, ki smo jih vajeni. Cim bliže San Franciscu smo prihajali, več zelenja je bilo. V predmestju smo že vsi prepevali, kot da se ne bi že od jutra prelagali po sedežih: »Let's go to San Francisco« Morje. Nadvozi in podvozi, reke avtomobilov z vseh strani, pa zelenje in hišice na gričkih. Na desni Golden Gate, na levi pristanišča, vsi smo bili navdušeni.

Stanovali smo v središču mesta, v hotelu Ramona. Z okna sobe sem najprej ugledala ogromen neonski napis: Naked girls!, pa Masaža za moške, itd. Res, ulica je bila polna podobnih zvenečih reklam, ki pa sredi sončnega popoldneva niso prišle prav nič do izraza in so izgledale zapuščene in nezanimive.

V bližini je Chinese Town in skozi veličasten kamnit obok smo prišli v slovito kitajsko četrt. Pod zvončastimi strehami so bogato založene trgovine s porcelanom, s svilo, s starinami in nakitom. Sklenili smo, da bomo jedli po kitajsko in ni nam bilo žal. Čudno, kitajska hrana mi je bila čisto neznana, pa vendar sem jo imela rajši od ameriške. Rakci, riži, sladko, okusno začinjeno meso, lesene paličice, nežna kitajska glasba mi bodo še dolgo ostali v spominu.

(nadaljevanje prihodnjič)

Ker je bil tem huliganom načrt za prisilno pridobitev žuljev dela drugih porušen, so zagrozili šoferju, lastniku osebnega avtomobila, da mu bodo avto zdrobili, če ga najdejo nekje parkiranega v Celju ali Šentjurju.

Ti pobalini so potem baje prespali noč v čakalnici železniške postaje Lipoglav.

Jože Dobnik,
Dolga gora 67,
Ponikva pri Grobelnem

POZOR PRED AVTOBUSOM

Dne 8. 6. letos sem šel v Storah na avtobus, misleč, da gre direktno za Celje. Izročil sem sprevodniku mesečno karto. Sprevodnik je takoj zahteval, da naj plačam še dvajset par, kajti ta avtobus ne gre direktno v Celje, ampak preko Bukovžlaka. Ker se mi ni dalo na to krožno vožnjo, sem to odklonil in rekel, da bom raje na sledeči postaji — na Teharju — izstopil..

Med vožnjo sem sprevodniku pripomnil, da se že dolgo vozim, da pa se še ni nobeden kapriciral kot on. Takoj nato je vulgarno izbruhnil in zahteval, da naj takoj izstopim, ker me bo v nasprotnem primeru vrgel iz avtobusa. Šofer je tudi solidarno potegnil z njim, ustavil in odprl vrata in zahteval isto, vendar jaz nisem šel ven. Med vožnjo do Teharij me je sprevodnik zmerjal in blatil z raznimi vzdevki. Zato sem sklenil, da bom ob prihodu na Teharje pogledal registrsko številko in vse to iznesel naprej. Pri prihodu na Teharje sem hotel to napraviti, vendar nisem utegnil do kraja prepisati te številke (549-06), kajti avtobus je hitro odpeljal. Kljub vsemu temu sem vedel, da bom ostale številke lahko prepisal v Celju.

V Celju sem hotel to tudi uresničiti. Ko pa je šofer opazil, kaj nameravam, je takoj skočil proti meni, me zgrabil za obe roki in me pričel tiščati proti bregu avtobusnega postajališča. Grozil mi je, naj si le poskusim drzniti prepisati številke njegovega avtobusa in obenem me je blatil in zmerjal z nemogočimi besedami ter mi zavijal desno roko. Takoj za tem je prišel sprevodnik in mu složno pomagal v vsem tem gnusnem in sramotnem dejanju, katerega ne bom nikoli pozabil.

Slavko Kamenik, Celje

OBISK PRI MICKI LEBER

Lep nedeljski majniški dan me je popeljal iz trga Šmarje v Jelšingrad — dom počitka. Spremljala me je čudovita narava, rahlo šumenje vetra, cvetoči kostanji, plapolajoča se polja, spev ptičjih glasov.

Prispela sem na dvorec, okrašen z zelenjem. Stopinje so mi zastale na pesku. Zamislila sem se v preteklost, nekoč so se tukaj sprehajali gospodje, graščaki, sedaj pa ubogi, preprosti, stari ljudje. Prava sreča za tiste, ki nimajo svojega doma. Vstopila sem v sobo, kjer je Mickina postelja. Prebudila sem jo iz dremajočega spanja, ji stisnila roko in ji zaželela vse najlepše za dvaindevetdesetletnico njenega življenja, ki ga je v teh lepih majniških dneh doživljala. —Srečna je bila, presrečna, da jo še kdo obišče. Dobro se spominjam, kako ji je bilo, ko je stanovala pod Sv. Rokom med slivami, kako je hvaležna vsem tistim, ki so ji pomagali. Sedaj si želi samo še obiskov sosedov, prijateljev in vseh, ki so jo poznali. Najbolj je žalostna, da ne more nikamor. Postelja je njena usoda, rožni venec pa njena tolažba.

Potožila mi je, da jih je že veliko videla, ki so umrli, sedaj pa bom še jaz. To je govoril njen tresoči se glas. Zdravnik je bil tudi pri meni, pa sem mu povedala, da me boljo roka, pleča in prsa. Potolažila se je, povedala mi je, kar ji je najhuje. V slovo pa mi je podarila solzne oči in stisnila svojo zgubano roko. Obljubila sem ji, da še pridem, kar ji je bilo najljubše.

Anika Strašek,
Brecljevo

OBVESTILO

Dne 2. 4. 1973 so bili najdeni ob zapuščeni progi Velenje—Slovenj Gradec naslednji verski kipi:

— sv. Peter, visok 102 centimetra, oblačila obarvana zeleno, s srebrnim mečem in knjigo v naročju;
— sv. Pavel, visok 103,5 centimetra, oblačila obarvana zeleno;
— sv. Anton Puščavnik, visok 96 cm — oblačila obarvana rjavo in pozlačen pas in
— sv. Lovrenc, visok 94 cm z zeleno vejico v levi roki, spodnji del oblačila je obarvan svetlo modro z zlatimi okraski, zgornja halja pa je rdeča z zlatimi okraski.

Vsa plastika je lesena, delo Petra in Pavla je iz 17. stoletja, Antona Puščavnika iz prve polovice 18. stoletja, medtem ko je Lovrenc izdelan 19. stol.

Predvidevamo, da je plastika ukradena iz cerkve, kjer so obredi enkrat ali dvakrat letno in tatvina še ni ugotovljena.

Prosimo verske predstojnike in skrbnike cerkva ter druge občane, da pregledajo v svojih cerkvah, če ni morebiti najdena plastika ukradena iz njihovega hrama. V pozitivnem primeru sporočite to najbližji PM ali upravi javne varnosti Celje — Gregorčičeva 5.

RAZOČARANI

Kakor običajno v preteklem obdobju je pevski zbor Društva upokojencev Celje tudi dne 15. t. m. z oddano naročilnico v recepciji avtobusnega podjetja Izletnik Celje naročil za 16. uro avtobus za prevoz pevcev na Mestno pokopališče, kjer bi na željo svojcev pokojnega Kresnik Antona zapeli ob 16.30 uri primerne žalostinke.

Kljub večkratni telefonski intervenciji pa ob določeni uri avtobusa ni bilo in na Muzejskem trgu so zbrani pevci zaman čakali.

Svojcem pokojnega se pevski zbor s tem opravičuje.

Odgovorni osebi za razporeditev avtobusov pri podjetju Izletnik Celje pa prepuščamo v razmišljanje in presojo, kako bi enako prizadet, kakor so bili svojci, ki so zaman čakali poleg krste na poslednje žalostinke ob pokopu njim dragega člana družine.

Če se samoupravni organi z odgovornimi predstavniki podjetja Izletnik Celje zavedajo, kolikšno razočaranje so povzročili prizadetim, naj jim bo javna kritika za neodgovorno poslovanje trajno plačilo.

Referent za kulturo in prosveto pri DU Celje
Jože Križnič

KMEČKO ŽIVLJENJE V ČASU UPOROV

PIŠE: EDO JELOVŠEK (2)

Razen tega je še moral vsak posestnik dati vsak dan na razpolago po 1 človeka da je hodil na tlako in ga tudi sam plačeval. Tlako so morali kmetje opravljati ob svoji hrani. Na tlaki so opravljali razne posle: zidali in popravljali gradove, ceste, poti, nasipe, jarke, mostove, vodnjake, hleve, opravljali so vsa poljska in gozdna dela; pomagali pri lovu in ribolovu, izdelovali so graščakom sode, vozove in vso orodja. Naporno je bilo oranje z lesenim, plugi. Sleherni kamen so na ramenih znosili na strme vrhove, ali pa jih vlačili posamič s konji, osli in mulami.

Tudi ženske so morale opravljati tlako po gradovih, kjer so predle, prale perilo, zbirale semena, čistile prostore in opremo, urejevale vrtove in podobno.

Poleg vsega tega so morali dajati še desetino od žita in vina. Enake dajatve so pobirali tudi župniki. Kakor grofje tako je bila tudi večina duhovnikov tedanjega časa germanske in romanske krvi. Grofje in župniki so občevali med seboj le v nemškem in latinskem jeziku, ki ju ubogi tlačan sploh ni razumel. Duhovščina se je takrat družila le z grofi, vitezi, zakupniki, oskrbniki in grajskimi pisarji. Skupaj so veseljačili po gradovih, zato pa so tudi ukazovali gojiti vinogradništvo, ki je bilo pred stoletji zlasti po okolici Laškega zelo razvito. To nam priča stara kronika, kjer čitamo pod datumom 5 oktobra 1772, da je v Laškem in okolici padala suha in kakor jajce debela toča. Zaradi tega nepozabnega dogodka je nastal laški rek: »Kdor hoče vino piti, ta mora rojen Laščan biti!«

Ubogi kmet je skozi stoletja občutil vse nesrečne mere: korce, funte, šterinjake, sežnje, vatle, čevlje, pednje, komolce, lakte, palce, bokale, poliče mernike, polovnjake, vedra, orale, johe in druge.

Ves nesrečen je bil ob dajatvah v denarjih, penezih, beličih, tolarjih, cekinih, umarjih, krajcarjih, forintih, štibrah, frankih, kronah in goldinarjih. Še danes slišiš kmete iz laške okolice, da morajo plačati štibro ali pa fronke.

Kmet tlačan je že po obleki in noši kazal, da je skoraj brez pravic. Vsi so nosili klobuke s širokimi krajci in žametnim trakom, platnene hlače (bregeše), široke in dolge srajce (robače), ostalo obleko pa iz grobe raševine. Pozimi so nosili kosmate kape (kučme). Kmetice so nosile velike bele peče (avbe). Šele v 19. stoletju je izginila ta noša iz naših kmečkih vasi. Čeprav so takrat kmete pretresale prirodne in družbene nesreče, so vendarle tudi večkrat praznovali vesele dneve. Po košnji, žetvi, mlačvi in trgatvi so veselo rajali v prepevanju in godbi. Radi so prirejali večje gostije, sedmine in karmine. Veselili so se starih cerkvenih običajev, med rajanjem so v kresu kurili kresove, voglarili ob ženitvah, rezali penitveno pogačo, na Martinov dan krstili vino, bučno so pustovali itd. Še danes občudujemo vztrajnost in živahnost takratnih tlačanov, ko gledamo po naših vrhovih cerkve, kapele, gradove in njih razvaline. V znoju in trpljenju so oni postavili te večne spomenike.

Strašni napori so v njih vzbudili jeklene, kremenite in socialno bojevite ljudi. Kadar je izkoriščanje po graščakih privrelo do vrhunca, so junaško zgrabili za orožje. Niso pa jih mučili samo grofje, ampak so jih trle tudi druge šibe: Turki, verski in cesarski boji, roji kobilic, strašna kuga, črne koze, tifus, požari, potresi, poplave, slabe letine, lakote. Često se je boril grof proti grofu, vitez proti vitezu. Vsi pa so pri tem uničevali imetje kmetom. Kljub vsem šibam so grofje ostali nepopustljivi in neizprosno zahtevali od tlačanov vse dajatve. V takem obupnem vzdušju so vzplamtevali krvavi kmečki upori.

Takim uporom so se večkrat pridružili tudi podložniki Laškega in okolice. Prvič so se udeležili upora leta 1515, ko je izbruhnila na Štajerskem splošna kmečka vstaja, ki je trajala od marca do avgusta. Zlasti so Laščani takrat sodelovali pri napadu na Brežice dne 12. julija. Večje skupine kmetov so takrat zasedle tudi Celjski grad in se nameravale združiti s Kranjci. Tega se je gosposka najbolj bala. Padali so v roke kmetov gradovi po Dolenjskem in Štajerskem. Vse so oplenili, mnogo plemičev so pobili. Odrezane glave so kmetje celo natikali na sulice. Dne 12. julija so naskočili tudi Konšperk, Podsredo, Bizeljsko in Brežice. Tu je bilo zbranih 80 tisoč kmetov, med njimi precej Laščanov. Preplašena gospoda je poslala svojo vojsko pod vodstvom Jurija Herbersteina, ki je po hudem boju pri Celju porazil kmete. Teh je padlo nad 700. Štajerski glavar Žiga Dietrichstein pa je porazil kmete pri Brežicah.

Zaradi te vstaje je tedanji gospoščinski upravnik Žiga Weichselberger naložil laškim kmetom za kazen puntarski davek, kakor to navaja urbar iz leta 1524. Ta davek jim je pribil kar k drugim dajatvam. Letno so plačevali po 20 krajcarjev puntarske kazni. Končno so se talčani pritožili. Ker tudi po drugih krajih niso plačevali podobne davščine, je bila ta kazen tudi v Laškem odpravljena.

Na kresnem sejmu v Laškem dne 24. junija 1572 so se kmetje in trgovci združeno uprli, da bi plačali novo uvedeno naklado na sol in vino. Dacarji so komaj ušli razjarjenim upornikom. Upor sta vodila brata Rebolj (Reywoll) s Kranjskega. O tem uporu so oblasti opravile zapisnik zaradi kazenskega postopka.

Nadaljevanje prihodnjič

mini reportaža

DOBER DAN, VESELI TOBOGAN!

V ponedeljek popoldne je v Celju gostoval Veseli tobogan, mladi Celjani so ga lepo sprejeli. Prireditev sta kot vedno vodila Jana Osojnik in Marjan Kralj.

Že zgodaj popoldne je bil pred vhodom v Narodni dom velik živ žav. Otroci s prve, druge in tretje osnovne šole so želeli dobiti čim boljša mesta v dvorani, da bi videli in slišali svoje vrstnike. Tudi med mladimi nastopajočimi za odrom ni bilo drugače. Središče pozornosti sta bila Jana in Marjan, ki sta komaj delila avtograme in odgovarjala na vrsto vprašanj.

Ob štirih popoldne je bila dvorana nabito polna. Mladi v dvorani pa tudi tisti za odrom so nestrpno pričakovali začetek. Na oder je prišel ansambel Boruta Lesjaka, ki je spremljal nastopajoče. Zaigral je znani avizo in dvorana je utihnila. Pozdravno pesmico »Dober dan, Veseli tobogan« je zapel zborček s prve osnovne šole. Jana in Marjan sta pozdravila mlade v dvorani. Nastopali so učenci celjskih osnovnih šol. Med njimi je bila devetletna Klementina, ki je živela tri leta v Avstraliji, v Sydneyu. Povedala je pesem O jezni luni. Med najmlajšimi nastopajočimi je bila tudi triletna Tanja in ta nam je zapela Ringa, raja.

Med nastopajočimi pa niso bili le učenci osnovne šole, ampak tudi gojenci srednje glasbene šole v Celju. Nastopil je enajstčlanski pihalni ansambel, ki je zaigral Koračnico na prulice, kitari in bas. Predstavila se je tudi mlada pianistka Maca z druge osnovne šole, tudi gojenka glasbene in nam zaigrala na klavir Hofmanovo skladbo Ptiček v gozdu.

In Veseli tobogan bi to ne bil, če nas ne bi obiskal naš stari znanec tobogana, Toni. Otroci so ga sprejeli z navdušenim aplavzom.

Mladi so peli in recitirali pešmice, pomerili so se tudi v poznavanju celjske zgodovine. Na koncu pa so tudi ocenili risbi, ki sta jih risali med predstavo dve mladi risarki, na temo —kako si predstavljam tobogan?—

Prehitro je minila ura in še zbor z druge osnovne šole je zapel za slovo, Marjan in Jana sta se poslovila.

Po programu smo se pogovarjali z napovedovalcema. Povedala sta, da se odlično počutita med mladimi Celjani. Pohvalila sta tudi prireditelja. Marjan je rekel: »Povedati vam moramo, da tako dobro organiziranega in pripravljenega tobogana že dolgo nismo imeli. Zelo mi je všeč med mladimi v Celju.«

M. Starlekar

SLOVENSKE KONJICE

FRANC JELENKO SEKRETAR

Na prvem sestanku članov Zveze komunistov — delavcev iz delovnih organizacij v Slovenskih Konjicah so izbrali za sekretarja FRANCA JELENKA, visokokvalificiranega usnjarskega mojstra v Konusu. Po uvodni razlagi Franca Bana, ki je okarakteriziral sedanji politični trenutek v konjiški občini, so se na sestanku lotili konkretnih problemov. Zlasti so se zadržali pri otroškem varstvu, ki je ljudi v Slovenskih Konjicah le delno zadovoljil. Ugotovili so, da je nov vrtec rešil veliko problemov le v novem naselju, v starem pa so se še nakopičili.

VODA BO DRAŽJA

Člani aktiva direktorjev pri občinskem komiteju ZK so na zadnjem sestanku razpravljali o težkem finančnem položaju, v katerem se je znašlo konjiško stanovanjsko — komunalno podjetje. Anuitete iz posojila za gradnjo vodovoda pred štirimi leti so veliko večje kot dobijo denarja za vodarino. Lani so dobili z vodarino nekaj nad 410.000 dinarjev, vzdrževanje vodovoda je stalo 330.000 dinarjev, za anuitete pa je ostalo le 80.000 dinarjev. Ta znesek pa je komaj desetina tistega, kar bi potrebovali za plačilo do leta 1977.

Na zadnjem sestanku direktorjev so predlagali, da bi gospodarske organizacije prenesle na stanovanjsko podjetje 680.000 dinarjev, ki so jih v letu 1969 vročili pri banki za najetje ustreznega posojila. Tako pa bi težave odložili le za eno leto, zato so bili enotnega mnenja, da se mora voda podražiti ter tako rešiti večjega bremena. Za gospodinjstva naj bi povišanje zneslo 12 %, za gospodarske organizacije pa za 100 %. O tem bo še razpravljala občinska skupščina.

DRAŽA VAS BO PRAZNOVALA

V nedeljo, 24. junija bodo v Draži vasi pri Slovenskih Konjicah praznovali 45-letnico ustanovitve in delovanja gasilskega društva. Poleg parade gasilcev in obveznih vaj bodo ob tej priložnosti razvili tudi prapor gasilske organizacije. Na proslavi bodo tudi podelili ustrezna priznanja vsem članom, ki so postali člani gasilske organizacije pred 45 leti. Na občinski gasilski zvezi v Slovenskih Konjicah so povedali, da sta med tistimi, ki so vseh 45 let delali v društvu tudi brata Anton in Alojz Satler, posamezni ustanovni člani pa so sčasoma z dejavnostjo pri gasilstvu prenehali.

CELJE

ZAMETEK LOŠKIH PRIREDITEV

Pripravljalni odbor za izvedbo tretjih tradicionalnih loških prireditev se je že sestal. Poletne kulturne prireditve v Ločah so vsako leto privabile veliko število ljudi, zato so se tudi letos odločili zanje. Predsednik pripravljalnega odbora je že pripravil okvirni program, predsednik EMIL ZUPANC pa bo spet pri prireditvah akter in organizator.

SPET MLADI NOVINARJI

V preteklem obdobju je uspešno deloval aktiv mladih novinarjev pri občinski konferenci ZMS Celje. Vprašanje obveščanja je zlasti pereče tudi v krogu mladih ljudi, kajti če hočemo odločati, moramo imeti informiranje.

Da bi se osnovali stiki mladih novinarjev, je bil pred kratkim sestanek članov aktiva. Žal se je razgovoru odzvalo le nekaj predstavnikov šol in delovnih kolektivov. Sekretar občinske konference Franci Ramšak je poudaril, naj bi se v tem obdobju, še posebno pa v jeseni, povečala dejavnost mladih novinarjev, s centrom za obveščanje in propagando. Urejali bi mladinski časopis »Osvit« ter mladinsko oddajo, ki je na sporedu vsak drugi petek na radiu Celje. Takšno delo zahteva aktivne mlade sodelavce, ki pa jih v Celju v zadnjem času primanjkuje.

Član aktiva novinarjev
VILI JAZBEC

LEPA PRIREDITEV

Ob zaključku letošnje sezone v Slovenskem ljudskem gledališču Celje je vodstvo pripravilo prijetno srečanje z ljubitelji gledališča. V krajšem kulturnem programu je nastopil z izbranim programom priznani trio Lorenz iz Ljubljane, ki je zaigral dela Haydna in Dvoržaka. O pomenu srečanj med gledališčniki in delavci gledališča je govoril upravnik SLG Bojan Štih. Predvsem gledališče želi čimveč podobnih srečanj, kjer lahko izmenjujejo mnenja. Eden brez drugega ne morejo, zato so takšne oblike sodelovanja odlična rešitev.

RAZSTAVA V ŠOLI

V torek so na II. osnovni šoli v Celju otvorili razstavo izdelkov učencev, ki so jih pripravili ob zaključku šolskega leta. Izdelke iz papirja, lesa, blaga, volne, ki so jih naredili pri likovnem in tehničnem pouku, najlepše risbe, najvzornejše zvezke razstavljajo učenci od prvega do osmega razreda. Gospodinjski krožek se je izkazal z aranžiranjem, skratka toliko vsega je »naj«, da človek ne ve, kje bi se najdlje pomudil.

ŠENTJUR

LETOVANJE V IZOLI

Tudi letos bodo šentjurski otroci letovali v medobčinski počitniški bazi v Izoli, kjer poleg njih preživljajo svoje proste dni še šolarji iz žalske, mozirske in sevniške občine. Na počitnice ob morju bo potovalo 200 otrok iz vseh šol v občini Šentjur. Prva izmena bo odpotovala 2. avgusta. V njej bo 150 otrok, ki so morskega zraka potrebni iz zdravstvenih pa tudi socialnih indikacij. Prednost imajo otroci iz šol na Kozjanskem. 110 jih bo letovalo brezplačno, približno 50 jih plača polovično ceno za letovanje, ostali pa so samoplačniki, ki bodo za svoje počitnice v Izoli letos odšteli 350 din.

V šentjurski občini skrbijo za letovanja njihovih otrok, saj je skupščina namenila zanje letos 50.000 din. Prav tako se je letos prvič odzvala TIS in prispevala 12.000 din, socialno skrbstvo pa bo dodalo še okrog 170.000 din. Vsako leto letujejo v Izoli tudi otroci iz posebnih oddelkov, v programu pa imajo v Šentjurju v prihodnosti letovanja predšolskih otrok.

Torej — počitnace bodo kmalu tu in z njimi brezskrbno uživanje na vročem obmorskem soncu in v toplem morju tudi za šolarje s Kozjanskega.

ZA STARŠE

Dne 10. junija je bil v dvorani kulturnega doma v Šentjurju skupen sestanek staršev osnovnošolskih otrok. Ravnatelj šentjurske osnovne šole Ernest Rečnik je v uvodu podal poročilo o gradnji nove šole oziroma telovadnice.

Uspeli samoprispevek je bil osnova za začetek gradnje nove telovadnice, ki bo gotovo predvidoma do zime. Telovadnica bo povezovala staro in novo šolo, v njej pa bo tudi zimski plavalni bazen. Če bodo sredstva v redu dotekala in ko bo izgradnja telovadnice gotova, bodo nanadjevali z gradnjo prepotrebne nove šole. Takrat bo tudi za podaljšano bivanje učencev lahko dobro poskrbljeno. Pohvalil je delo mladinskega aktiva, ki je bil po ustanovitivi izredno marljiv, in spregovoril o šolskih uspehih. Le — ti so zadovoljivi — z malo osipa.

Nato je sledil kulturni program. Otroci nižjih razredov so pod vodstvom Kristine Zalezina zapeli nekaj pesmic, prikupno pa so zaplesali mlajši člani folklorne skupine. Izkazali so se tudi gojenci glasbene šole s svojimi izvajanji na klavirju, harmoniki, kitari in drugih instrumentih. Za konec je nastopil pevski zbor pod vodstvom Jerice Grakalića.

Po končanem skupnem sestanku so si starši lahko ogledali zanimivo razstavo likovnih in tehničnih izdelkov učencev.

VELENJE

PREUSMERITEV PRI REJI PERJADI

Trgovsko podjetje Era — obrat kmetijskega podjetja Šmartno ob Paki je povezano s kooperacijskimi pogodbami z rejci kur in piščancev v Paški vasi. Dosedaj je bilo šest kooperantov, ki so redili kure nesnice. Vsega so imeli 24.000 kur, dva rejca pa sta se ukvarjala z vzrejo brojlerjev. Sedaj, ko je pomanjkanje mesa kar očitno, se je vseh osem preusmerilo v vzrejo piščancev. Vsi vzredijo v eni izmeni sedaj do 70.000 komadov brojlerjev, kar da okrog 90 ton mesa. Ena izmena traja od 52 do 60 dni. Izmen pa bo letos štiri, ki bodo dale 360 ton mesa. Kar lepa številka!

mali intervju

VPRAŠUJE:

Zdenka Stopar

ODGOVARJA:

Marko Majer

Iztekajo se šolski dnevi, vnema popušča, pred otroci se že zgrinjajo počitnice. Za nekatere bodo pomenile obračun plodnega dela, za druge pa bodo opomin, da je drugo leto potrebno bolje delati.

Med prve spada vsekakor odličnjak MARKO MAJER, dijak 7. razreda na četrti osnovni šoli v Celju.

»Slišali smo, da si postal prvak Vesele šole za sedmi razred, zato smo te obiskali. Kako je bilo na tekmovanju v Ljubljani?«

Tekmovanje je bilo pred štirinajstimi dnevi v Klubu poslancev v Ljubljani. Tja nisem odšel z velikim upanjem na zmago, ker se je pri obveščanju nekaj zataknilo. No, prišel sem pravočasno in zmagal. Postal sem republiški prvak v znanju Vesele šole za sedmi razred v letu 1973.«

»Koliko vas je tekmovalo?«

»Nabralo se nas je 60, za vsak razred po deset.«

»Si imel kaj treme?«

»Nekaj že.«

»Slišali smo, da nisi bil prvič na tekmovanju. Kdaj si že tekmoval in kako je bilo takrat?«

Tekmoval sem že pred dvema letoma in postal republiški prvak za peti razred.«

»Imaš v svoji »zbirki« še kakšno priznanje?«

»Ja, Vegovo priznanje za matematiko, ki sem ga dobil na medobčinskem tekmovanju matematikov.«

»Koliko ur na dan pa se učiš, da zmoreš šolsko snov in se še dodatno izobražuješ?«

»Po dve uri na dan se intenzivno učim, pa veliko berem. Za Veselo šolo sem se pripravljal po snovi iz Pionirskega lista.«

»S čim pa se ukvarjaš v privatnem času, morda gojiš kakšen šport?«

»Učim se nemščino, modelarstvo pa je moj konjiček. V šoli sem še predsednik pionirske organizacije, udejstvujem pa se tudi v matematičnem krožku.«

»Torej ti je delovni dan vedno prekratek, kajne?«

»Res je, ves dan sem polno zaposlen. Pomagam tudi doma in sem v svoji sredini srečen.«

In kaj naj bi Marku ob našem obisku še zaželeli, kot to, da bi svojo pridnost in poslušnost, ter resnost obdržal še naprej? Morda to, da bi s svojim znanjem vplival na ostale učence, da bi od njega sprejeli predvsem trdno voljo do dela ter željo po znanju, da bi lahko tako osrečevali starše kot Majerjev Marko.

Šentjur

V P KOT

Že dalj časa se pleto ti poznanstev in sode med prebivalci šen občine in Užičke Poža čine v republiki Srbiji šolarji so navezali me ne stike in se z dopiso o življenju pionirjev ta v obeh pobratenih o spoznali in sprijateljili kalo je samo še sreča bi ta prijateljstva po

Odločitev je padla jurju. Kratko razmišlj načrt o športnem osnovnošolske mladine občin je bil tu. Zan ogreli šolarji, šolsko društvo »Partizan« v ju pa tudi občinska ka ca ZM in TIS, ki so poskrbeli za denarno ga obiska. Najboljši ki med učenci šentjur novnih šol so se zbra pe, ki so se pomerile dimi športniki v Užiš žegi v košarki, rokom miznem tenisu in šahu

Rečeno — storjen pred Dnevom mlado poln avtobus z mladim niki krenil na svojo p bijo. Za večino izmed bilo to prvo potovanj daleč od domačih Kor hribov, zato so si z n njem ogledali Beograd in Kalimegdan ter zele čevnato Šumadijo ta dobno slovenskemu Goric. To je bilo res je. Še večje pa jih je ko so proti večeru pri cilj svojega potovanja jenost od večurne vož je na mah minila. Ust se pred osnovno šolo Ostojića, kjer so jih strpno pričakovali ut učitelji, predstavniki skih družbeno-politič nizacij in prebivalci Požege. Prisrčen spre iskreno veselje ob sni šentjurskim otrokom nepozabnem spominu čili so pri svojih srbsk jateljih. Prvi, sramež ski rok in nerodno i ne besede so bili kma zabljeni. Na domova ških osnovnošolcev vsled prijaznosti in sprejema počutili ko

Dnevi do vrnitve d

PRVI IZLET TABORNIKO

Maistrov odred iz Ž je pobudnik akcije, ra so povabili tudi celj bornike in prav go marsikoga zamikalo, bo skupaj z tovariši ribora, Limbuša in krajev ogledal zad jišče I. pohorskega b na Osankarici.

Celjski taborniki s nizatorji dvodnevnega tabornikov in ostale celjskega območja. bodo odšli 23. VI. ob nazaj pa bodo prišli nji dan, 24. VI. ob

Na Osankarici bo spregovoril predsedn Sergej Kraigher, s pa se bo udeležil t danji borec in ko Bris Čižmek-Bor. A bo udeležila JLA ce mariborske garnizije želijo v soboto in na Osankarico, se čimpreje prijaviti na II. grupa odredov, Gl 2, Celje.

...EGI ...MA

...išk. Vrstila so se ...ovanja, na kate... ...entjurčani dobro ...ino zato, ker so ...a z zelo dobrimi ...so v Srbiji upo... v republiškem ...vali so z osnov... poženkih šol ...ida in Petra Le... ...arki so Šentjur... ...li nasprotnikovo ... točko razlike, v ... morali biti fant... ...i z neodločenim ...kleta pa so svo... ...bila. Mnogo bo... ...ali v namiznem ..., kjer so bili za... ...valci. Tekmova... ...ieti v okolico in ... družabnosti so ...alce obeh občin ...ale. Kar z neje... ...isilili na čas, ko ...ali raziti. Kako ...bilo klepetati o ... to pri vas, kako ...nas, kaj imamo ...kaj je to pri vas ...as pa tako... ...akih in podob... ... in odgovorov ni ...kalo. Tudi sta... ...i obeh občin so ..., da bodo tesno ... skupen izlet v ... in Zlati bor, og... Budimka in po ... prišel trenutek ... marsikaterega ...la solza, na ust... ...a so bile prepri č... »Še se bomo vi... ... se bodo. Drugo ...o mladi iz Srbi... ...ili. Pod vtisom ...ih med njimi, ... podarjenih ...nanj, Šentjurča... ...ajo o tem, ka... ...odnje leto spre... ...ste iz Srbije in ...nost in gosto... ... enaki meri, kot ...ni oni.

...gata izkušnja za ...arje, ki so vese... ... v Srbiji prijate..., da bi srečanja ... ne prenehala. ...očani pa želijo, ...ovanje s pobra... ... v Srbiji še raz...

-ika

...ARICA ...KADA

...Toplicah so ...ne nedelje po... ...ilni prebivalci ...jene in spošto..., Marice Če... po dolgolet... Mirku Čeka... dolgo služboval ... Toplicah pred ... njej. ...nje slovo pre... ...jo je pokazalo, ...bila priljubljena, ... na pokopališču ...ljudi in številni ...venci ter šopki ... so krasili njen ... mrliški ve... ...nila sta se ji ...ovne organi... ... Društva upo...

...erki, profesorici ...ovi, ki po... ...stinski srednji ...m mestu, izra... Marice Čeka... ...sožalje.

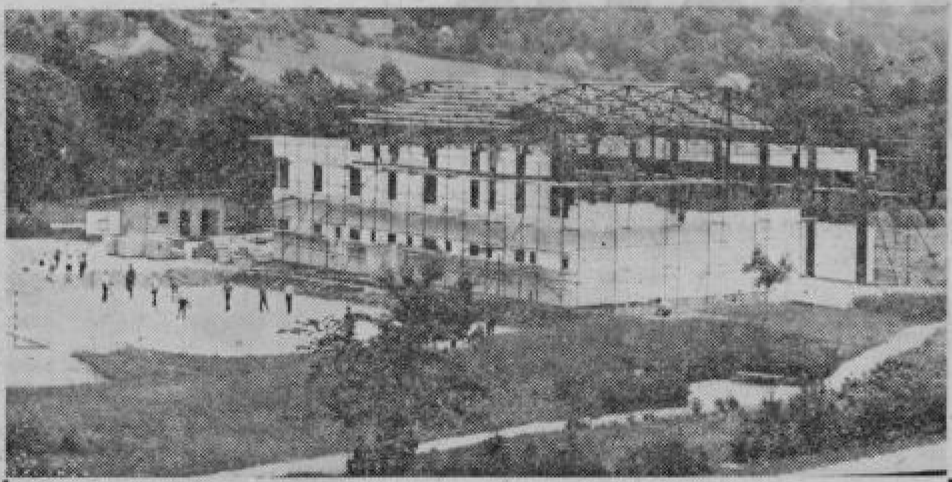

Takole pa napreduje sodobna gradnja telovadnice pri osnovni šoli v Zrečah. Za telovadnico so postavili temeljni kamen že lani za občinski praznik občine Slovenske Konjice, telovadnica pa bo zgrajena do jeseni, torej do začetka novega šolskega leta.

Foto: D. Medved

Šempeter: 95-letnica

Prostovoljno gasilsko društvo Šempeter je v nedeljo praznovalo 95-letnico obstoja gasilskega društva. Že zadnje dni preteklega tedna je Šempeter spremenil svoj videz, saj so se gasilci že pripravljali na svoj praznik. Postavili so mlaje in izobesili zastave.

Praznovanje se je pričelo že dopoldne, ko je bila slavnostna seja društva, na kateri so med drugim podelili tudi tri odlikovanja republiške gasilske zveze.

Popoldne se je praznovanje nadaljevalo pri Hmeljarskem domu. Po enournem promenadnem koncertu godbe na pihala iz Liboj je bila gasilska parada, ki se jo je udeležilo 32 gasilskih društev. Sledil je slavnostni govor predsednika društva Franca Golavška, nato pa je direktor SIP Šempetra Polde Rajh predal v uporabo nov gasilski avtomobil TAM 2001. Med številnimi gosti sta bila tudi predsednik Skupščine občine Žalec Joško Rozman in republiški načelnik za požarno varnost Boris Lenarčič.

T. Tavčar

Franc Golavšek, predsednik šempetrskega gasilskega društva, ob jubileju: »Gasilec sem postal zares že zelo mlad, k temu pa me je pritegnilo veselje do nevarnosti in negotovosti, saj to mladi še danes ljubijo. Pozneje ko so bila za mano že marsikatera izkustva, sem postal pri našem gasilskem društvu tajnik. To delo sem opravljal sedem let, potem pa sem bil izvoljen za predsednika. To odgovorno dolžnost opravljam že deset let. V tem času smo renovirali gasilski dom. V njem imamo garažo, dvorano in strojnico za gasilne aparate. Nabavili smo nov gasilski avto TAM 200 l, vreden dvanajst starih milijonov. Seveda smo sodelovali na raznih tekmovanjih, včasih bolj, včasih manj uspešno, skrbeli smo za naraščaj in predvsem vestno sodelovali pri gašenju vseh požarov na našem območju. V bodoče imamo seveda še precej nalog. Predvsem pa bi radi nabavili še nekaj aparatov za suho gašenje.«

T. Tavčar

PRIJELI SO ZA KRAMPE

Prešernova brigada in brigada Slave Klavore sta že zaključili svoje tritedensko pridno delo na terenu, po katerem bo stekla nova cesta Loke—Ledinšca. Zavedali so se, da je za del planinsko-kozjanskega območja zaradi oddaljenosti od prometa in zaradi gostih naselij predvidena cesta nujno potrebna.

Že pozno smo se spomnili na te gospodarsko zaostale kraje, kjer je že veliko borcev pomrlo, bodo pa vsaj potomci imeli kaj od tega — to so mnogi rekli.

Naši brigadirji so se dobro zavedali, da delajo za kraje, ki so bili med vojno zaslužni in da bodo s pridnim delom mnogo prispevali k splošnemu gospodarskemu napredku, ker nam s tem mladina daje to, kar nam narekuje splošni kulturni in gospodarski razvoj.

Obe brigadi sta bili zelo pridni, saj so vsi brigadirji dobili od občine Šentjur priznanja. Ne moremo pa mimo tega, da ne bi omenili Petra Jagrinca, Janeza Medjo in Emila Firiča, za katere so mnogi očividci zahtevali posebne pohvale.

Nastopila je že druga izmena in to celjska in ljubljanska. Vsekakor so se vneto pripravili na delo. Veseli smo, da imamo dobro mladino, ki nam daje s svojim hoo-ruk mnogo upanja.

Odbor za gradnjo ceste Loke—Ledinšca

ZAPOSLITEV V TOPRU

Mladim, ki se radi ukvarjajo z modo in jih veseli delo v modni tovarni, se ponuja lepa priložnost. Vili Skrt, zaposlen v tovarni modne konfekcije, nam je o tem povedal:

»Za prihodnje šolsko leto razpisujemo naslednje štipendije. Na Ekonomski srednji šoli štiri, Šoli za oblikovanje v Ljubljani dve, na Visoki ekonomski komercialni šoli v Mariboru pa dve štipendiji za študij finančne smeri, eno za študij komercialne smeri in za študij zunanje trgovine dve. Našim štipendistom bomo dali štipendije, ki so določene po družbenem dogovoru o štipendiranju.«

Kaj je treba priložiti k prošnji?

»K vlogi je treba priložiti prepis zadnjega šolskega spričevala.«

Razpisujete štipendije samo za vas?

»Ne, ampak tudi za Elegant in to dve štipendiji za študij na modno modelarski šoli v Mariboru, sprejeli pa bomo tudi 20 mladih v uk za krojaško stroko. Slednji bodo delali v obratu Eleganta v Šentjurju.«

Do kdaj se je treba prijaviti?

»Do 15. julija. Za Toper pošljejo vloge na organizacijsko kadrovski sektor tovarne modne konfekcije Toper Celje, za obrat Eleganta pa na upravo Eleganta Celje, Gubčeva 10.«

Mladim je dana možnost in kdor čuti posebno veselje in nadarjenost do dela v Topru ali Elegantu, naj se prijavi.

mala anketa

SOLIDARNO ZA VSE

Ob Savinji, obdana z zelenicami, stojita dva velika zelena stanovanjska bloka. Trbuarjeva ulica 53 a in b, sto stanovanj, prava vas. V tej »vasi« prebivalci s prizadevnostjo skrbijo za svoje lepo okolje in predvsem za svoj naraščaj. Uredili so jim igrišče z gugalnicami ... in sploh pravo igrišče, za starejše pionirje pa bodo pripravili in opremili foto laboratorij. In kje je denar za vse to? Iz prispevka. Stanovalci so se samoiniciativno odločili, da bodo vsak mesec prispevali 10 din. Na vprašanje, kaj menijo o tem prispevku in zakaj so se zanj odločili, so nam stanovalci povedali:

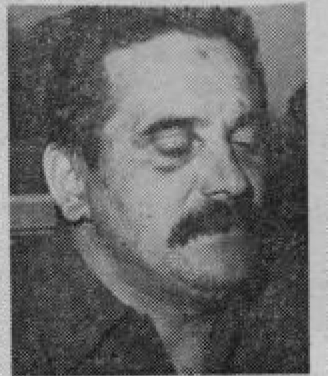

MIRKO FAJS, zaposlen pri SVP: »Že tretji mesec prispevamo stanovalci v naših dveh blokih po 10 din, s katerimi skušamo našim najmlajšim urediti otroško igrišče. Iz prispevka bomo v stolpnici A uredili tudi fotolaboratorij za mladino v prostoru, ki je bil določen za pralnico. Pobudo za plačevanje tega prispevka je dal novi hišni svet. Mislim pa, da bo samo s tem denarjem težko vse urediti.«

JANEZ ČEPIN, knjigovodja: »To se mi zdi zelo pametno. Otroci bodo imeli v redu igrišče, zato rad dam teh 10 din vsak mesec. Jaz sem absolutno zato. Vseeno pa se mi zdi, da bomo na tak način zbrali veliko premalo denarja, kot bi ga za ureditev okolice naših blokov potrebovali. Menim, da bi morali dajati več. Kaj pa je to 10 din, to je resnično zelo malo.«

VERA KOLAR, fakutirst: Ja, kar se tiče našega prispevka, bi rekla, da je to kar v redu stvar, če bodo otroci seveda znali to ceniti, kar za njih delamo. Če ne bodo, je po mojem to stran vržen denar. Otrokom zdaj zelo veliko nudimo. Ko so bili moji otroci majhni, tega ni bilo. Glede višine prispevka pa mislim, da bi bilo 5 din dovolj. Treba je misliti na tiste, ki si tudi 10 din težko odtrga.«

DRAGO LESJAK, upokojenec: »Mi smo se res sami odločili, da bomo prispevali vsi po 10 din. Menili smo se, da bi tisti, ki imamo pokojnine in nizke plače dajali samo po 5 din, ampak jaz rad dam 10 din, to ni tako veliko. Vendar tele gugalnice na igrišču se mi zdi, da so malo nevarne, ker imajo prevelik zagon. Mlajši otroci so neprevidni in jih tisti na gugalnici lahko mimogrede podrejo. To ni dobro.«

FRANC VUK, računovodja: »O prispevku? Ja, ja, jaz to popolnoma odobravam. Kljub temu, da nimam svojih otrok, se mi zdi, da je to zelo dobra zamisel. Otroci morajo imeti primerno urejen prostor, kjer se lahko igrajo. V tem se strinjam z ostalimi stanovalci. 10 din sploh ni veliko. Prepričan sem, da vsak izmed nas lahko pogreša ta denar. To je najmanj, kar lahko damo.«

Tako so povedali stanovalci blokov v Trubarjevi ulici 53 a in b. To je vsekakor akcija, ki je vredna posnemanja. Marsikje bi lahko na ta način lepo uredili okolje in prepotrebna igrišča za naše najmlajše pa še druge malenkosti, ki so potrebne za prijetno počutje stanovalcev in njihovih otrok.

OD RINKE DO SOTLE — OD RINKE DO SOTLE — OD RINKE DO SOTLE — OD RINKE DO SOTLE — OD RINKE DO SOTLE — OD RINKE DO

OBČANI POMAGAJO

Gotovlje. Vasica, ki je privezana na Žalec. Stanko Dolar je trenutno predsednik Krajevne skupnosti Gotovlje. To je tisti mož, brez katerih bi si težko zamislili življenje v vasi in tudi občini. Je namreč občinski odbornik, eden redkih, ki se skoraj vedno oglasijo, kaj poprašajo itd. Nekateri ga imajo za sitnega, vendar to ni.

»Ljudje želijo resnico. Marsikateri problemi jih bolijo in ker so me izvolili, da jih zastopam v odgovornem občinskem telesu, poprašam in dobim odgovor.«

Vedno?

»Vedno ni direkten in dovolj učinkovit.«

Takšen je Stanko Dolar.

Vedno sredi dela in reševanja problemov svoje »fare«. Govori zagnano, jasno, brez dlake na jeziku, ni pa zaradi tega nesramno piker.

»Trenutno smo sredi del za asfaltiranje dveh cestnih odcepov. Vse skupaj bo dolgo približno pet kilometrov, tja proti Sv. Jedertu in Zalogu. Občani so s krajevnim samoprispevkom zbrali dvaiset milijonov starih din. S pripravami smo začeli ob koncu lanskega leta, režijski odbor vodi Ivan Rojc, krepko pa poleg vseh občanov pomaga tudi Marjan Juteršek.«

Republiški cestni sklad jim je obljubil pomoč, če bodo sami z zbranimi sredstvi in prostovoljnim delom pomagali. Pomagajo že in sklad jim bo tudi. Prihodnjo spomlad.

»Žal od vseh delovnih organizacij, kjer so zaposleni ljudje iz našega kraja, nismo dobili potrebne denarne pomoči, od nekaterih pa zgolj simbolično. Še dobro, da imamo ostale probleme v kraju rešene, tako asfaltirano cesto skozi naselje, vodovod in del kanalizacije. Velik problem predstavlja voda, kar bomo poskušali rešiti z zajetjem v Sv. Jedertu. To bomo rešili skupaj s krajevno skupnostjo Šempeter, ker naj bi vodo dobivali tudi prebivalci Kal, vasi, ki je na območju Šempetra. Šolsko poslopje smo onovili lani, prav tako tudi kulturni dom. Poseben problem predstavlja graščina v Plevni, do koder ni pravega dostopa in so celo brez vode v stanovanjih. Tam je prijetna točka, zgradba zgodovinsko zanimiva in je škoda, da vse skupaj propada.«

V prihodnosti se bo krajevna skupnost Gotovlje predvsem orientirala proti Osrekam in Ponikvi. Področje je veliko, saj so po površini tretji v občini Žalec.

»Pri nas je težko zaradi tega, ker smo brez pravega gospodarskega zaledja. Enota KK Hmezad Žalec v Gotovljah praktično deluje za tri območja in to Ponikvo, Griže in Žalec in je problem delitve sredstev velik. Saj pomagajo, samo to je drobljenje.«

So občani pripravljeni pomagati?

»So in takšni naj bi ostali v bodoče.«

Kdo je veliko pomagal?

»Poglejte samo družino Luskar v Sv. Jedertu. Vsi štirje fantje so motorizirani in vidijo interes v tem, da se cesta do doline asfaltira. Prispevali so milijon starih din. Precej pa je tudi takšnih, ki so prispevali po 200 do 300 tisoč starih din ali pomagali z lesom.«

Gotovlje so kraj, kjer je v starih časih bila občina. Danes so samo zaselek, ki je znan po zgodovini in človeških spomenikih, živih seveda. Jordan, gradbeni tehnik, je amaterski ljubiteljski zbiralec zgodovinsko pomembnih predmetov. Tam je bil rojen Vipotnik, prvi Jugoslovan, ki je pretekel 800 metrov pod manj kot 1:50 minute — točno 1:49,2, kar je bilo menda približno deset let državni rekord. Na šoli med drugimi uči Kumer, posebno nagnjen k pisanju satir, humoresk in vnet dopisovalec našega časnika. Zelo aktivno je gasilsko društvo. Ne moremo mimo Jurija Gorška, ki vodi enega najstarejših pevskih zborov v žalski občini. Njegov sin se je posvetil vodenju dramske skupine. NK Borut je pred dvema letoma praznoval 40 letnico obstoja.

Na splošno nimajo posebnih problemov, saj ljudje radi pomagajo tako z delom kot z materialom ali denarjem. In ker število prebivalstva raste, ljudje se namreč priseljujejo, mislijo, da tudi v bodoče ne bo nič slabše. Pomaga jim tudi celjska vodna skupnost, ki je asfaltirala 300 metrov ceste od kraja, kjer bodo gradili svoj obrat. Potrebujejo skupne prostore za krajevne organizacije, ki se zdaj stiskajo v skromnih prostorih. Tudi za otroško varstvo ni preskrbljeno in Stanko Dolar pravi, da je še sreča, da živijo stare mame. Želijo razširitev pokopališča in ureditev mrliške vežice. Prostor za igrišče imajo, nimajo pa denarja, da bi ga asfaltirali za majhne športe. Nimajo avtobusnih zvez z Žalcem, kar bi bilo ugodno vsaj za otroke iz Sv. Jederta, vsi pa še nimajo osebnih avtomobilov.

»In občina bo morala enkrat odločiti, ali bomo pri nas organizirali občinski praznik ali ne. Pravijo, da so najprej na vrsti tisti kraji, kjer je skromno. Samo nismo za to, da bi s tem reševali socialne probleme, ampak bi moral vsak priti na svoj račun.«

Tako Stanko Dolar.

T. VRABL

NAŠI DOPISNIKI

VINKO LANGERHOLC

Spada med starejše dopisnike našega lista. Vsa leta po vojni budno spremlja dogajanja v Novem tedniku. Dopisuje že več kot 20 let.

Rodil se je leta 1922 v Sv. Duhu pri Škofji Loki. V Slov. Konjice, odnosno na to področje, se je preselil leta 1946. Postal je pravi Konjičan. Dela kot direktor Delavske univerze, hkrati pa se močno angažira na Občinskem sindikalnem svetu, Temeljni izobraževalni skupnosti, Kulturni skupnosti, je bil in je še član raznih komisij pri Skupščini občine, v Zvezi kulturno prosvetnih organizacij in morda še kje vendar nerad govori o svojih zaslugah in delu.

KAJ MENITE O SEDANJEM KONCEPTU NT?

Vsaka skupina ljudi, ki je ustvarjala ta list, je imela svoj način dela. To je povsem normalno. Različna obdobja zahtevajo tudi različne poudarke na vsebini, vsaka doba je dala svoj pečat. Pozitivna stran je bila predvsem v tem, da se ni nikoli preveč oddaljil od ljudi — le-tem je končno tudi namenjen. Želja, da postane pravi ljudski list, ki bo pisal tudi o resničnih delovnih ljudeh, je največja vrlina NT.

KAJ VAS JE PRIPELJALO MED DOPISNIKE?

Honorar prav goto- ne! Čutil sem neko po- bo, da zapišemo stvari, na videz niso tako membne, da bi jim svečali cele strani, ven- veliko pomenijo za področje in za oddolž- tistim ljudem, ki puš- velik del energije skupno stvar. Posebno zanima za ljudi, ki se varjajo z izobraževanj- kulturno prosvetnim lom in s sindikalnimi zadevanji. Nobeden nejši dogodek ne sme mo tega lista.

ALI MENITE, DA P- KLICNI NOVINARJI ZASLEDUJEJO DOVO- DOGODKOV V VAŠI O- ČINI?

Ne, tega ne trdim! N- koč je bilo morda ne- na tem, toda zdaj je drugače. Menim, da so dolžitve novinarjev za samezna področja več posrečena oblika pokr- nja terena.

KAKO OCENJUJE- KULTURNO DELO KONJISKI OBČINI USTANOVITVI KULT- NE SKUPNOTSI?

Prepričan sem, da zdaj nastopili ugodni si za normalno kult- delo. Ugodnejši finan- pogoji se poznajo na kem koraku. Materi- baza je zagotovljena, ba nam bo nekaj več sobnih ljudi — in vse v redu.

KAJ PA DOMA- »SVOBODA«?

Večinoma nastopa menažer ali organiz- kulturnih dejavno- manj pa se ukvarja z stnim ustvarjanjem. njičani bodo morali krat za vselej poved- kakšno kulturno druš- si želijo. Za to bo pri- nost ob občnem zbo-

ALI LAHKO UREDN- ŠTVO NT ŠE RAČU- Z VAŠIMI PRISPEVK-

Prav gotovo! Iz svo- kože ne bom nikoli zel. Tak sem pač, rad lam in tudi rad napiše- nekaj o delu drugih. mojih prizadevanjih naj govorijo drugi.

Zahvalili smo se mu iskrene in prijetne od- vore ter mu zaželeli veliko volje do pisanja njemu lastnega pisanja kritičnega, poštenega objektivnega.

ŠTEFAN ŽVIŽ

Jernej pri Ločah

VODOVODNO SLAVJE

Lepa kolovozna pot nas je pripeljala v vasico Jernej nad Ločami. Ob poti so nas spremljali skopani jarki, ki so naznanjali, da bo tu vodovod. Veliko smo že čuli o ljudeh pod Zbelovsko goro, o ljudeh, ki že nekaj rodov nazaj trpe za velikim pomanjkanjem — vodo. Oboroženi z dobro voljo in velikim razumevanjem občinske skupščine v Slovenskih Konjicah so z akcijo — napeljavo vodovodnega omrežja pričeli že lani. Pošteno pa so dela stekla letos aprila meseca. Vodovod bo speljan v Jernej, Kolačno, Brezje, Ličnico, Petelinjek in Zgornje Laže, dela pa vodi krajevna skupnost Jernej. Sklenili so 70 pogodb, nezajetih pa je ostalo 58 kmetij in hiš. Vsako gospodinjstvo, ki se je odločilo za napeljavo vodovoda je prispevalo 5.000 dinarjev lastnih sredstev za skupno napeljavo, za odcepe do hiš pa bodo morali napeljati še sami. Celotni proračun za glavni cevovod s črpalkami vred, ne vštevši priključke, bo stal 155 milijonov. Od tega bo občinska skupščina prispevala 24 milijonov. Zaprosili so tudi delovne organizacije in v ta namen so na krajevno skupnost Jernej že poslali nekaj zneskov: Opekarna Loče je prispevala pol milijona, prav toliko je dal Kostroj, Konus iz Slovenskih Konjic pa nekaj manj kot dva milijona. Zaprosili pa so še Lip v Slovenskih Konjicah, Kmetijsko zadrugo, Tovarno kovanega orodja v Zrečah ter Železniško podjetje v Mariboru.

Zajetje prepotrebne vode, ki bo v te kraje prinesla vse drugačno življenje, bo pod Konjiško goro v Žički soteski. Črpalka bo v Brezju, glavni vodni rezervoar pa pri Jerneju. Glavni vod bo dolg šest kilometrov, ostalo vodovodno omrežje s stranskimi priključki pa bo dolgo še dvakrat toliko.

Na poti proti Ličnici smo srečevali v jarkih ljudi. Skupina je kopala stranski odcep, od tod pa bodo kopali še do svojih domačij. V pogovoru z njimi je izstopala sloga, ki je edina pripomogla, da so se dela začela in tudi zdaj potekajo tako, kot bi morala. Morda pa vse skupaj greni misel na tiste občane, ki se za vodovod niso odločili iz špekulativnih namenov, češ, bomo pa mi vodo potegnili sami kasneje in se tako izognili skupnim prispevkom? Nekaj pa je tudi takih, ki zaradi slabih socialnih razmer napeljave ne zmorejo. Tem bo potrebno priskočiti na pomoč, ker so nekateri ljudje ostareli in sami ne zmorejo ne fizičnega ne materialnega deleža. Ljudem, ki so zrasli tod okoli, tega ni potrebno, o tem smo prepričani, polagati na srce. V njih je toliko solidarnosti, pravega sosedstva, ki v razvitejših krajih že izumira, da tega ne bo potreba reči dvakrat. In naj še zaupamo njihove želje, ki so skrite v kotičkih srca in jih komajda upajo povedati na glas? Da bi prve kapljice vode stekle po ceveh do njihovega občinskega praznika, oktobra meseca? Pravijo, da bo to njihov največji uspeh po vojni, zato bi radi, da bi se to zgodilo ob njihovem prazniku. Z upanjem v srcu smo se od njih poslovili tudi mi, trdno verujoč v njihove zmožnosti in v slogo, ki jih ne sme zapustiti, da bodo svoje želje uresničili.

ZDENKA STOPAR

CELJE

Od besed k dejanjem

V ponedeljek, 18. t.m. dopopoldne so predsedniki treh občinskih skupščin: inž. Dušan Burnik za celjsko, Vinko Jagodič za šentjursko in Rudi Grosar za laško, ob navzočnosti predsednika občinskega sodišča v Celju Zdenka Pavline podpisali družbeni dogovor o izvajanju načel kadrovske politike v pravosodnih organih oziroma konkretno za občinsko sodišče v Celju. To sodišče namreč deluje za območje vseh treh občin.

Podpis družbenega dogovora pomeni začetek reševanja številnih kadrovskih in stanovanjskih vprašanj, s katerimi se je doslej nemočno ubadala pravosodna ustanova. Družbeni dogovor namreč zavezuje občinske skupščine — podpisnice, da z ustreznimi denarnimi deleži sodelujejo pri štipendiranju kadrov, ki naj bi po končanem študiju delali na tem sodišču. Obveznost se nadalje nanaša na financiranje dela sodnih pripravnikov in ne nazadnje na graditev štirih stanovanj, kolikor jih občinsko sodišče nujno potrebuje do 1976. leta. To leto pa je tudi čas, do katerega velja podpisani družbeni dogovor.

Podpis dogovora je ne samo primer takšnega skupnega reševanja problemov občinske pravosodne ustanove v republiki, marveč tudi zrcalo razumevanja občinskih predstavniških organov za njegovo delo.

MB

AVTO — MOTO

V Novem tedniku naj bi bila v bodoče stalna ru- za vse člane ZŠAM, AMD, LD in drugih prijateljev moto športa. Na tem mestu boste prebrali obvesti- drugo, kar zadeva vašo organizacijo in športne pri- v tej panogi, pa tudi vse tisto, kar vozniki motornih in njihovi prijatelji potrebujejo vsak dan na svojem nem mestu ali pri konjičku za uspešno in srečno vo-

Člani ZŠAM na področju Celja se pripravljajo, da vesno praznujejo 13. julij, »Dan šoferjev Slovenije«. Ce- na proslavą 13. julija za področje Celja bo 15. julija v Iniciativni odbor, ki bo vodil to centralno proslavo pokroviteljstvom Izletnika iz Celja s kulturnim progra- v Lembergu pri Grižah in z razdelitvijo nagrad za us- športna tekmovanja, vabi vse šoferje in avtomehani- zbirališče 15. julija ob 8. uri pred železniško postajo v Ža- Za pogostitev bo z zmernimi cenami poskrbela gost- služba hotela Celeia iz Celja.

Člani ZŠAM, ki so tudi športniki in željni rekreacije se preko organizacije ZŠAM prijavijo za tekmovanja bodo potekala takole:

1. testiranje iz cestno-prometnih predpisov 6. julija ob
2. streljanje z zračno puško 4. julija ob 10. uri
3. tekmovanje v kegljanju 4. julija ob 15. uri
4. spretnostna vožnja z osebnimi avtomobili 7. julija 8. uri.

Vse to v Žalcu, in še:

5. tekmovanje v spretnostni vožnji s kamioni 14. julija 15. uri
6. tekmovanje v spretnostni vožnji z avtobusi 14. julija 16. uri.

To zadnje bo v Celju.

Informacije o tekmovanjih dobite v svojih organizac- Organizacija ZŠAM Rogaška Slatina pa bo v dneh pr- vanja odkrila svoj prapor in proslavila tudi 20. oble- svojega obstoja.

Ko boste prečitali to obvestilo, obvestite o tem sotovariše. Novi tednik vam pomaga do boljših in hitre- obvestil iz vaše stroke.

Vsem bralcem želi srečno vožnjo dopisnik

Če ne bi bil trdno vzidan v steber, bi ukradli tudi grb. Poizkušali so že...

ZGRAJENO, DA SE RUŠI

ALI NEKAJ RESNIC Z GRADU V PODSREDI, KI JIH JE SPOZNAL IN ZABELEŽIL NAŠ NOVINAR

O šmarskih kulturno zgodovinskih spomenikih je bil že dostikrat govor. Nemalokrat smo tudi že zapisali, da ima domala vsaka cerkvica, vsak kamen v teh gričih v sebi nekaj pomembnega, starega, da se v njih skriva velika ali majhna zgodba, spletena v stoletjih. Vse to prepleta Kozjansko, Obsotelje in Šmarsko kot lovorov venec zgodovine, odraz nekdanje ustvarjalnosti, mogočnosti in pridnosti slovenskega človeka. In vendar prenekateri teh spomenikov propada in človeka zapeče, strmečega nad vsem tem, ko spozna, da z njimi vred propada kultura našega človeka, rodov pred nami. Klic rešitve se vselej zaustavi ob eni sami besedi: DENAR. Takrat je konec vseh misli, želje po ohranitvi pa neumorno klijejo v ljudeh, ki s temi spomeniki žive.

Ničkolikokrat sem že stal pod strmimi zidinami marsikaterega gradu, toda sedaj, v tem trenutku, mislim le na enega, na odsrečkega. Včasih sem obstal, tih in miren, pod njim in prisluhnil gozdovom, Bohorju, razvalinam, kjer gospodarita dež in sneg in spreletelo me je, ko sem slišal otožno in skrivnostno cviljenje grajskih oken in loputanje razbitih vrat. Nič bolje ni z njegovim drugom, gradom, ki se dviga nad trgom Podčetrtek. Ta se lahko ponaša za razliko od svojega podsredčkega sotrpina s tem, da ima nad sabo kolikortoliko dobro streho, ki ga bo varovala pred propadom vsaj še sto let.

Kjer tišina šepeta, bi lahko rekli prečudoviti pokrajini okoli obeh gradov. Čemu propad, se vprašamo, ko se zastrmimo proti ostrešju. Milijoni? Da, a kje jih dobiti. Edini, ki se še zmeni za podsredčki grad, je čas in Ernest Suhič, gozdni delavec.

Ernest je edina živa duša, ki še vztraja zraven podsredčkega gradu. Odkar je prišel na to strmo pobočje, ki se kakor eno zrašča z vznožjem Bohorja, sta z gradom neločljiva prijatelja. Vsak dan se zazre v njegove mogočne zidove in vsak dan ga zaboli njegovo nenehno propadanje. Nemočen zre v zidove in premišljuje, le zakaj mora biti tako. V njem raste spoznanje, da ni prav to, da se nekaj, kar je bilo zgrajeno z natanko določenim namenom in ki predstavlja zgodovino in del naše ustvarjalnosti, ruši, da jemlje zidove vrag. Vse to Ernest ve in le čaka ter skomigne z rameni ob pogledu na propadanje davnine.

MATI BOŽJA SE JE ODPELJALA Z AVTOMOBILOM

Naj si bo ta zapis še tako romantičen, morda celo trpek in boleč, ne morem mimo zavesti, da je resnica še trpkejša in kar je najbolj boleče, natanko takšna. Mnogim se grad smili in brez njega bi danes težko bili Suhičevi trije: Ernest, žena in hčerkica Emica, ki je zrastla takorekoč na njegovih zidovih in poslušala prve pravljice o njem. Danes hodi Emica v šolo v Kozje in vsak dan prekobali pol ure do trga Podsrede, kjer jo pobere šolski avtobus. Zdaj so prišle počitnice in Emica bo lahko nemoteno plezala po grajskih sobanah. Plezala? Mar se po sabanah pleza? Natanko tako. Strop v nekaterih sobah je že zgrmel v pritličje...

1953. leta sta Ernest in njegova žena prišla iz Prekmurja. Za kruhom pa tudi zaradi tega, ker se niso »štimali« z očimom. Ernest je prišel v Brežice in se zaposlil na Gozdnem gospodarstvu. Kmalu ga je pot pripeljala v Podsredo, na grad. Kmalu po tistem so na grad prišli filmarji iz Ljubljane. Od Triglav filma so bili...

»Takrat,« pravi Ernest, »je iz grajske kapelice zmanjkal kip matere božje. Saj ne krivim filmarjev, vem le to, da je odšel z velikim, lepim avtom. Lepo to ni bilo, pa naj je bil kdorkoli.«

Ko je 1953. leta prišel Ernest na grad, je bila grajska kapela še takšna kot pred mnogimi leti. Kmalu se je začela prazniti. Začel se je veliki in umazani lov na starine. Ernest ni zaslutil vrednosti tega in zato je nemočno opazoval zločinsko početje. Nič se ni dalo ukreniti, grad je bil odprt in dostopen vsakomur, ki je zablodil med njegove zidove. Tudi tistim z nečistimi nameni.

»Kmalu je kapela ostala prazna,« se spominja Ernest. »Nosili so kos za kosom, potem pa so se spravili še na druge dele gradu. Ruvali so kamne, trgali jih iz zidov, vse, ki so po njihovem kaj pomenili. Pomislite, še grb, ki je vzidan pred stopniščem, so hoteli izruvati. Prevelik je bil in pretežak, zato še danes stoji tam, kamor so ga vzidali. Dolgo pa ne bo varen, tukaj že ne...«

Ernest Suhič z nezaupanjem gleda v prihodnost njegovega gradu...

Odnesli so tudi zmajevo glavo, železna je bila in Ernest niti ne ve, če je bila sploh kaj vredna. »Je že bila, če so šli z njo,« pripomnja.

Če bi vedel, pravi danes, koliko so vredne te stvari, bi zarobantil nad čudnimi obiskovalci podsredčkega gradu.

»Takrat bi morali vse skupaj znositi domov in paziti,« se je priključila pogovoru Ernestova žena.

AVTOMOBILI SO VOZILI

Tako pa so vozili avtomobili in vsakokrat je nekaj zmanjkalo. Z njimi so odšli svetniki, mati božja in še marsikaj. Ernest vsega tudi opazil ni — vsak dan ni mogel biti v gradu. Ko so ukradli zadnjega svetnika, je Ernest imel še kravo...

Danes se Ernest sprašuje, kako je bilo mogoče, če so te stvari res bile toliko vredne. Čisto resno postavlja vprašanje, ali res ni bilo toliko denarja, da bi vsaj vrata naredili v grad in zaščitili, kar se je takrat zaščititi še dalo.

»Da bi stalo ogromno denarja, to razumem. Da pa ne bi mogli dati v grad vrata, pa res ni tak strošek.« Tako razglablja še kar naprej Ernest. Vedno in ne le ob mojem obisku — nekako mu ne gre iz glave.

Podsredčki grad je izropan, podčetrtečki tudi. Zadnji ima vsaj streho, ki ga varuje pred nadaljnjim propadom. Grad Podsreda drvi z naglimi koraki v propad, letos pa pravijo, da ga bodo le prekrili. Da bi le... Včasih so rekli, da to ni naša kultura, da so gradovi zapuščina naroda, ki nam je tuj, Nemcev. Pozabljamo pa, da so ti gradovi del nas, da je v njih ustvarjanje nekega naroda, ki si je pridobljeno kulturo prikrojil zase. Končno so v tej kulturi napori naših ljudi, sled mogočnega umetniškega ustvarjanja, ki je stoletja z močnimi valovi preplavljalo celo Evropo.

Vse to Ernest sicer ne ve, marsikaj pa ve. Tudi žena včasih premišljuje o tem, mala Ema pa le o graščakih. Kdo ve, morda je kdaj zaspala z mislijo na grajsko gospodično, ki ji je bilo čisto drugače kot njej. Tako morda premišljuje in sanja v hišici ob podsredčkem gradu, kjer so snemali Samorastnike in na veliko kradli kipe in podobe. Vse zaradi tega, ker ni bilo denarja, da bi zaklenili grad...

MILENKO STRAŠEK

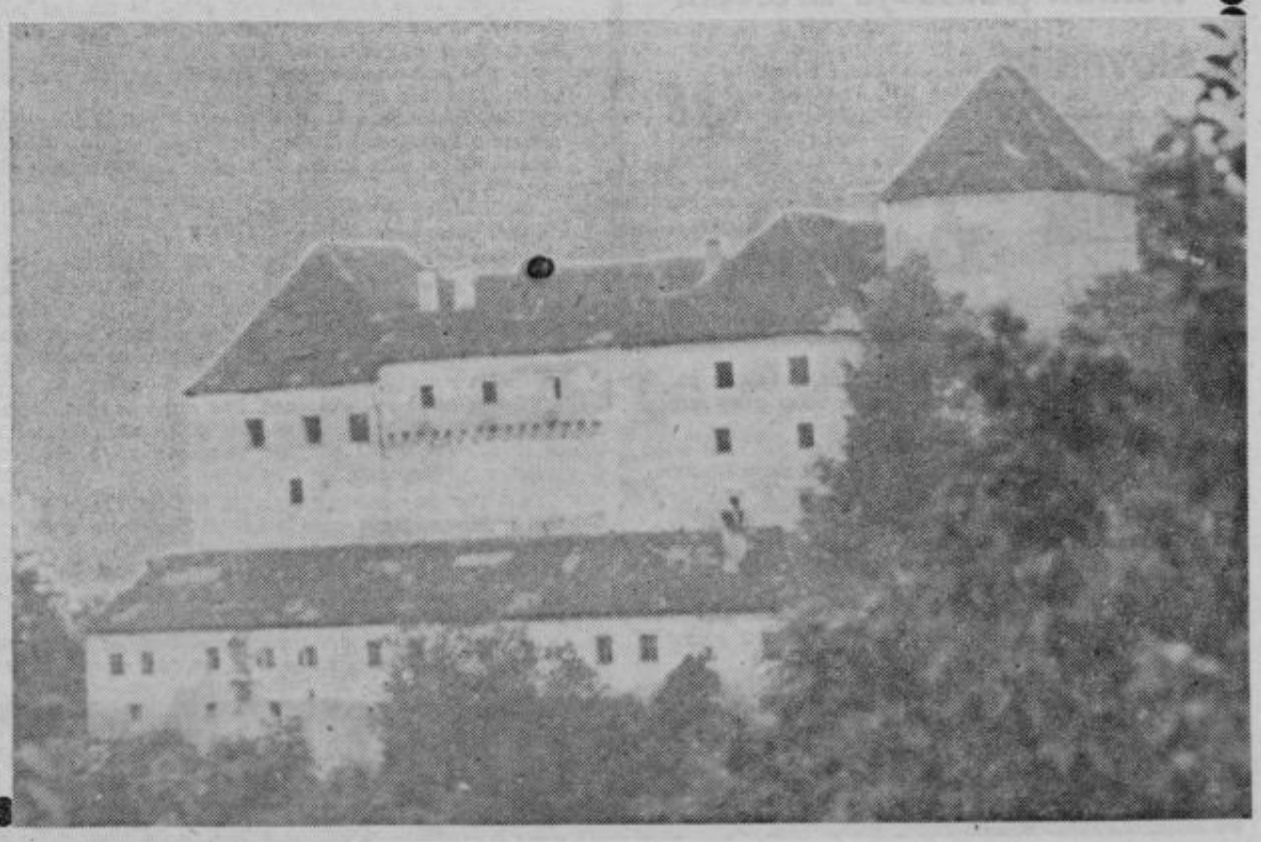

slovenija avto

Automotor

CELJE, MIKLOŠIČEVA 5

VIKTOR PEČAR samostojni referent za nabavo in prodajo elektro potrošniškega materiala:

»V našem oddelku, ki je v sklopu velikega skladiščnega prostora v Kocbekovi ulici, lahko potrošnik dobi vse, kar sodi v celotno elektro opremo. To so agregati, zaganjači, diname, reglerji in alternatorji, avto žarnice, priključki ter enoglasne in dvoglasne sirene. Posebej bi opozoril na vsa svetlobna telesa za vozila FIAT ZASTAVA, CIMOS, ŠKODA, NSU in za vsa tovorna vozila. Neprecenljivo vrednost predstavlja dobra organizacija nabave in prodaje, ter sodobna urejenost skladiščnih in prodajnih prostorov. Hitro manipulacijo omogoča prostornost in preglednost nad artikli. Kar najbolje skušamo zadovoljiti potrošnika. Sicer je veliko vredno že to, ker lahko pri nas potrošnik dobi pod eno streho prav vse, kar rabi za svoje vozilo. Tako mu na našem oddelku lahko nudimo tudi celotno zunanjo in notranjo opremo za njegovo vozilo, preproge, prevleke, ogledala, najrazličnejše dekorativne artikle, pa tudi zaščitne artikle. Ne smemo pozabiti tudi na takoimenovano avto kozmetiko, ki jo vozniki iz dneva v dan vse bolj in bolj potrebujejo.

In še velika ugodnost za voznike motornih vozil: pri nas na oddelku za elektro material lahko dobijo potrošniki vse vrste svečk domače in tuje proizvodnje.«

TOREJ — VSE POD ENO STREHO ZA VAŠE OSEBNO IN TOVORNO VOZILO. PRIHRANEK ČASA — PRIHRANEK DENARJA. ZADOVOLJSTVO IN USPEH! PRIDITE IN PREPRIČAJTE SE. AVTOMOTOR JE VAŠ PRIJATELJ IN SVETOVALEC.

KOZJANSKO OBSOTELJSKI DROBIŽ

Pred kratkim smo v Kozjem izvedeli, da bo 7. julija prišla v Kozje folklorna skupina Sava iz Kranja, ki bo nastopila za kozjanske brigodirje, ki pridejo na Kozjansko 1. julija. Skupina bo nastopila pred brigadirji in seveda tudi pred domačini z dvournim programom, ki je, kot so poudarili sami, njihovo darilo Kozjancem.

xxx

V Rogatcu so si končno oddahnili. Njihova prosvetna dvorana, ki jim je povzročala toliko težav in hkrati tudi strahu, je sedaj le urejena. Popravili so strop in sedaj se — vsaj za nekaj časa — ni bati, da se jim sesuje na glavo. Trenutno urejajo še stranske prostore in oder. Vse skupaj je do sedaj stalo okoli dva stara milijona.

V prenovljeni dvorani je nedolgo tega gostovala skupina iz Trnovelj pri Ljubljani z opero Oj, to lectovo srce.

xxx

Nedolgo tega so bili v Podsredi predstavniki krajevne skupnosti Stara Ljubljana. Skupaj s predstavniki krajevne skupnosti Podsreda so podpisali akt o pobratenju obeh krajevnih skupnosti. Tako se nadaljuje široka akcija, ki jo je začela občinska konferenca Zveze mladine Ljubljana Center v lanskem letu. Krajevna skupnost Stara Ljubljana bo skupaj z občino Ljubljana Center prispevala denarna sredstva za gradnjo kozjanskega vodovoda.

horoskop

21. marec — 20. april

Vse, česar se boste lotili, vam bo spodletelo, vendar ne obupujte. Sreča v zasebnem življenju bo marsikaj odtehtala.

21. april — 20. maj

Nad ravnanjem prijatelja boste zelo začudeni. Na potovanju bo nekaj nevšečnosti, poznanstvo pa bo koristno.

21. maj — 21. junij

Uredili boste star problem in se dobro počutili. Ob koncu tedna vas čaka presenečenje. Priznanje in nagrada v službi.

22. junij — 22. julij

Skrbi bodo kratkotrajne. Deležni boste občudovanja neke osebe in naklonjenosti svojih bližnjih. Potovanje odložite.

23. julij — 23. avgust

Spoznali boste, da ni mogoče živeti preko svojih možnosti. Partner vas bo razveselil in vas rešil iz zadrege.

24. avgust — 23. sept.

Prevelika delovna vnema vam ne bo koristila. V soboto pretehtajte možnost, ki vam jo bodo ponudili in se odločite.

24. sep — 23. ok

Težave, v katerih se boste sli, ne bodo nepremosl- če boste pametni. Treba poravnati tudi star račun.

24. okt. — 22. nov.

Obetate si lahko sprem- ki utegne biti odločilna. V narnih zadevah ne bo šlo gladko. Čaka vas prese- nje.

23. — 21.

V delovnem okolju boste ča nesporazuma, ki vas živčno prizadel. Neka m oseba vam bo pomagala i drege.

22. dec. — 20. jan.

Imeli boste veliko nepo- nih izdatkov, ki vam bod kvarili vse načrte. V ne boste morali izpolniti o bo.

21. — 18. fe

V službi boste imeli neka nosti, v družinskem krog ne bo razumevanja. Ob k tedna boste v prijetni d bi.

19. febr. — 20. marec

Načrte boste le delno u čili, a ne po svoji krivd nančni uspeh bo kratkotr v službi pa bo vedno ve ja.

Od 15. 6. do 31. 8. vozila CIMOS model GS, D in DS

FERDO GODINA

BELE TULPIKE

Roman poklanja bralcem slovenija 38

avto Automotor CELJE

»Iz Strigove, tistega prinesite,« je dejal Vendel gostilničarju, ne da bi ga pogledal. Držal je dozo pred menoj.

»Hvala,« sem dejal.

Vzel si je cigareto, zaprl dozo, si prižgal, dal nogo drugo čez drugo in se naslonil nazaj. Vedel se je lahkotno, lepo.

»Vas ne motim, gospod kaplan?« me je vprašal.

»Nikakor,« sem se skušal nasmehniti, čeprav me je nastop grofovskega uslužbenca presenetil. Sedim tu, poslušam ljudi, štejem ure, ki merijo poznojesenski popoldan, pa ti pride človek, odpre vrata in prisede. Megla in prah sta se mu še držala suknjiča, kjer ni bil pokrit z odejo.

Hrup v sobi ni ponehal. Kmetje so bili že vinjeni, glasovi žensk so se mešali v pogovor. Vendel je vdihnil dim in ga počasi puhnil v zatohel zrak.

»Danes sem že od jutra na poti. Bil sem v Murskem Središču, v Lendavi . . . Vam je znano, da so imeli Židje danes v Lendavi »sproščenje«?« Nagnil se je k meni, kot bi mi hotel povedati važno novico. »Ljudstva je bilo po ulicah, da se nismo mogli premakniti.«

Vedel sem. Vse dni, ko je bilo blizu židovsko »proščenje«, kakor je rekel Vendel, nisem šel v Lendavo. Nisem se maral vmešavati v spor med Jerebičem in Krampačem.

»Vi ste premeščeni h gospodu, ki nam ni po volji, mi je rekel Vendel in besedo nam poudaril. »Kako orjete z njim?«

»Dobro.«

Vendel se je nasmehnil. »Že dolgo bi vas rad poznal. Tako še nisem srečal nobenega kaplana. Slišal sem že o vas.« Hotel je še nekaj reči.

Trpko sem se nasmehnil, pogledal sem skozi okno čez cesto, kjer sta stali obe cerkvi.

»Da, ljudje smo različni, gospod Vendel.« Prazni krožniki in prazna skodelica so stali pred menoj. Vendel je začutil, da mi glas, ki gre o meni po deželi, ni prijeten.

»Oprostite.«

»Nič hudega,« sem se zasmejal.»Veseli me, da sem zbudil pri vas pozornost.«

Pogovor se je dotaknil te in one stvari. Govorila sva tudi o Grafiču, ki jim ni ugajal. Grofica je imela posestvo raztreseno po vseh delih pokrajine. Odvzeli so ji samo nekaj zemlje. Horvatov Štef je rekel, da so ji boljšo pustili — zato je bilo posestvo še vedno potrebno skrbnega gospodarstva.

Zunaj se je že delala noč. Oba sva pila vino. Dalo mi je moč, da nisem čutil nobene utrujenosti. Postal sem zgovoren. Prijaznost gospoda Vendela me je vedno bolj prijetno presenečala.

»V Turnišče rad prihajam, tu je lepo, vse je v najlepšem redu. Le Grafič nam je neljub. Zaprosite vi za turniško faro.« Molčala sva in se gledala. Zdelo se mi je, da je bil to vzrok Vendelovega prijaznega obnašanja, mogoče celo prihoda. Grafiča se hočejo znebiti. Sedaj tipajo, kje bi se zanje našel dober izhod.

Misel, da bi bil v Turnišču plebanuš, se mi je zdela prijetna, a obenem smešna. Na faro še nisem mislil.

»Zaprosite,« je dejal v ognju. »Fara je, kakor takih.« Hrup v gostilni je rasel. Vendel je vstal in pogl na uro. »Jaz bom pomagal, kolikor bom mogel. V bomo za to. Zaprosite, gospod kaplan.«

Stopila sva v temo. Zunaj je bil mrzel zrak. megla se je videla pri oknih, skozi katera je prih luč. Vendel je stopil v kočijo, ki je čakala v temi. luč je svetila spredaj na kočiji. Zavil se je v odejo in spustil v sedež, da se je kočija zazibala.

»No, velja?« mi je rekel in ponudil roko.

»Premislil bom,« sem dejal. Segla sva si v roke.

»Ne zamerite,« je dejal in kočija je odšklepetal noč. Peket konjskih kopit je zamrl med nizkimi hiš

Stal sem sredi ceste. Z opotekajočimi se koraki šel v farof.

Biti tu plebanuš, ne bi bilo lepo? Nihče mi izkazoval milosti, nihče dajal jesti. Da, zaprosil bom Turnišče.

V tem hipu sem obstal. Srce mi je bilo.

Pred menoj je vstala Rahela. Mirno, hladno me je dala, kakor bi hotela reči:

»Prosi za Turnišče, ne zadržujem te.«

Spremenil sem svojo odločitev. Hotel sem k njej tel sem ji povedati, da ne bom nikoli prosil za no faro.

Židje v Lendavi so bili vznemirjeni, ker je Je ostro nastopil proti njim zaradi udeležbe katoliških silcev pri blagoslovitvi sinagoge. V vsaki židovski tr in družini je bilo v tistem času govora samo o te godkih. Do tako ostrih verskih sporov prej še ni pr Dekan Jerebič ni bil še nikoli tako nestrpen do dr vercev.

Počakal sem v Turnišču, da se spor poleže. Sel v Lendavo šele čez nekaj dni, kakor sva se z Rahelo govorila. Želja po snidenju z njo me je trgala od m In če bi v tem trenutku prizadejal materi še take b ne, ne bi pomišljal niti za trenutek. Nobena človeška bi me ne mogla zadržati.

Prve dni, ko sem se preselil, sem se pogosto pel njej. Zdaj je nisem videl že štirinajst dni. Čudil se kako sem mogel tako dolgo strpeti. Motor brni kakor bela, zrak mi udarja v prsi in v obraz. Držim za kr kolikor imam moči.

plačana z devizami po ZNATNO ZNIŽANI CENI!

z življenja ŠŠD

ZMAGOVALCA: HUDINJA, GIMNAZIJA

a tisoče vadbenih ur in
movanj — 21 ŠSD nagra-
h s 30.000 Ndin — Množič-
in kvaliteta.
red dnevi je bila na Hu-
zaključna svečanost s
anjem vseh mladih šport-
delavcev ŠSD v celjski
ini, na kateri so bili tudi
dstavniki družbeno-poli-
ih organizacij, mentorji in
dva ravnatelja.
udinjska šola je za uvod v
svečanost pripravila kra-
kulturno-športni spored,
je treba še posebej po-
liti otroški zbor, ki je pod
dstvom pevovodje tov. Bu-
va zapel več pesmi, tov.
nikova pa je s svojo fol-
no skupino predvajala
gorenjskih ljudskih ple-
. Na mah je bilo ustvarje-
razpoloženje mladih, ki so
r z nestrpnostjo pričako-
ovrednotenje rezultatov
jega enoletnega dela v
0.
Predstavnik obč. centra
0 je orisal pomen razvija-
izvenšolskih aktivnosti na
droju telesne vzgoje in
rta na šolah, ki bogatijo
ljenje mladih, njihov pro-
čas, s tem pa tudi življe-
šol samih in krajev, kjer
ujejo. Ob uvajanju novih
ih načrtov dobivajo te ak-
nosti zlasti v takozvanih
njih področjih vse več ve-
e in je že težko potegni-
ti črto med vrednostjo klasičnega rednega pouka telesne vzgoje in udejstvovanjem v organiziranih sekcijah in krožkih pod vodstvom mentorjev, kjer so mladi vsekakor za svoje delo močno motivirani, ker so pri tem delu z večjo predanostjo in zavzetostjo. Različni pogoji in možnosti razširjanja teh oblik dela so povzročili tudi različne rezultate dela. Omeniti velja, da je čutiti večji utrip in rezultate tega dela v ŠSD na osnovnih šolah, manj na srednjih, pa čeprav bi lahko pričakovali glede na večjo zrelost mladih več organiziranega dela na srednjih šolah. Vse kaže, da uprave šol, učiteljski zbori in drugi dejavniki bolj podpirajo delo ŠSD na svojih šolah kot je to na primer na šolah II. stopnje. Zato so tudi rezultati ŠSD na osnovnih šolah bolj otipljivi. Že tretjič zapovrstjo je naslov najboljšega ŠSD v občini in s tem prehodno zastavico osvojilo ŠSD na Hudinji. O tem društvu je v našem listu že bil daljši zapis. Samo nekaj številk: v tem društvu so včlanjeni vsi učenci — 917 po številu, ki v sedemnajstih krožkih in sekcijah razvijajo svoje aktivnosti. Tu so ljubitelji športnih iger, plesov, folklorne vadbe, atletike, vse bolj pa prodirajo v ospredje planinci in taborniki s svojimi bogatimi oblikami dela. Nad 500 vadbenih ur je bilo dodatnih v raznih krožkih in sekcijah. V tekmovanjih za najboljši športni razred je bilo odigranih kar 230 tekem! Ob takšni aktivnosti so zrasli novi organizatorji, sodniki in vodniki. Za hudinjsko šolo so se ŠPD na osnovnih šolah zvrstila takole — 2. Popule, 3. I. osn. šola, 4. II. osn šola, 5. Štore, 6. IV. osn. šola, 7. Frankolovo, 8. osn. šola I. c. č., 9. Vojnik in 10. Dobrna. Posebno nagrado je prejelo mlado ŠSD Zavoda Ivanke Uranjek, ki se je v šolskem letu 1972/73 prvič vključilo v to tekmovanje.

Na srednjih šolah je bila razvrstitev ŠSD naslednja:

1. gimnazija, 2. tehnična šola, 3. ESC, 4. PSC, 5 ŠKIMC Štore, 6. SC Boris Kidrič, 7. ŠCBP, 8. gostinska šola, 9. KIC in 10. šola za zdravstvene delavce.

Gimnazijsko ŠSD ima že bogato povojno tradicijo. Pri delu se vse bolj uveljavljajo že ustaljene oblike delovanja kot dodatna vadba v krožkih, še predvsem v košarki, gimnastiki in plesih, množičen sistem tekmovanja za najboljši športni razred, izbirajo tudi najboljšega športnika v ŠSD, prirejajo planinske izlete in razvijajo še druge oblike, ki bogatijo prosti čas dijakov. Tudi v tem ŠSD so včlanjeni vsi dijaki s profesorskim zborom vred.

Dokaj enakovredno temu društvu je ŠSD TEHNIK na tehniční šoli, ki deluje v težjih pogojih, ker nima lastnih objektov za telesno vzgojo in šport. Kvaliteta dela v tem društvu se je pokazala tudi na tekmovanjih, saj so mladinci osvojili občinska prvenstva v rokometu, odbojki in gimnastiki ter se dobro uveljavili tudi na republiškem športnem prvenstvu.

Ob vsem tem velja poudariti, da je bilo v okviru ŠSD opravljenih več tisoč vadbenih ur in treningov, na tisoče odigranih medrazrednih tekem, nad sto prijateljskih srečanj s ŠSD iz drugih krajev Slovenije. Pri vsej tej aktivnosti pa je nastopalo nad 10.000 mladih pionirjev, pionirk, mladincev in mladink. Širša javnost verjetno ni prisluhnila utripu tako množičnega dela v ŠSD, pa bi verjetno kazalo v prihodnje reprezentirati to delo v množični in estetski obliki z nastopom vseh ŠSD na javni prireditvi, kjer bi se pokazali sadovi in načrtnost dela v šolski telesni vzgoji in pri delu ŠSD.

Prav je, da je skupnost nagradila tako množične rezultate dela v ŠSD v višini 30.000 Ndin. Nagrade bodo služile izključno za obogatitev zbirke športnih rekvizitov, ki bodo omogočili solidnejše delo pri vadbi in športnem nastopanju.

Številni pokali in priznanja so ob tej priložnosti bili razdeljeni občinskim prvakom v posameznih športnih panogah in igrah. Še na dve priznanji ne gre pozabiti. Prvič je ObCC ŠSD nagradil tudi najprizadevnejša mlada športna delavca v ŠSD v občini. To priznanje sta prejela: BAŠA STANKO, vzorni predsednik ŠSD Hudinja, odličen učenec in tudi športnik ter PUŠNIK BREDA, tajnica ŠSD na Polulah. Knjižna nagrada »leksikon športnih panog« s posvetilom, jima bo vsekakor dragocen spomin na delo in življenje v ŠSD.

Predstavnik ZS SRS in RC ŠSD tov. Križnar Ivan iz Ljubljane je v zaključni besedi izrekel priznanje vsem ŠSD v celjski občini, ki po svojem delu sodijo med najbolj delavna v republiki. Tudi takšno priznanje mnogo pomeni in služi tudi za spodbudo vsem mladim športnim delavcem pri izpolnjevanju nalog ŠSD v prihodnje.

K. JUG

ŠPORTNE VESTI

OŠARKA — V zadnjem
u spomladanskega dela v
ubliški mladinski ligi —
pd — so mladinci Kovi-
hne doma visoko porazi-
Dravo iz Ptuja z 83 : 43
:23). Ker pa so med te-
m v Mariboru izgubili
ti Marlesu, Celjani niso
eli obdržati druge pozici-
na prvenstveni lestvici.
de za domače moštvo so
. Videc 20, Muhovec 16,
anec 14, Kralj 12, Škof-
7, Kavčič 6, Osole 6 in
ad 2.

Članska ekipa Celja pa je v predzadnjem kolu v medobčinski ligi doma s težavo premagala s 75 : 69 ekipo Rudarja iz Velenja. Velenjčani so se predstavili kot solidna ekipa, zlasti je ugajal Džumhur, pri domačinih pa je bil najboljši Jug. Koše za Celje so dali: Jug 26, Novak 12, Ponikvar 10, Pejanovič 9, Mastnak 8, Kitanovski 6, Požlep 4, za Velenje pa Blagotinšek 28, Cvikl 10, Razgoršek 12, Avberšek 8, Meh 6, Džumhur 4 in Kneževič 1. Po tem kolu so Celjani na drugem mestu prvenstvene lestvice z enakim številom točk kot vodeče moštvo Vitania, a s slabšo razliko v koših.

Janez ČEPIN

Mladinski aktiv TOPRA je organiziral dvodnevno športno srečanje med sorodnimi delovnimi organizacijami celjskega področja. Nastopilo je nad 150 mladih športnikov in športnic, ki so na tekmovanjih dokazali, da je športno življenje tudi sestavni del njihove aktivnosti v podjetjih. Zato velja koristni pobudi mladinske organizacije Topra za organizacijo tovrstnih srečanj vse priznanje.

REZULTATI — Mali nogomet: 1. Metka, 2. Prebold, 3. Toper, 4. KORS, Rog. Slatina, 5. Juteks in 6. Polzela. Rokomet: 1. Prebold, 2. Toper, 3. Metka, 4. Polzela, 5. Juteks, 6. KORS; — Košarka: 1. Metka, 2. Juteks, 3. Prebold, 4. Toper; — Šah: 1. Metka, 2. Prebold, 3. Juteks, 4. Toper; — Odbojka ženske: 1. Toper, 2. Metka; — Streljanje moški: 1. Metka II, 2. Prebold, 3. Toper, 4. KORS, 5. Metka I, 6. Polzela, 7. Juteks; — Streljanje ženske: 1. Metka II, 2. Metka I, 3. Polzela, 4. Prebold, 5. KORS, 6. Toper; — Namizni tenis moški: 1. Toper, 2 Juteks, 3. Metka, 4. Prebold, 5. KORS; — Namizni tenis ženske: 1. Prebold, 2. Metka, 3. Polzela; — Kegljanje moški: 1. Juteks, 2. Metka, 3. KORS, 4. Prebold, 5. Toper; — Kegljanje ženske: 1. Toper, 2. KORS, 3. Metka, 4. Prebold.

Vseekipni vrstni red: 1. Metka, 2. Prebold, 3. Toper, 4. Juteks, 5. KORS in 6. Polzela.

ROKOMETAŠI 5.

Končano je tudi tekmova-
v II. zvezni rokometni li-
kjer so Celjani osvojili
o mesto. V zadnjem kolu
igrali v Ljubljani proti
vanu in močno izgubili s
0. Dejansko so Celjane
magali Celjani in to Te-
ki je dal 7 golov, Šafarič
Mejavšek 1. Vsi trije so
reč nastopali za Celjane
leti in to v I. zvezni li-
Pa to ni niti toliko po-
bno. Bolj pomembno je
da je tudi pri celjskem
metnem klubu veliko od-
ih in perspektivnih mla-
igralcev (pionirji so zma-
v eni izmed kvalifikacij-
skupin za republiško pr-
stvo in bodo v nedeljo do-
poskušali v finalu osvoji-
prvo mesto!), katerim bi
potrebno takoj priskrbe-
trenerja in to za daljše ob-
je, ne pa to mesto »flika-
iz sezone v sezono. Raz-
so objavili, dobili prijave,
je treba samo najti pa-
no rešitev, da bi morda
solidnem delu v prihod-
sezonah celjski igralci
ovno igrali tisto vlogo, ki
o imeli pred leti.
ljani so dali tudi pamet-
pobudo glede sodelovanja vseh štirih slovenskih ekip, ki nastopajo v II. zvezni ligi, to so Sevnica, Slovan, Šoštanj in domačini. Včeraj so se sestali v Celju in pogovorili o nadaljnem medsebojnem sodelovanju. Več o tem bomo še poročali, vsekakor pa je takšna oblika pogovora lahko samo še zaželjena. tv

Kladivar 8., Šmartno v ligi

Končano je tekmovanje v republiški nogometni ligi in vzhodni conski nogometni ligi. Kladivar, ki nastopa v republiški ligi, je v zadnjem kolu izgubil v Mariboru proti novemu prvaku Železničarju s 5:2. Osvojili so osmo mesto z 22. točkami, kar je na slab štart zadovoljivo. Cimprej pa bodo morali za daljše obdobje rešiti vprašanje vodstva in trenerskega kadra, da ne bi sedanji igralci še bolj popustili, kot so. To je solidno nadarjena generacija, za katero bi bilo škoda, če bi je ne izkoristili.

Na celjskem področju smo dobili novega člana republiške lige. To je ekipa Šmartnega ob Paki, ki je v zadnjem kolu doma pred 2000 gledalci (!) premagala velenjskega Rudarja z 2:0, postala prvak in bo prvič nastopala v republiški ligi. Dolgotrajno načrtno delo (Šmartno ima že vrsto let eno najboljših pionirskih ekip v Sloveniji!) je rodilo zasluženi uspeh. Fantom je želeti samo to, da ne bi zaspali na osvojeni lovoriki, ampak se morajo krepko zavedati, da jih v republiški ligi čaka še bolj naporno delo. Ker tudi sami ne želijo, da bi bilo sodelovanje v republiški ligi enoletni izlet, smo prepričani, da bodo s tako vestnim delom, kot so ga pokazali doslej, tudi nadaljevali in uspevali.

Velenjski Rudar je drugi. Če bodo republiško ligo povečali na 14 članov, se bodo tudi oni uvrstili v njo. To bi bil lep uspeh za nogomet v celjski regiji in priznanje Velenjčanom, ki igrajo dobro, vendar so tokrat morali priznati premoč Šmartnega. Steklar iz Rogaške Slatine je peti, celjski Olimp šesti (neuspeh), Dravinja iz Slovenskih Konjic osma (solidno) in štorski Kovinar zadnji ter bo prihodnjo sezono nastopal v nižjem tekmovanju. -tv-

Obisk pri Neptunu

SEZONA MLADIH

Kopališče Neptun ob Ljubljanski cesti je odprto že tri tedne in že ves čas se voda peni od treningov mladih celjskih plavalcev. Deloma je bil sicer njihov trening še vedno v zimskem »koritu« pri posebni šoli, glavno delovanje pa se je že preselilo na plano. Trener Bruno Toplak skrupaj z nekaterimi mladimi pomagači, člani kluba na veliko pripravlja mlade tekmovalce na letošnjo dokaj naporno plavalno sezono.

Že prva tekma — otvoritveni miting v Krškem — je pokazala, da so mladi celjski plavalci za letošnjo sezono pripravljeni, kot malokdaj. To jim je vsekakor omogočil trening v zimskem bazenu, ki je kljub skromnim dimenzijam še kako dobrodošel. Po dolgih letih so Celjani dobili tudi republiškega rekorderja. Res da v kategoriji najmlajših, toda ravno strokovno delo z mladimi bo v prihodnosti gotovo prinesla dobre rezultate. V letošnjem letu se bodo celjski plavalci udeležili vseh tekem na republiški ravni pa tudi dvoje državnih prvenstev. Največ možnosti za dobro uvrstitev imajo ravno v kategoriji pionirjev, posebno med mlajšimi pionirji, ki bodo tekmovali na republiškem prvenstvu v Celju. Poleg te prireditve bodo Neptunovci v počastitev občinskega praznika v svojem bazenu gostili še najboljše slovenske plavalne klube v tekmovanju za pokal občinskega praznika. To bo letošnja najkvalitetnejša plavalna prireditev v Celju.

Tudi waterpolisti, ki so se lani po nekajletnem premoru ponovno aktivirali, bodo imeli v letošnji sezoni dokaj natrpan tekmovalni program. Tekmovali bodo v enotni republiški waterpolski ligi, v kateri bo sodelovalo 8 klubov. Seveda pa bodo morali celjski waterpolisti za razliko od prejšnjega leta letos več pozornosti posvetiti vzgoji naraščaja, da v prihodnosti ta športna panoga v Celju ne bi imela preveč »rekreacijskega videza«. Tako se obeta, da bo tudi letošnja sezona na celjskem bazenu zanimiva po športni plati in da bo celjskim plavalcem prinesla tudi kakšen lep uspeh.

»PIKAPOLONICE NA POHODU«

Košarkarji Hudinje, ki uspešno tekmujejo v medobčinski ligi (trenutno zavzemajo tretje mesto), so spremenili ime. Preimenovali so se v KK »Pikapolonice«. Razlog je preprost. Igra z žogo zahteva med drugimi tudi nekaj športne sreče, to pa naj bi prinesle pikapolonice. Funkcionarji kluba, kakor tudi igralci so prepričani, da jim bodo pikapolonice pomagale dobiti finančna sredstva, ki jih nekateri kolektivi že dlje časa obljubljajo, kajti drugače bodo pikapolonice vzletele, to pa bi bil tudi konec tekmovanja za mlade igralce, ki so do sedaj iz lastnih žepov dajali denar za sodnike. Torej Pikapolonice so na pohodu, upajmo, da ne bodo vzletele. V. J.

Ali res zvezdništvo?

V zadnjem času je bilo v časopisih in radiu precej govora o nenastopanju Nataše Urbančič in Mira Kocuvana na Zorkovem memorialu v Mariboru. Mnenja sem, da je potrebno k temu reči še par besed, da bo situacija jasnejša. Uvodoma moram povedati, da AD Kladivar nikoli ni in tudi ne namerava v prihodnje voditi ali podpirati zvezdništva. Mislim, da je to doslej tudi dokazal, saj so najboljši atleti nastopali na vseh, tudi manj pomembnih tekmovanjih, zavedajoč se, da tudi takšna udeležba prispeva k razvoju atletike. Za njen razvoj pa je prav AD Kladivar najbolj zainteresirano. Dejstvo pa je, da je ravno v obdobju Zorkovega memoriala bil koledar nastopanj izredno natrpan, saj so se tekmovanja vršila vsak drugi dan. Atleti pa prav gotovo niso neizčrpni stroji. To dokazuje tudi dejstvo, da je Nataša Urbančič imela bolečine v nogi in jih še ima. Zato je AD Kladivar za Zorkov memorial tudi ni prijavil. Tega poročevalci ne navajajo. Izčrpanost se je pojavila tudi pri Miru Kocuvanu, ki je kljub temu, da je bil prijavljen odstopil od tekmovanja. Zanimivo je, da se npr. nihče ni vprašal zakaj tudi mariborska atletinja Baboškova na memorialu ni sodelovala.

Da ne bo nesporazumov je potrebno dodati še to, da je sekretariat AD Kladivar zadevo obravnaval in vnesel v oblikovanje koledarja nastopanj posameznih atletov ustrezne spremembe, ki bodo zagotavljale potrebno kontinuiteto priprav in nastopov in atletom normalno delo. V okviru pravilnikov pa bo samovoljna odločitev Kocuvana imela tudi ustrezne konsekvence. Vendar pa je nedvomno potrebno tudi o obremenitvi atletov v sezoni spregovoriti, podobno kot je to bilo storjeno za gimnastiko, pametno besedo in izdelati ustrezne korake za normalizacijo.

Mitja Pipan

Kdaj skupnost?

Že ob sprejemu poročila o delu iniciativnega odbora za ustanovitev samoupravne interesne skupnosti na področju telesne kulture in tez, ki jih je obravnavala občinska skupščina je bilo pogosto postavljeno vprašanje, kdaj bo skupnost ustanovljena. Iniciativni odbor je takrat ocenil, da bo potrebno pri izdelavi ustrezne organizacije in dokumentov še dosledneje upoštevati ustrezna dopolnila in zakonska določila. Na njihovi osnovi je izdelal predlog o načinu organiziranja skupnosti in jih posredoval v začetku meseca v javno razpravo vsem osnovnim organizacijam za telesno kulturo in ostalim zainteresiranim. Zanimivo je, da je doslej na teze posredoval pripombe samo gimnastični center. Ostale organizacije molčijo. Očitno se ne zavedajo, da bo od bodoče urejenosti odnosov v okviru skupnosti odvisen položaj telesne kulture v družbi. Mar bo tudi tokrat prevladala praksa, da se o slabostih razgovorimo šele potem, ko jih sprejmemo?

Iniciativni odbor namerava do konca junija razpravo zaključiti in do septembra pripraviti statut in ostalo gradivo, potrebno za ustanovitev skupnosti. Hkrati s tem pa potekajo tudi priprave na občni zbor občinske zveze za telesno kulturo in ustrezno samoupravno povezavo športnih društev. Vse to bo zahtevalo mnogo premislekov in iskanja najboljših rešitev. Do njih pa bomo prišli le na osnovi skupnega dela in sodelovanja.

Mitja Pipan

med štirimi očmi

SAMOTARSKO ŽIVLJENJE

Ne bom tajila, nemogoč položaj me je prisilil, da sem se odločila, da vam pišem. Nasveta, naj bo tak ali drugačen, bom vseeno vesela.

Sem 21-letno dekle, doma v predmestju, s službo, ki me osrečuje. Drugače ne vem, kako bi bilo, ker bi bilo moje življenje brez smisla. Po drugi strani pa tako vem, da je že brez smisla. Za ljudi, sodelavce, veljam za srečno dekle, ki se ji sreča nasmiha na vsakem koraku. A ni tako. — Spoznaš fanta, enega, dva, tri, pri vseh doživiš razočaranje, prijatelja, ki bi mu bila ljubezen le trdna vez med dvema, pa ne spoznaš za nič na svetu.

Spoznala sem »njega« lansko leto. Veliko mu je bilo do tega, da bi mu ljubezen vračala. Jaz sem jo zavrnila. Naredila sem napako (zdelo se mi je, da je premalo izobražen, ker dela samo serijsko delo ob tekočem traku, zdaj pa je dokončal večerno poklicno šolo), zavrnila sem njegovo naklonjenost kljub njegovi večkratni prošnji, naj začneva znova. Čeprav pridem večkrat do zaključka, da nisem naredila prav, ne najdem toliko poguma, da bi svojo zmoto spoznala in mu pisala, da mislim drugače. Svetujte mi, kaj naj storim, ker takšno samotarsko življenje ne pelje nikamor in z živci sem že čisto pri kraju. Ponoči ne spim, ker me mučijo spomini in sem sita večnega pretvarjanja da sem srečna, da imam tudi jaz nekoga, ki me razume, povabi na zabavo. Enostavno ne morem reči, da sem nesposobna, da me nobeden ne opazi, da sem nezanimiva, neprivlačna za fante, itd.Marsikomu se zdim neumna, ker nimam še nič »resnega«, ko pa je že večina mojih sovrstnic že srečnih mamic in zakonskih žena.

To pa je tudi že druga plat mojega življenja, da se ne znam vključiti vanj, da hodim mimo življenja in sem brez moči. Svetujte mi, ne vem, če bom dovolj močna, da bom še vnaprej zdržala takšno igro zapeljanega življenja.

ANKA

SPOŠTOVANA ANKA,

za začetek bi najprej rekla takole, da ni še čisto nič zamujenega in zavoženega. Da, prav ta besedica me je zbodla v oči, ko pišete o svojem zavoženem oziroma zapeljanem življenju. Vidim, da se predajate nekakšni usodi, za katero mislite, da vam je sojena že naprej. Nič ni resnice v tem, le sami si krojimo svojo življenjsko pot. Le v nas samih je, kako jo zastavimo, speljemo in pristanemo, po možnosti tako, da nas ne bo pekla vest. Pa smo spet pri posamezniku, pri vsakem individuumu, ki si sam kroji pot. Tako tudi vi, jaz in nešteto drugih. Le koliko je v vas moči, to je drugo vprašanje in od tod tudi vaša zagata.

Ne upate si tudi zato, ker ste tam že bili in je ostal na vaše ravnanje neljub spomin. In kaj storiti zdaj, da ne bom samo pridigala na splošno? Pošteno se s fantom, ki vam je nekaj pomenil in ste med tem spoznali, da šole niso vse, pogovorite in nikar ne pisarite. Pogum v roke, dekle, ki pri vsem ostajaš tako čista in poštena, pa morda prav zaradi tega ne upaš sprejeti svoje usode v lastne roke, ker se bojiš odgovornosti, ki bi jo s tem prevzela za svoje nadaljnje življenje. Sedeti v kotu, gristi nohte in pri tem misliti, da si ga pošteno polomil, to res ne pelje nikamor.

NATAŠA

ženin vsakdan

POLETNI BLUZONI

Zelo priljubljeno oblačilo v toplem in dolgem poletju so pisani bluzoni. Narejeni so iz lahkih bombažnih tkanin v prijetnih cvetličnih in geometrijskih vzorcih.

Tak bluzon je lahko popolnoma podoben običajni bluzi, ima majhen okrogel ali koničast ovratnik in se zapenja po vsej dolžini. Razlikuje pa se v tem, da je krojen zelo ohlapno in v pasu je prepasan. Zelo široki so tudi rokavi, ki so nad komolcem stisnjeni.

Nekoliko drugačen je bluzon, ki je nad prsmi prerezan in nekoliko nabran. Ima štirioglat vratni izrez, rokavi so kratki in ozki. Zapenja se na hrbtu z gumbi po vsej dolžini.

Bluzone lahko popestrimo s poudarjenimi šivi, z raznimi obrobami in našitimi trakovi.

Oblečemo jih k dolgim hlačam, dobro pa pristajajo tudi k krilu.

STAŠA GORENŠEK

NAGRADNA KRIŽANKA NOVI TEDNIK

RAZPIS NAGRAD

Med reševalce s pravilno rešitvijo bo žreb razdelil v skupni vrednosti 350 dinarjev:

1. nagrada: 100 dinarjev
2.—6. nagrada: 50 dinarjev

Izrezek z vpisano rešitvijo pošljite na naslov: NOVI TEDNIK, Gregorčičeva 5, Celje. Na pisemski ovitek napišite NAGRADNA KRIŽANKA. Pri žrebanju bomo upoštevali vse rešitve, ki bodo v uredništvu do četrtka, 28. junija.

NAGRAJENI REŠEVALCI

Za nagradno križanko, objavljeno v Novem tedniku 7. junija, je žreb razdelil nagrade takole:

1. nagrada: 100 din — **STANKA BREČKO**, Obrežje 37, 61432 Zidani most
2. nagrada: 50 din — **IRENA DOVEČAR**, Strmca 7, Laško
3. nagrada: 50 din — **MARIJA URANJEK**, Blok upokojencev, Žalec
4. nagrada: 50 din — **BORIS DEBELAK**, 68296 — Krmelj 30
5. nagrada: 50 din — **ZORA REBEK**, Hohkrautova 10, Celje
6. nagrada: 50 din — **IVAN ROJŠEK**, Ljubljanska 28, Celje.

Vsem izžrebancem bomo nagrade poslali po pošti. Čestitamo!

REŠITEV KRIŽANKE

Vodoravno: Aco, ko[illegible] škrat, solist, srd, A[illegible] groza, Prozor, Tine, [illegible] ser, klika, opolo, [illegible] Anion, Oates, Elis, [illegible] Adler, tiran, Ank, Se, [illegible] na, Aasen, kokos, aa, [illegible] nerv, epik, Nemka, L[illegible] genus, taca, Ellis, [illegible] Jane, krava, opna, ka[illegible] Avar, aorta, neon.

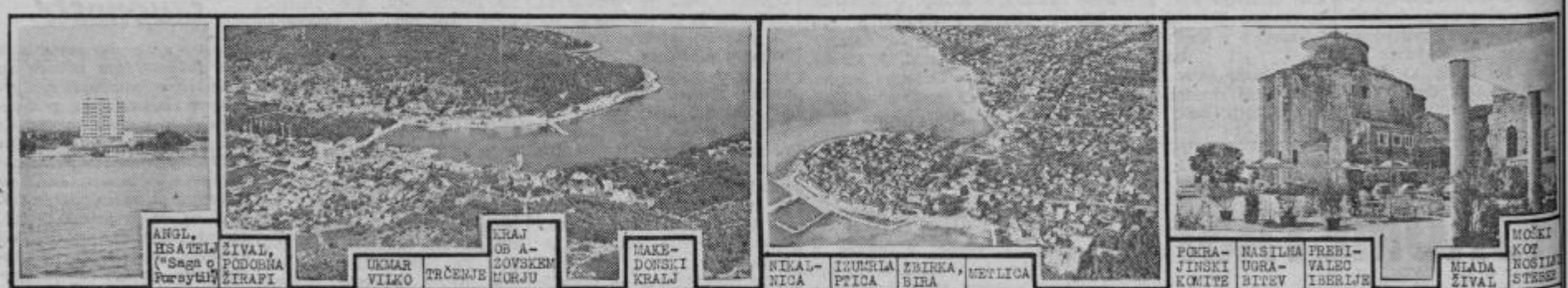

IT. MOŠKO IME (Hugon)				UTA-JITEV						IN-DIJSKI PLEMIČ						GEOME-TRIJSKO TELO						
RDEČA POLJSKA CVETICA				RAZPOKA, ŽRANJA / ŽENSKO IME						TROPSKA SMOLA / TOVARNA KOTLOV						KEMIČNA PRVINA (Co) / SIJAJ						
PRELAZA NA VSLEDITU				N	POSEBNA ZNAMKA / CANKAR, POVEST						ROMUNSKI PRISE-LJENEC / BETERIJA						DEL KOLESA / OKROGLA STAVBA					
SLOVEN. LIT. ZGO-DOVINAR (Alfons)						ZANE-NJAVA / GOROVJE V SAHARI						GLAVNO MESTO ALŽIRA / UČENIK			G			ŽENSKO IME / BOGINJA ZMAGE				
Sesta-vil: ZVONE KOREN	TEXANOVA ŽLITINA / MADŽAR. MOŠTVO		1				TUJE CIGA-RETE / BLIŠČ					R	IGRALEC WELLES / RACMAN						JAPON. DROBIŽ / VAŽEN ČLOVEK			
VOJNI ODSEK			JANEŽ / TRAM					UDELEŽ. ALKE / TURKU, ÅBO						TVORNI GLAGOL. NAČIN / PRASKA						ČUPAR TONE / NIK-LOVA...		
GLAVNO MESTO STARE ARGELIDE				MINOSOVA HČI (Ariadna) / HUŠA				A			VELITSKI PEVEC / DEL DNEVA					POVELJE / RIBIŠKA MREŽA					MESTO V SRBIJI	VELIKA PAPIGA
MED					O'NEILL EUGEN	JAJA IN JAJRA / HIŠA, TUJA ČEŠA									SRBSKO Ž. IME / BUKOVAC VLAHO							
REKA V PEKLU							MOŠKO IME					OSEBA IZ "Pod svobod. soncem"						PRI-PADNIK ILIROV				
VELIKO MESTO V AVSTRALIJI							DELAVEC NA POLJU					VRSTA PTICE						BOLJŠI KOZAREC				

8. IN 9. JULIJA 1973. LETA

LICITACIJA PRI CARINARNICI LJUBLJANA

Carinarnica Ljubljana bo 8. in 9. julija 1973 prodajala na javni dražbi osebne avtomobile in ostalo blago.

Avtomobile bomo prodajali v nedeljo 8. julija 1973 v prostorih Šolskega centra za tisk in papir Ljubljana, Pokopališka 33 od 8. ure naprej, ostalo blago pa v ponedeljek 9. julija 1973 od 8. ure naprej v prostorih carinarnice Ljubljana, soba 13/II, Šmartinska 152 a.

Ogled avtomobilov in ostalega blaga (vhod za ogled z Letališke ceste) in vplačilo kavcij bo možno samo v soboto, 7. julija 1973 od 8. do 13. ure in od 14. do 17. ure v carinarnici Ljubljana (hala D).

OSEBNI AVTOMOBILI	ZAČETNA CENA
1. o. a. PEUGEOT 404, letnik 1968, nevozen	33.000.—
2. o. a. MERCEDES 190 D, letnik 1965, nevozen	30.000.—
3. o. a. OPEL REKORD CARAVAN, letnik 1967, nevozen	25.000.—
4. o. a. NSU PRINZ TTS 1000, letnik 1970, nevozen	20.000.—
5. o. a. VW VARIANT 1500, letnik 1965, zaleten	20.000.—
6. o. s. OPEL REKORD, letnik 1967, nevozen	20.000.—
7. o. a. BMW 1800, letnik 1968, poškodovan	9.000.—
8. o. a. ALFA ROMEO GT 1300, letnik 1971, zaleten	19.000.—
9. o. a. FIAT 1300, letnik 1969, nevozen	17.000.—
10. o. a. FORD TAUNUS 20 M, letnik 1965, nevozen	17.000.—
11. o. a. OPEL REKORD 1700, letnik 1967, zaleten	16.000.—
12. o. a. FIAT 125, letnik 1970, zaleten	15.000.—
13. o. a. OPEL REKORD 1700, letnik 1967, zaleten	15.000.—
14. kamion MERCEDES 319, nosilnost 1500 kg, letnik 1964, nevozen	15.000.—
15. o. a. FIAT 124, letnik 1969, nevozen	15.000.—
16. o. a. NSU PRINZ TT 1000, letnik 1968, nevozen	15.000.—
17. o. a. VW COMBI, letnik 1967, nevozen	15.000.—
18. o. a. VW 1200, letnik 1963, nevozen	15.000.—
19. o. a. VW 1300, letnik 1970, zaleten	13.000.—
20. o. a. FORD TAUNUS 15 M, letnik 1969, zaleten	13.000.—
21. o. a. SIMCA 1100, letnik 1972, zaleten	12.000.—
22. o. a. VW BUS, letnik 1963, nevozen	12.000.—
23. o. a. FORD TAUNUS 20 M TS, letnik 1970, zaleten	11.000.—
24. o. a. OPEL REKORD 1700, letnik 1967, zaleten	10.000.—
25. o. a. AUDI 72, letnik 1967, zaleten	10.000.—
26. o. a. OPEL REKORD CARAVAN, letnik 1966, nevozen	10.000.—
27. o. a. VW 1600 TL, letnik 1970, zaleten	9.000.—
28. o. a. VW 1600 VARIANT, letnik 1969, nevozen	9.000.—
29. o. a. RENAULT 8, letnik 1967, nevozen	9.000.—
30. o. a. FORD TAUNUS 20 MTS, letnik 1967, zaleten	9.000.—
31. o. a. FORD TAUNUS 17 M 2000 S, letnik 1968, zaleten	9.000.—
32. o. a. MERCEDES 220 SE, letnik 1962, nevozen	9.000.—
33. o. a. AUSTIN MINI 850, letnik 1967, zaleten	8.000.—
34. o. a. FORD TAUNUS 17 M, letnik 1967, zaleten	8.000.—
35. o. a. OPEL KADETT, letnik 1968, zaleten	8.000.—
36. o. a. OPEL REKORD COUPE, letnik 1966, nevozen	8.000.—
37. o. a. FORD TAUNUS 20 MTS, letnik 1966, zaleten	8.000.—
38. o. a. OPEL KADETT COUPE, letnik 1969, zaleten	7.000.—
39. o. a. OPEL ADMIRAL 2600, letnik 1965, zaleten	7.000.—
40. o. a. OPEL REKORD, letnik 1964, nevozen	7.000.—
41. o. a. OPEL REKORD, letnik 1965, nevozen	6.000.—
42. o. a. FIAT 850, letnik 1967, zaleten	6.000.—
43. o. a. VW 1200, letnik 1963, zaleten	6.000.—
44. o. a. OPEL REKORD 1900, letnik 1971, reg. motorja	6.000.—
45. o. a. FIAT 850, letnik 1968, zaleten	6.000.—
46. o. a. VW 1200, letnik 1965, zaleten	6.000.—
47. o. a. ALFA ROMEO GIULIA SUPER, letnik 1970, nevozen	6.000.—
48. o. a. OPEL REKORD, letnik 1964, zaleten	5.000.—
49. FORD TAUNUS 17 M CARAVAN, letnik 1966, zaleten	5.000.—
50. o. a. OPEL KADETT, letnik 1965, zaleten	5.000.—
51. o. a. OPEL REKORD, letnik 1964, zaleten	5.000.—
52. o. a. OPEL REKORD, letnik 1962, nevozen	5.000.—
53. o. a. MERCEDES 190, letnik 1960, nevozen	5.000.—
54. o. a. OPEL REKORD, letnik 1963, poškodovan	5.000.—
55. o. a. FORD TAUNUS 12 M, letnik 1963, nevozen	5.000.—
56. o. a. FIAT 500, letnik 1960, nevozen	5.000.—
57. o. a. OPEL REKORD CARAVAN, letnik 1962, nevozen	5.000.—
58. o. a. OPEL REKORD, letnik 1965, zaleten	4.000.—
59. o. a. VW 1200, letnik 1962, nevozen	4.000.—
60. o. a. PEUGEOT 403, letnik 1960, nevozen	4.000.—
61. o. a. VW 1500, letnik 1964, reg. karoserije	4.000.—
62. o. a. FORD TAUNUS 12 M, letnik 1964, zaleten	3.000.—
63. o. a. VOLKSWAGEN 1500, letnik 1963, zaleten	3.000.—
64. o. a. FORD TAUNUS 17 M, letnik 1963, nevozen	3.000.—
65. o. a. OPEL REKORD CARAVAN, letnik 1959, zaleten	3.000.—
66. o. a. FORD TRANSIT 1500, letnik 1963, nevozen	3.000.—
67. o. a. BORGWARD ARABELLA, letnik 1961, zaleten	1.500.—
68. o. a. VW 1200, letnik 1959, zaleten	1.500.—
69. o. a. OPEL REKORD, letnik 1963, reg. motorja	1.000.—
70. o. a. FORD CORTINA, 1500, letnik 1962, zaleten	1.000.—
71. o. a. FORD CORTINA 1500, letnik 1964, reg. motorja	500.—
72. o. a. FORD TAUNUS 17 M, letnik 1963, reg. motorja	500.—
73. o. a. FIAT 1100, letnik 1963, reg. motorja	500.—
74. o. a. FIAT 1100, letnik 1963, reg. motorja	500.—
75. o. a. FIAT 1100, CARAVAN, letnik 1963, reg. motorja	500.—
76. o. a. FIAT 1100, letnik 1963, reg. motorja	500.—
77. o. a. FIAT 1100, letnik 1963, reg. motorja	500.—
78. o. a. FIAT 1500, letnik 1960, reg. motorja	500.—
79. o. a. ALFA ROMEO GIULIA, letnik 1962, reg. motorja	500.—
80. o. a. ALFA ROMEO GIULIA, letnik 1962, reg. motorja	500.—
81. o. a. FIAT 1100, letnik 1958, reg. motorja	500.—
82. o. a. FIAT 1100, letnik 1960, reg. motorja	500.—
83. o. a. FIAT 1100, letnik 1963, reg. motorja	500.—
84. o. a. FIAT 1100, letnik 1958, reg. motorja	500.—
85. o. a. FIAT 1100, letnik 1958, reg. motorja	500.—
86. o. a. FORD CONSUL, letnik 1962, reg. motorja	500.—
87. o. a. FORD CONSUL, letnik 1962, reg. motorja	500.—
88. o. a. FIAT 1100, letnik 1963, reg. motorja	500.—
89. o. a. FIAT 1100, letnik 1965, reg. motorja	500.—
90. o. a. FIAT 1100, letnik 1958, zaleten, brez registracije	300.—
91. o. a. FIAT 1100, letnik 1963, brez registracije	300.—
92. o. a. FORD TAUNUS 17 M, letnik 1963, brez registracije	300.—
PONOVNO NA LICITACIJI:	
93. o. a. VW COMBI BUS, letnik 1963, zaleten	20.000.—
94. o. a. FIAT 125, letnik 1968, zaleten	12.000.—
95. o. a. OPEL ADMIRAL, letnik 1964, zaleten	7.000.—
96. o. a. VW 1200, letnik 1962, nevozen	10.500.—
97. o. a. LANCIA APPIA GT, letnik 1965, zaleten	10.000.—
98. o. a. OPEL CADETT COUPE LS, letnik 1970, zaleten	9.500.—
99. Karoserija za osebni avto RENAULT 10	5.500.—
100. Karoserija za osebni avto RENAULT 8	5.000.—
101. o. a. OPEL KADETT, letnik 1965, nevozen	5.000.—
102. o. a. OPEL REKORD, letnik 1964, zaleten	5.000.—
103. o. a. PEUGEOT 403, letnik 1961, nevozen	5.000.—
104. o. a. VW 1500 VARIANT, letnik 1963, reg. karoserije	4.000.—
105. o. a. OPEL REKORD, letnik 1963, zaleten	4.000.—
106. o. a. FORD TAUNUS 17 M, letnik 1962, nevozen	4.000.—
107. o. a. VW 1200, letnik 1963, nevozen	4.000.—
108. o. a. VW 1200, letnik 1959, nekompleten	4.000.—
109. o. a. FORD COMBI, letnik 1962, zaleten	3.500.—
110. o. a. VW 1200, letnik 1959, nevozen	3.500.—
111. o. a. FORD TAUNUS GXL, letnik 1971, reg. motorja	3.000.—
112. o. a. OPEL REKORD CARAVAN, letnik 1959, zaleten	2.000.—
113. o. a. FORD TAUNUS 17 M, letnik 1963, zaleten	2.000.—
114. o. a. DKW 306, letnik 1959, nevozen	1.400.—
115. o. a. FIAT 750, letnik 1965, zaleten	1.000.—
116. razni deli za osebne avtomobile Renault po spisku št. 6289/1	30.000.—
117. razno blago široke potrošnje po spisku št. 25359/1 z dne 27. 12. 1972	10.000.—
118. 40784 kosov rezervnih delov za kamione OM, vrednost	10.000.—
119. 3 podsestavi za brezžično radiotelefonijo FACE STANDARD	10.000.—
120. betonsko železo (od ∅ 6 do ∅ 12) ca 14.000 kg	10.000.—

in drugo blago (motorji za avtomobile, motorna kolesa ter drugo).

Spisek ostalega blaga, ki ni objavljen v tem oglasu, bo objavljen na oglasni deski carinarnice Ljubljana.

Pravico udeležbe na javni dražbi imajo vse pravne in fizične osebe. Blago od zap. št. 116 do 120 lahko kupijo samo pravne osebe , ki so registrirane in pooblaščene za kupoprodajo takega blaga. Vse davke za to blago po prodaji, pa mora plačati kupec — podjetje, ki kupi to blago.

Udeleženci morajo v dneh, ki so določenih za ogled blaga, tj. v soboto, 7. 7. 1973, vplačati 10-odstotno kavcijo od začetne cene v Carinarnici Ljubljana, predstavniki podjetij pa morajo poleg tega predložiti še pooblastilo svojega podjetja.

Najmanjša kavcija za avtomobile in ostalo blago znaša 500.— din.

Vsak kupec avtomobila oziroma motorja nosi stroške eventualnega vtisnjenja šiferskih številk motorja in karoserije.

Po dvigu blaga iz carinskega skladišča, carinarnica ne bo priznala nobenih reklamacij v pogledu kvalitete in kvantitete blaga.

V nedeljo, 8. julija 1973 ne bomo sprejemali vplačil kavcij, temveč samo v soboto — 7. julija 1973.

Vse informacije o javni dražbi lahko dobite po telefonu 316-588 od 2. 7. 1973 dalje.

IZ CARINARNICE LJUBLJANA

ZDRAVSTVENI DOM CELJE

razpisuje
za šolsko leto 1973/74 naslednje

ŠTIPENDIJE

10 — štipendij na
medicinski fakulteti — oddelku splošne medicine

3 — štipendije na
medicinski fakulteti — oddelku stomatologije

3 — štipendije na
Višji šoli za zdravstvene delavce — oddelek rentgenskih tehnikov

3 — štipendije na
Višji šoli za zdravstvene delavce — oddelek višjih medicinskih sester

3 — štipendije na
Srednji šoli zdravstvenih delavcev — oddelek medicinskih sester — splošne smeri

3 — štipendije na
Srednji šoli za zdravstvene delavce — oddelek laboratorijskih tehnikov

8 — štipendij na
Srednji šoli za zdravstvene delavce — oddelek za zobarske asistentke

Prošnjo kandidat predloži na predpisanem obrazcu 1,65, kolkovano z 2.— din Zdravstvenemu domu Celje, Gregorčičeva ul. 5 najkasneje v 15 dneh po objavi. K tej prošnji kandidat predloži še kratek življenjepis, dokazilo o premoženjskem stanju in o dosedanjem učnem uspehu.

ZGP MLADINSKA KNJIGA

TOZD TRGOVINA p. o.
LJUBLJANA, Titova št. 3

razpisuje

delovno mesto

POSLOVODIJ

knjigarne Celje, papirnice Celje, Zagorje ob Savi ter poslovalnice Žalec

Poleg splošnih pogojev, ki jih določa zakon mora imeti kandidat visoko kvalifikacijo s petletno prakso. Kandidati naj vložijo pismene ponudbe v zaprti ovojnici na naslov: razpisna komisija ZGP Mladinska knjiga, TOZD Trgovina, p. o. Ljubljana, Titova št. 3/I, soba št. 12.

Rok prijave je 7 dni od objave v časopisu.

KOZJANSKO OBSOTELJSKI DROBIŽ

In še enkrat: brigadirji. Minulo soboto je del brigadirjev, ki delajo kozjansko cesto, odšlo v Loko pri Žusmu, kjer so pomagali skupaj z domačini graditi dva kilometra dolgo lokalno cesto mimo kmetije Zorkovih fantov, o katerih smo poročali v zadnjem Novem tedniku. Po končani delovni akciji so brigadirji skupaj z predstavniki mladine iz občin Šentjur in Šmarje pri Jelšah ter v soglasju z lokalnimi predstavniki osnovali poseben štab. Namen tega štaba je, organizirati še več takšnih akcij. Prva podobna akcija bo v julijskih dneh, ko pride na Kozjansko brigada, ki bo delala vodovod. Tudi ti brigadirji naj bi delali cesto, pomagali pa naj bi pri granji ceste na Zdole, vasico nedaleč od Kozjega, torej nedaleč stran od delovišča.

MILENKO STRAŠEK

SVET ŠOLE
OSNOVNE ŠOLE

I. CELJSKE ČETE CELJE

Vodnikova štev. 4

razpisuje
prosto delovno mesto:

ČISTILKE

Delovno mesto razpisujemo za nedoločen čas.

Poskusni rok je 1 mesec. Nastop službe je možen 15. 8. 1973.

Stanovanja ni.

KINO

UNION:
21. 6 še ameriški barvni film »Peklenski komandosi«; od 22. do 26. junina japonski barvni film »Trdnjava smrti; od 27. 6. dalje ameriški film »Welles Fargo«.

METROPOL:
21. 6. še nemški barvni film »Kaj delajo zdolgočasene gospe«; od 22. do 25. 6. ameriški barvni film »Vojna med ženami in možmi«; od 26. 6. dalje angleški barvni film »V avtobusu«.

DOM IN LETNI KINO:
do 24. 6. ameriški barvni film »Detektiv Shaft«; od 25. do 28. 6. nemški barvni film »Pepek, strah in trepet profesorjev«.

SLG

SLG
Sobota, 23. 6. ob 20. uri — Sofokles: »Antigona« — gostovanje v Kostanjevici. Predstava je v okviru XVII. Dolenjskega kulturnega festivala. — Predstava bo v Domu kulture.

ROJSTVA

ROJSTVA
CELJE
30 dečkov in 18 deklic
LAŠKO
1 deček in 2 deklici
SLOVENSKE KONJICE
2 dečka, 3 deklice
ŠENTJUR PRI CELJU
1 deček
SMARJE PRI JELŠAH
1 deček in 1 deklica

POROKE

CELJE
Poročilo se je 9 parov, od teh: IZIDOR TOLIČ, Celje in DARINKA FRISRIH, Levec.
LAŠKO
ALOJZ HLADIN, upokojenec, Huda jama in MARIJA SIKOVŠEK, druž. upokojenka, Rečica; FRANC JANČIČ, poljedelec, Trobni dol in ANICA ŠTORMAN, poljedelka, Vrh; JOŽEF GORIŠEK, delavec, Lokavec in DRAGICA KLUKEJ, delavka, Gračnica; JOŽEF KLUKEJ, delavec Gračnica in IVANKA RIBIČ, delavka, Paneče; ZVONIMIR PAVČNIK, orodjar, Debro in WALDTRAUD STRICKER, uslužbenka, Lich.
SLOVENSKE KONJICE
RUDOLF SODIN, 38, Maribor in MARIJA VALENCI, 37, Prevalje; MIROSLAV FRIC, 37 in SLAVICA BREČKO, 21, oba iz Poljčan.
ŠENTJUR PRI CELJU
IVAN KOROŠEC, 23, delavec, Uniše in VERA FREŠER, 19, trg. pomočnica, Hrastovec; SLAVKO KOLAR, 22, laborant, Podgrad in IRENA PEVEC, 17, vrtnarka, Celje; JURIJ VOGA, 29, delavec, Gorica pri Slivnici in MARIJA PUNGARŠEK, 24, delavka, Trska gorca ter JOŽEF ZUPANC, 52, upokojenec in MATILDA SELIČ, 51, gospodinja, oba iz Straške gorce.
ŽALEC
VINCENC GOLIČ, 23, avtomehanik, Latkova vas in ANA DROBEŽ, medicinska sestra, Ločica; ANTON DOLER, trg. pomočnik, Zavrh pri Galiciji in METKA GOLE, trg. pomočnica, Grobelno.

SMRTI

CELJE
KATARINA MARTINŠEK, 67, Loče; JOŽEF FIDLER, 65, Štore; EMILIJA BRILI, 73, Celje; EDVARD VALE, 78, Dolenja vas; HELGA GLANČNIK, 56, Celje; KRISTINA KRAMAR, 78, Mala Pirešica; VERONIKA GUZEJ, 78, Celje; JOŽEF KROPEJ, Oplotnica; JOSIP ŠKRABAR, 70, Rogatec; IVAN PELKO, 71, Češnjice; PETER MIHELČIČ, 32, Resavica; ANTON KUŠER, 80, Paka in IVAN KOLAR, 87, Razgorce.
GORNJI GRAD
ANTON PREDBREŽNIK, 81, upokojenec, Šmiklavž.
ŠENTJUR PRI CELJU
MARIJA ROVAN, 49, delavka, Ljubljana.

RADIO Celje

Začetek dopoldanskih oddaj ob delavnikih ob 8.10 s poročili, 8.20 — dopoldanska srečanja, 8.50 — področni zapisi. Zaključek ob 9. uri.

Začetek popoldanskih oddaj ob delavnikih ob 16.00 s poročili, 16.05 — naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 16.40 — zabavni globus, 17.00 — kronika, 17.15 — obvestila, zaključek ob 18.00.

Četrtek, 21. junija: 8.50 — Pod Konjiško goro, 17.30 — aktualno v sindikatih, 17.45 — zabavni zvoki.

Petek, 22. junija: Med dopoldanskimi srečanji: Staša Gorenšek — moda, 8.50 — Po laški občini, 17.30 — turistična oddaja, 17.45 — domači zbori pojo.

Sobota, 23. junija: 8.50 — Celjski odmevi, 17.30 — za prijeten konec tedna.

Nedelja, 24. junija: 10.30 — napoved časa in sporeda, poročila, 10.35 — predstavljamo vam, 11.00 — pogovor s poslušalci, 11.20 — obvestila, 11.35 — zabavni globus, 11.55 — naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 12.45 — Jurij Vodovnik — pesmi (I. del), 12.58 — nedeljske glasbene razglednice, 13.28 — 60 minut za razvedrilo, 14.30 — zaključek oddaje.

Ponedeljek, 25. junija: 8.50 — Križem po Kozjanskem, 17.30 — športni pregled, 17.45 — novo pri Jugotonu.

Torek, 26. junija: 8.50 — Po Savinjski dolini, 17.30 — torkova reportaža, 17.45 — harmonikarji celjske Svobode.

Sreda, 27. junija: 8.50 — Življenje ob Paki, 17.30 — iz dela občinskih skupščin, 17.45 — iz arhiva resne glasbe.

Ljubljana

VSAK DAN: Poročila ob 5.00, 6.00, 7.00, 8.00, 10.00, 12.00, 15.00, 18.00, 19.30 in 22.00. Pisan glasbeni spored od 4.30 do 8.00.

PETEK, 22. JUNIJA: 8.10 Glasbena matineja; 10.20 Po Talijinih poteh; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — inž. Titan Tibor: Nekdaj preseški, sedaj pomanjkanje telet; 12.40 Z domačimi ansambli; 13.30 Priporočajo vam . . . 14.30 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 15.30 Napotki za turiste; 16.00 »Vrtiljak«; 18.15 »Signali«; 19.00 Lahko noč, otroci! 20.00 Naj narodi pojo — 12. oddaja; 20.30 »Top-pops 13«; 22.15 Besede in zvoki iz logov domačih

SOBOTA, 23. JUNIJA: 8.10 Glasbena matineja; 10.20 Kličemo letovišče; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — inž. Dušan Terčelj: Nega vina čez poletje; 12.40 Čez travnike zelene; 13.30 Priporočajo vam . . . 14.10 S pesmijo in besedo po Jugoslaviji; 15.30 Glasbeni intermezzo; 16.00 »Vrtiljak«; 17.20 Gremo v kino; 18.15 Urad za najdene stvari; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute s kvintetom bratov Avsenik; 20.00 V soboto zvečer; 21.00 Zabavna radijska igra — Marjan Marinc: »Nevidna smrt« — 1. epizoda; 22.20 Oddaja za naše izseljence.

NEDELJA, 24. JUNIJA: 8.05 Veseli tobogan; 10.05 Še pomnite tovariši . . .; 10.45—13.00 Našo poslušalci čestitajo in pozdravljajo — vmes ob 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 13.30 Nedeljska reportaža; 13.50 Z domačimi ansambli; 15.05 Popularne operne melodije; 16.00 Radijska igra — Svetoslav Ruškuc: Vrata na 76 obratov; 16.50—19.00 Nedeljsko športno popoldne; 19.00 Lahko noč, otroci! 20.00 V nedeljo zvečer; 22.20 S Plesnim orkestrom RTV Ljubljana.

PONEDELJEK, 25. JUNIJA: 8.10 Glasbena matineja; 9.05 Pisan svet pravljic in zgodb; 10.20 Za vsakogar nekaj; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 11.20 Z nami doma in na poti; 12.30 Kmetijski nasveti — inž. Milan Rovan: Sklepi FAO o varstvu rastlin; 12.40 Po domače; 13.30 Priporočajo vam . . .; 14.30 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 16.00 »Vrtiljak«; 17.10 Zveneča imena; 18.15 Pihalne godbe na koncertnem odru; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z ansamblom Ottavia Brajka; 20.00 Stereofonski operni koncert; 22.15 Zaplešite z nami.

TOREK, 26. JUNIJA: 8.10 Glasbena matineja; 10.20 Poletno potepanje — »Od Jadrana do Triglava«; 14.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — inž. Matko Lipovšek: Nova gozdna semenarna obratuje; 12.40 Slovenske narodne; 13.30 Priporočajo vam . . . 14.10 »Ali jih poznate«; 15.30 Glasbeni intermezzo; 16.00 »Vrtiljak«; 18.15 V torek nasvidenje! 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z Alpskim kvintetom; 20.00 Lahka glasba slovenskih avtorjev; 20.30 Radijska igra — Miodrag Djurdjević: Načrtovano življenje; 22.15 Od popevke do popevke.

SREDA, 27. JUNIJA: 8.10 Glasbena matineja; 10.20 Pravljice in fantazije na baletnem odru; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — mag. Zvone Miklič: Pričakujemo masovnejšo udeležbo na področnih tekmovanjih oračev; 12.40 Od vasi do vasi; 13.30 Priporočajo vam . . . 15.30 Glasbeni intermezzo; 17.10 Operni koncert; 19.00 Lahko noč, otroci! 20.00 Koncert simfoničnega orkestra RTV-Ljubljana; 22.15 Revija popevk.

ČETRTEK, 28. JUNIJA: 8.10 Glasbena matineja; 10.20 Uredniков dnevnik; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — Ivan Kranjc: O načrtnem prevažanju čebel na pašo; 13.30 Priporočajo vam . . . 14.40 »Mehurčki«; 15.30 Glasbeni intermezzo; 16.00 »Vrtiljak«; 18.35 Iz kasetne produkcije RTV Ljubljana; 19.00 Lahko noč, otroci! 20.00 Četrtkov večer domačih pesmi in napevov; 22.15 Za ljubitelje jazza.

Obrtno gradbeno podjetje
»REMONT« — CELJE
razpisuje za šolsko leto 1973/74:
1 ŠTIPENDIJO
za študij na Višji pravni šoli
1 ŠTIPENDIJO
za študij na Tehniški šoli — visoke gradnje
4 UČNA MESTA za poklic zidarja
Kandidati za štipendije naj vložijo prošnje na obrazcu 1,65 Državne založbe Slovenije do 15. julija 1973.
Kandidati za učna mesta naj vložijo prošnje do 31. julija 1973.
Vsi prosilci naj predložijo prepis zadnjega šolskega spričevala.

OGLAŠUJTE V NOVI TEDNIK

prometne nesreče

DVA MRTVA

IVAN DROFENIK, 24, iz Imenega, je pripeljal v Žalec in ker so mu odpovedale zavore, je trčil v tovornjak pred seboj ter ga zbil s ceste, nato pa zapeljal v levo in trčil v osebni avto, s katerim se je iz ljubljanske smeri pripeljal ZVONKO VERHOVEC, 41, iz Laškega. Trčenje je bilo tako močno, da sta avtomobila popolnoma uničena, smrtno pa sta se ranila voznik Verhovec in sopotnik MARTIN KNAPIČ, iz Debra pri Laškem. Težje poškodbe je dobil tudi Jože Kovač iz Laškega. Škode je za 90.000 dinarjev.

PREOBREMENJEN AVTOBUS

FRANC JOVAN, 41, iz Gornjega Doliča, je vozil avtobus iz Velenja proti Slovenj Gradcu. Potnikov v avtobusu je bilo dvakrat toliko, kolikor je dovoljeno. V Paki se je umikal vozniku osebnega avtomobila, ki je vozil z dolgimi lučmi in zapeljal skrajno desno, kjer se je rob ceste vdrl in avtobus se je prevrnil. Težje se je poškodoval potnik ALOJZ NOVINŠEK iz Kozjaka, lažje pa se je poškodovalo 10 potnikov. Škode na avtobusu je za 12.000 dinarjev.

SMRT KOLESARJA

MARJAN FARTEL, 20, iz Celja, je vozil po Ulici Bratov Vošnjakov v Celju s ponyjem po sredini ceste in tako se je v ovinku zaletel v osebni avtomobil, s katerim se je pripeljal VINKO ZAVRŠNIK, pravilno po desni strani. Fartel je naslednji dan v bolnišnici umrl.

ZBIL OTROKA

KONRAD HLUPIČ, 23, iz Roginske gorce, je peljal z osebnim avtomobilom skozi Rogaško Slatino in na prehodu za pešce zbil 8-letno EDITO TRATENŠEK iz Ratanske vasi. Ker je deklica vstala, je voznik menil, da se ni poškodovala in je odpeljal dalje. Editi so nudili zdravniško pomoč v ZP Rogaška Slatina.

OTROK NA CESTI

JOŽE ŠKORJANC, 22, iz Šmarja je vozil skozi Bezovje, ko je nenadoma stekel čez cesto pred avtomobil 3-letni FRANC PLOŠNIK iz Bezovja. Voznik ga je zbil po cesti, pri čemer se je deček huje poškodoval; ima večjo rano na temenu in nekaj prask po licu.

TRČENJE NA LJUBLJANSKI

MARJAN KOROŠEC, 36, iz Velenja, je vozil po Ljubljanski cesti v Celju proti Žalcu. V levem ovinku je pripeljal nasproti motorist IVAN JOŠT, iz Celja, s sopotnikom SLAVKOM LAMPRETOM, prav tako iz Celja. Motorist se je zaletel v osebni avto in pri padcu sta se Jošt in Lampret težje poškodovala. Alkotest, s katerim so preizkusili voznika osebnega avtomobila, je pozelenel preko polovice, motoristu pa so odvzeli kri za preiskavo v bolnici.

VOŽNJA NA PAMET

V zadnjem času so v C postavili več novih pr nih znakov, s katerimi jo omejiti prometno zn ki vlada v mestu. To p povzročilo mnoge teže so jih vozniki tudi obl saj je marsikdo v pro akciji, ki so jo izvedli d ci UJV od 11. do 16. ju moral za prekršek od denarce ali pa odditi po stranjeno vozilo na po Zavoda za požarno var

Franc Štiherl je o tem vedal:

»Akcija je bila v omej dneh vsak dan od pete d ure zvečer. Največ prek je bilo prve dni akcije, neje pa občutno manj, mo, da je potrebna str ša« roka, da bomo e končno naredili red v skem prometu. Celjani preveč na pamet, navaje ulic in novih znakov spl upoštevajo. Kakšni so tati? Izrekli smo 180 o ril za manjše prekrške tega je bila kar polovica cev. Zaradi nepravilnega kiranja smo odstranili 6 zil, mandatno pa je bilo novanih 596 ljudi, od tu pešcev. Sodniku za pre smo predali zaradi prometnih prekrškov 29 nikov, devetim smo od vozniška dovoljenja, de pa prometna zaradi okv vozilih. Iz prometa sm ključili 16 vozil. Takš podatki akcije, katero b ponavljali, kajti želimo d či red.«

So Celjani res tako n vidni vozniki?

»Še enkrat poudarjam zijo preveč na pamet in vopostavljenih prom znakov ne upoštevajo. T pa moramo enkrat nar konec.«

ZA VROČE POLETJE
velika izbira
OBLEK
KOPALK
BLAZIN ZA NA VODO
SONČNIH OČAL
CAMP GARNITUR
VSE ZA DOPUST IN VIKEND
VELEBLAGOVNICA
TKANINA
CELJE

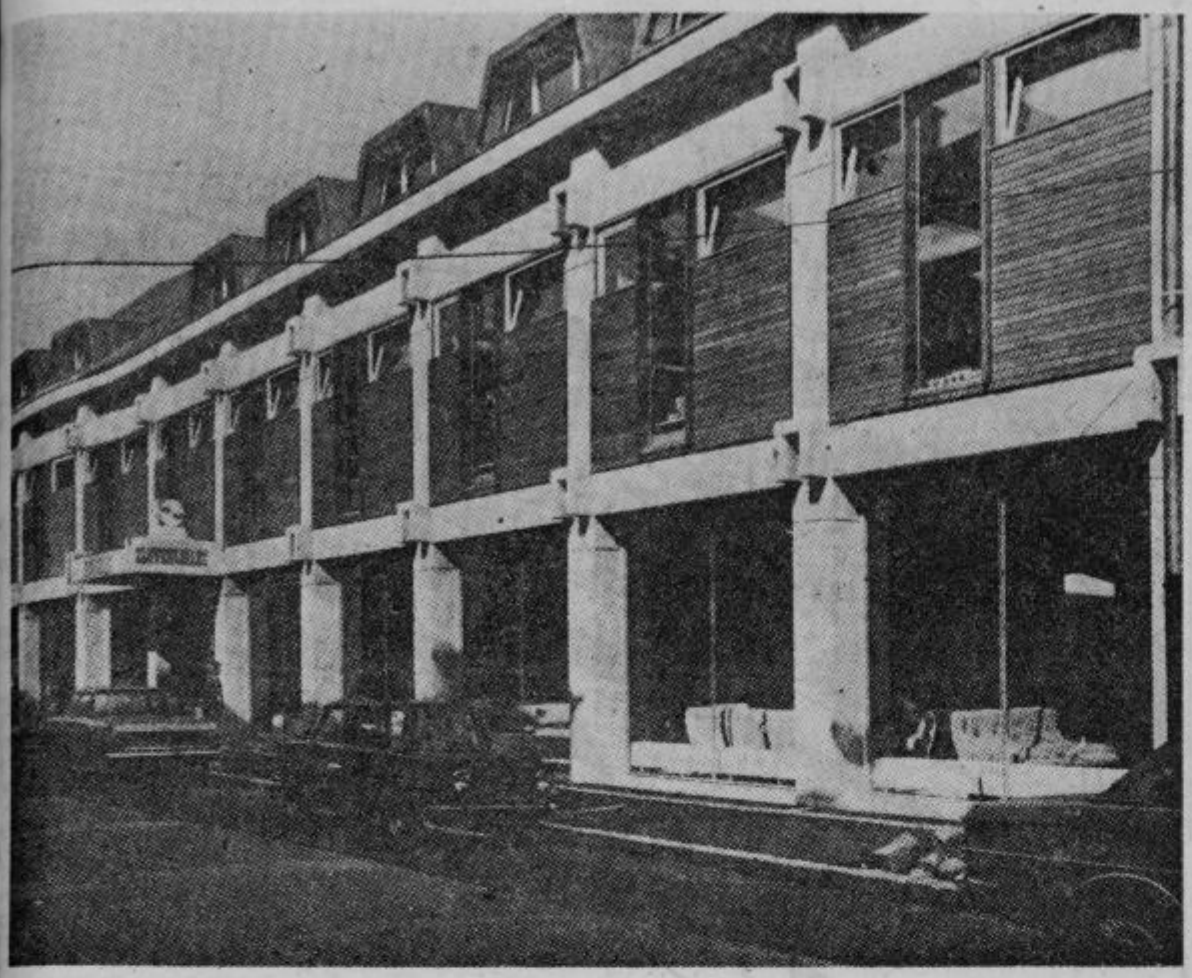

DOM POHIŠTVA CELJE

DAJE KUPCEM POHIŠTVA

DO 20 % POPUSTA

ZA NEKATERE IZDELKE

OBIŠČITE NAJVEČJI RAZSTAVNI PROSTOR POHIŠTVA V CELJU – DOM POHIŠTVA, ZIDANŠKOVA ULICA 10

Nudimo vam bogato izbiro pohištva in ugodne kreditne pogoje:

- 15.000 DIN KREDITA
- 3 ODSTOTKE POPUSTA PRI PLAČILU Z DEVIZAMI
- BREZPLAČNA DOSTAVA DO 30 KM
- BREZPLAČEN STROKOVNI NASVET ARHITEKTA
- PO ŽELJI TUDI MONTAŽA NA DOMU

SLOVENIJALES

„VELIKA POLOMIJA“

Preteklo nedeljo je bil v Šmartnem ob Paki zares velik spektakel, ki je spravil pokonci staro in mlado, saj je šlo za nogometni obračun med domačim moštvom in nogometaši velenjskega Rudarja. Ker je Rudar tekmo izgubil (2:0) so domiselni Šmarčani velik reklamni pano, na katerem je bilo vabilo za igro »Velika polomija«, napisu dodali še besedilo »za Velenje« in pano postavili na peron železniške postaje v Šmartnem. To je pri potnikih savinjskega vlaka vzbudilo precej smeha na račun domiselnih Šmarčanov.

V. KOJC

Kmetijski kombinat HMEZAD

razpisuje po določilih statuta in na osnovi sklepa odbora za poslovne zadeve prosto delovno mesto

1. »Pomočnika glavnega direktorja«
za kmetijsko področje

Kandidati morajo poleg splošnih pogojev imeti še visoko ali višjo šolo agronomske smeri, vsaj 8 let delovnih izkušenj pri vodenju kmetijskih obratov ter moralno politične kvalitete.

In

objavlja prosto delovno mesto

2. Računovodja skupnih služb

Za to pestro in odgovorno delo zahtevamo poleg splošnih pogojev višjo šolo ekonomske smeri in vsaj šest let delovnih izkušenj na računovodskih delovnih mestih.

Kandidati naj prijave z vsemi dokazili pošljejo kadrovski službi 15 dni po objavi razpisa.

FERRALIT

ŽALEC, Šlandrov trg 22

sprejme v uk

UČENCE v gospodarstvu (vajence)

za izučitev v naslednjih poklicih:

I. za poklice ozkega profila:
15 STROJNIH OBLIKOVALCEV
12 JEDRARJEV
3 TALILCE pri elektropeči
Za ta učna mesta se lahko prijavijo kandidati, ki so izpolnili šolsko obveznost in uspešno dokončali 6. ali 7. razred osnovne šole.

II. za poklice širokega profila:
4 ROČNE OBLIKOVALCE
8 KOVINOSTRUGARJEV
8 STROJNIH KLJUČAVNIČARJEV
2 OBRATNA ELEKTRIKARJA

Za ta učna mesta se lahko prijavijo kandidati, ki so uspešno dokončali 8 razredov osnovne šole.

Vse kandidate za uk vabimo, da se prijavijo pismeno ali ustno v splošno-kadrovskem sektorju podjetja do 15. julija 1973.

Poskusi in zadovoljen boš kot tisoči Jugoslovanov, ki ugotavljajo:

- prijetno žvečenje zaradi ameriške gumi baze
- osvežujoč in dolgotrajen okus
- sličice s številko: 5, 15, 25, 35 nagrajujejo brez žrebanja

Bazooka

žvečilno gumo kupite posamezno ali v tripaku

Bazooka

S KUPONOM T -NA IZLET V ŠVICO

Vsi, ki bodo od 25. 6. do 31. avgusta kupili blago na oddelkih moške, ženske in otroške konfekcije, perila, pletenin, metrskega blaga ter tekstilne galanterije v vrednosti najmanj 300.– din, prejmejo nagradni kupon. Žrebanje kuponov bo 4. septembra. 40 srečnih izžrebancev bo potovalo na prijeten izlet v Švico. vabi vas

VELEBLAGOVNICA T

mali oglasi

OBVESTILO BRALCEM

Za oglase pod oznako nimamo naslova. Zanje napišite pismeno ponudbo, ki jo zaprto v pisemskem ovitku in z oznako oglasa, oddajte pri nas v oglasnem oddelku na TRGU PETEGA KONGRESA 10, v PODRUŽNICI DELA. Nadaljnje informacije v zvezi z oglasom prevzame po dvigu ponudb prinašalec oglasa, zato jih od nas NE ZAHTEVAJTE! —
S sprejemanjem oglasov zaključujemo VSAK PONEDELJEK ob 10. uri dopoldne. V podružnici DELA na TRGU PETEGA KONGRESA 10, je tudi sprejemna pisarna RADIA CELJE, kjer lahko oddate čestitke, in obvestila ter vse oglase za DELO in NOVI TEDNIK.

…A 1000 L, 1966, dobro …njeno, ugodno prodam. …no delno plačilo s če… Informacije tel. 228-24.

…VIZIJSKI sprejemnik …nke »Diplomat EL« Niš …dam. Cena 1.800 din. Jo… Klenovšek, Kompole … Štore.

…VO, vozno, dobro mleka… prodam. Kostanjšek, …nikova 10 a Celje.

…AVO 750 letnik novem… 1966 prodam. Perger … Polzela 141. Ogled … dan od 14. do 16. ure.

…COSKO spalnico, pri…no za majhen prostor, …dno prodam. Ogled zve… po 18. uri. Bervar, Ce… Ulica V. prekomorske …ade 6 (Otok III).

… 750, spredaj malo ka…boliran, ugodno pro… Cena po dogovoru. …tin Terbovc, Sp. Rečica … Laško.

…SOBNO stanovanje v …tru Celja, deloma vselji… ali vseljivo polovico, …dam. Informacije pri …tniku Branku Verštov… Celje, Gledališka 2, tel. …21.

…NTAR opremljene kro… delavnice v Celju pro… Ponudbe pod »Zaradi …rtia«.

… REKORD 1700 ccm, …nik 1965 ugodno prodam. …led popoldan. Vinko …šnik, Polzela 39.

…EVIZIJSKI sprejemnik …IZ« Zagreb in hladilnik …orenje« 72 l ter moped …rez izpita) na tri brzine, … z garancijo, prodam. …rašajte dopoldan. Sev… Jože, Prešernova 14 Ce…

…TSKEGA ovčarja (Lesi… starega osem tednov …odam. Super Marija Ce… Lesničarjeva 8 (Aljažev …rib).

…00 letnik 1967, v voznem …nju, 30.000 km po gene…, prodam. Cena 9.500,00 … Ogled pri Čater, Za…eb 66.

…ILNICO za piščance, …ogljivost 5000 kom, več…jino, skoraj novo dobro …anjeno, ugodno prodam. …led in informacije pri …ošenik Karlu, Hojnsko … Pristava pri Mestinju.

… 1200 v dobrem stanju …odam zaradi odhoda v tu… Naraks Anton, Tomaž … Vojnik.

…EKTROMOTOR 20 KS …fazni poceni prodam ali …menjam za lažjega. …rajnc Jože, Brstnik 13, …aško.

…TAVO 750, letnik 1969 za…di šolanja ugodno pro… Mariborska 103 Celje.

…OSKI voziček, globok, …oraj nov, uvožen, pro… Ogled popoldan. Par…nska 55 Celje.

…T 615 poceni prodam. Vprašajte pri Franc Pečnik, Mozirje 60.

ŠKODO letnik 1969, prevoženih 48.000 km prodam za 7000 din. Pragovi dotrajani. Ogled možen 21. in 22. 6. ves dan. Palir Karel, Košnica 22 Celje.

VW kombi odprt prodam po ugodni ceni. Žalec, Savinjska cesta 23a.

TELEVIZIJSKI sprejemnik »NIŠ«, mesarsko pištolo in višinsko sonce prodam. Ponudbe pod »Zelo ugodno«.

ŠKODA 1000 MB delux, letnik 1969, dobro ohranjen ugodno prodam, garažo pa oddam v najem. Franc Strašek, Ljubljanska 10 Celje. Informacije od 14. do 16. ure.

KOZOLEC šestokenski ugodno prodam. Gračner Alojzija, Medlog 66 Celje.

DVE KRAVI z junčki prodam. Slance 12, Teharje.

PRINC 1000, dobro ohranjen, prodam. Cena 20.000 din. Kaučič Franc, Kajuhova 7 Celje.

ŠTEDILNIK na trdo gorivo, dobro ohranjen, prodam za 350,00 din. Ogled v Celju — Linhartova 12 pritličje — Krajnc.

DOBRE KRAVE molznice po izbiri — dve črnobeli, sivorjavi, prodam. Turnšek Anton, Hudinja 10 Celje.

TELEVIZIJSKI sprejemnik »Panorama« in pralni stroj »Gorenje«, rabljena eno leto, prodam. Ogled po 15. uri. Vizjak, Cesta na Dobravo 79/III.

FIAT 750, letnik 1966 in kombi IMV moris v šipah, oba vozna, prodam. Čater Roman, Zadobrava 40, Škofja vas.

FIAT 750 letnik 1971, dodatno opremljen — meglenke, radialne gume, prevleke itd. stalno garažiran, v zelo dobrem stanju, prodam. Možnost plačila z bančnim čekom. Ogled in informacije vsak dan po 20. uri, Samarin, Arja vas 6 Petrovče.

ŠKODA, letnik 1967 poceni prodam. Jager, Kersnikova 10 Celje.

RABLJENO pohištvo in ženske obleke poceni prodam. Celje, Ulica 29. novembra 46.

FIAT 750, dobro ohranjen, letnik 1968, ugodno prodam. Cokan, Lahovna 18.

ŠOTOR za tri osebe in sobni sušilnik za perilo nemške izdelave — nova — sušilno avbo »Gorenje« in veliki atlas sveta — novo — hladilnik in električni štedilnik, dobro ohranjena, vse ugodno prodam. Karin, Šlandrov trg 3 Celje.

SADNO stiskalnico 100 in 50 l na vzmet in ralo z lesenim hrastovim primačem dostavim na dom. Pilih Jakob, Celje, Trnovlje 203.

NOVEJŠO enostanovanjsko hišo podkleteno z vrtom v okolici Celja prodam ali zamenjam za komfortno dvosobno stanovanje. Ponudbe pod »Bližina Celja«.

PLETILNE stroje »Diamant«, navijalne 3 vretena, entel, tri niti, prodam. Korun, Malgajeva 2-a.

FORD Taunus in Fiat, 1968, zelo ugodno prodam. Šolinc Stanislav, Ljubečna 53.

SAMSKO komplet posteljo, hladilnik, televizijski sprejemnik, preproge in otroško kolo ter mlade zajčke prodam. Zagrad 103 Celje.

MOTORNO kolo MZ — 150 ccm, prevoženih 1300 km, dobro ohranjeno, prodam za 550.000 S.din. Leber Milan, Primož, Šentjur pri Celju.

MOTORNO škropilnico Wermorel 200 l ugodno prodam. Marovt Alojz, Podvrh 115, Braslovče.

SPAČEK-furgon prodam ali zamenjam za dobrega fička. Ogled Zidanškova 25.

VISOKO PRITLIČNO hišo z vrtom v Žalcu — Soseska Ložnica 54, prodam. Kočevar Franc, mehanik, Žalec.

NEMŠKEGA ovčarja starega deset tednov prodam. Mazej, Petrovče n. h. (za šolo).

PUHALNIK prodam ali zamenjam za govedo. Krašovec Ivan, Rečica 79, Laško (po domače Grubelšek).

LEŽIŠČE z jogi vložkom prodam. Vida Vengust, Trubarjeva 53 a-II Celje.

FELDSMIDNO — (kovaški ogenj) — novo — z enofaznim motorčkom prodam za 70.000 Sdin. Zupanc Jože, Primož, Šentjur pri Celju.

ZIDANO garažo v centru mesta prodam. (na dvorišču za post.) Telefon 223-57.

RENAULT 4 L, letnik 1970 prodam tudi za ček. Telefon ob delavnikih od 6. do 14. ure. Celje 229,01.

AMI 6 letnik 1968 ugodno prodam ali zamenjam za Zastavo 750. Prodam za ček. Jesenek, Latkova vas 40 Prebold.

TELEVIZIJSKI sprejemnik RR Niš prodam. Informacije Celje, Trubarjeva 67 ali telefon 21-583.

DOGRAJENO ali nedograjeno stanovanjsko hišo v okolici Celja ali Vojnika kupim. Ponudbe pod »Plačam takoj«.

EMAJLIRANO kad dolgo 120 cm staro ali novo kupim. Jagodič Bojan, Dečkova 2 Celje.

MLAD par išče kjerkoli v Celju sobo. Plača za eno leto vnaprej. — Ponudbe pod »Predplačilo«.

SPLOŠNA bolnica Celje nujno išče za svoje medicinske sestre opremljene sobe. Ponudbe pošljite na naslov bolnice.

IŠČEM opremljeno sobo. Plačam vnaprej. Ponudbe pod »Tehnik«.

ZAKONCA iščeta manjše neopremljeno stanovanje ali večjo sobo z možnostjo kuhanja in pranja v Celju ali bližnji okolici. Ponudbe pod »Predplačilo 5.000«.

ENOSOBNO stanovanje — pritličje — zamenjam za enakega ali dvosobnega. Ponudbe pod »Celjski tednik«.

NEOPREMLJENO garsonjero v Celju išče uslužbenka. Ponudbe pod »Celje«.

NA STANOVANJE sprejmem podnajemnika. Celje, Mariborska 176.

IŠČEM dvosobno stanovanje v Celju ali Vojniku. Dam 1000 din nagrade in plačam za eno leto vnaprej. Ponudbe pod »Nagrada«.

ENOSOBNO KOMFORTNO opremljeno stanovanje začasno oddam proti predplačilu za eno leto. Ponudbe pod »Priložnost«.

VAJENCA za poklic orodjarja sprejmemo. I. Javoršek, Celje, Ipavčeva ul. 28.

VAJENCA za mizarsko stroko sprejmem. Pogoji ugodni. Krivec Ivan, mizarstvo Mariborska 103 a Celje.

IŠČEM vajenko ali vajenca. Klobučarstvo Tomažin, Celje — Tomšičev trg 17.

V UK sprejmem vajenko ali vajenca. Krojaštvo Kramer Anton, Celje — Cesta na Ostrožno 62.

BRIVSKO frizersko vajenko sprejmem. Hrana in stanovanje preskrbljena. Ponudbe do 1. julija na naslov Poznič Franc, frizer, Vransko.

DEKLE z uspešno končano osemletko dobi učno mesto krojaške stroke. Krojaštvo Cankarjeva 2 Celje.

TAKOJ sprejmem na delo enega delavca in enega vajenca za delo pri vodovodni inštalaciji. Šarlah, Ul. br. Kresnikov 34.

V UK sprejmem vajenca avtomehanika. Fišer Boris, Šentrupert 6 Gomilsko.

PREBIVALCE Otrožnega in okolice obveščam da sem odprl MOŠKO FRIZERSTVO. Delovni čas od 7.30 do 11.30. ure ter od 14. do 19. ure. Se priporočam za obisk. Peter Jeršič, moško frizerstvo, Cesta na Ostrožno 103.

SIMPATIČEN moški star 37 let, srednje postave, nekadilec in nealkoholik, nekaj let živi v Nemčiji — ima avto, v bližini Celja bo gradil hišo — igra harmoniko, ima lep poklic — želi spoznati preprosto sopotnico od 29 do 37 let. Ponudbe s sliko pod »Opel 90 PS«.

ŽELIM spoznati upokojenca — 70 let — nealkoholika. Nudim skupni dom. Sem starejša, osamljena, imam hišo, nekaj zemlje in garažo. Ponudbe pod »Celjanka«.

POSESTVO z gospodarskimi poslopji v lepem kraju oddam v najem. Elektrika in voda v stanovanju. Kuhinja in soba vseljivi. Uslužbenci izključeni. Ponudbe pod »Izredna priložnost«.

NA GLASBENI šoli v Celju bodo sprejemni izpiti za novince v PONEDELJEK, 25. JUNIJA.

Podrobne informacije so na razpolago v šolski pisarni.

Otrokom po dovršenem 1. razredu osnovne šole priporočamo vpis v pripravnico.

Šolsko leto bomo zaključili v petek, 22. junija: kratka proslava bo ob 16. uri v Narodnem domu. Starši so vljudno vabljeni. Glasbena šola v Celju, Slomškov trg 10 — telefon 227-12.

Tekstilna tovarna

JUTEKS ŽALEC

razpisuje

v šolskem letu 1973-74

I. ŠTIPENDIJE
oziroma posojilo za šolanje:

a) ŠTIPENDIJA
na Tehniški tekstilni šoli — predilska smer

b) POSOJILO
na I. stopnji ekonomske fakultete ali VEKŠ (splošna smer)

Pod »a« pridejo v poštev le moški kandidati.

II. UČNA MESTA
za vajence naslednjih strok

strojni ključavničar

splošni ključavničar

obratni električar

Rok za prijave je 15 dni od objave razpisa. Prijavi priložite kratek življenjepis in spričevalo zadnjega razreda. Informacije daje splošno-kadrovski sektor podjetja.

Zdomci

DIVJAČINA ZA GOLJUFE

Die 22jährige jugoslawische Gastarbeiterin Ljubica Skeledar. Als illegale sollte sie abgeschoben werden.

Ljubica Skeledar bi morala biti poslana nazaj v domovino, ker je bila v Nemčiji ilegalno. Ker bi se morala ločiti od svojega fanta, ki dela v Kölnu, se je v zaporu obesila.

200.000 tujcev je v Zahodni Nemčiji, ki so prišli v to »obljubljeno« deželo po ilegalni, ali polilegalni poti. To storijo navadno tako, da pridejo kot turisti, pridejo na obisk, potem pa ostanejo. Takšni, ki niso pripotovali v Nemčijo na legalen način, v dogovoru z emigracijskimi oblastmi v njihovi domovini, so navadno žrtve goljufov, prevarantov, žrtve najbolj grobega izkoriščanja.

Odločitev nemške vlade, da v deželi ne bo trpela ilegalnih bivanj, še manj pa zaposlitev, naj bi naredila konec neredu, deloma pa tudi možnosti grupiranja pridaničev v kriminalnem podzemlju, ali političnem podzemlju, kot so na primer ustaško, četniško in podobna gibanja.

Vendar racije, ki jih uprizarja nemška policija, da bi se Nemčija rešila »ilegalcev«, imajo tudi žalostne in tragične posledice. Med temi »ilegalci« je po narodnosti največ Turkov, Marokancev, Špancev in Portugalcev. »Ilegalnih« Jugoslovanov je vedno manj, a vendar so še vedno. Še vedno jih je na tisoče. Takšni, ki jim je poteklo oblastno dovoljenje za bivanje, morajo v zapore in od tam v zbirna taborišča, kjer čakajo tako dolgo, da sestavijo transport, ki potuje v domovino.

Nekateri v svoji nepoučenosti zbežijo, kot na primer nek Portugalec, ki je tri tedne begal po samotnih poteh, jedel koreninice in spal po barakah in senikih. Tam ga je našel nek kmet, pa je Portugalec pozneje v bolnišnici umrl. Vzrok sestradanost in pljučnica.

Med nesrečniki te vrste je tudi 22-letna Ljubica Skeledar, ki se je v Kölnskem zaporu obesila, ker bi jo od tu poslali v domovino, to pa bi zanjo pomenilo ločitev od zaročenca, ki je v Nemčiji.

Kot kaže, namera nemške vlade, da zavre pritok ilegalno zaposlenih in da se »ilegalcev« znebi, ne bo popustila. Delodajalci, ki zaposlijo »ilegalnega« tujca, so kaznovani s plačilom do 100.000 nemških mark in povračilom stroškov za vračanje teh ilegalnih delavcev v njihovo domovino.

Koliko ljudi spraviti v avto? Rekord? Ne, to ni bilo v Ameriki, ampak pri nas, pod Donačko goro. Na cesti smo dohiteli sedem nadebudnih šolarjev, ki so se odpravili po prašni cesti, nekateri kar bosopeti, proti domu. Naš tehnik Janez Klanjšek jih je naložil vse v svojega fiata in kljub temu, da nas je bilo v vozilu kar deset, smo se dobro peljali. No, na srečanje z miličnikom pa res nismo računali . . .

Foto: D. Medved

RUMEN TEROR

Vse je rumeno. Rumene so mini kikeljce nad stegni vseh kalibrov, rumene so bluze, jopice. Deklina, ki nima vsaj nekaj rumenega na sebi, je »paverska avša«.

Vse je rumeno.

Tudi sosedov novorojenček, ki ima veliko imen, je moderen. Kličejo ga za Srčka, Lulija, Muco, Miško, Medeká in Kakija. No zakaj je že moderen? Kot Kaki. Največkrat se v pleničke pokaka rumeno.

Tomos v Kopru, odkar so imeli samoupravni puč, pošilja po ljubi domovini rumene spačke. V trgovinah vam kupljeno blago vtaknejo v rumene polivinilaste vrečke in sosedov Franček, ki so ga oni dan na veselici prebunkali, je danes vijoličasto barvo podpludb tudi zamenjal za rumeno.

Vse je rumeno.

Tudi poštni nabiralniki, rumena so pražena jajčka, rumene omlete, rumeni pohani piščanci, rumena je »ORA«, rumena embalaža za kislo vodo, rumeno, rumeno, rumeno. Celo zlatice ob potoku.

Pa mi oni dan ponudi prijatelj, vnet ribič je, zajetnega klena. Lepo rumeno zapečen je bil. Odprem ga, pa je bil tudi v votlini, kjer so bila creva, rumen. Kot bi bil požrl rumenjak.

»Oprosti,« se opravičuje prijatelj, »ujel sam ga v ponedeljek, ko je bila Savinja od Cinkarne do Zidanega mosta rumena kot Rumena reka na Kitajskem.«

»Nehaj,« sem zavpil. »Ne govori mi o Kitajcih, ki so tudi rumeni, ki imajo rumeno reko, rumeno mrzlico.«

Pa še Kolumbovo jajce ima rumenjak . . . Rumen teror . . .

— ček

Nagica smuk . . . v obleko

Femi Benussi je njeno umetniško ime. Je filmska zvezdica, ki je doslej igrala v štiridesetih filmih. Bolj kot igrala, tako bi mogli reči, je razkazovala svoje čare. Zdaj pravi, da bo končala s svojo grešnostjo. Da ne bo več kazala svojih čarov tako radodarno, v obleko da bo smuknila in da bo začela igrati resne vloge. Punci seveda na misel ne pride, da bi pri 28 letih priznala, kako tvegano je še poslej biti naga zvezdica.

Zakaj jo uvrščamo med naše zanimivosti. Revija »Oggi« namreč zatrjuje, da je deklina Jugoslovanka in ji hkrati obeta kariero Sofije Loren osemdesetih let, torej tekočega desetletja.

In kaj pravi o svoji dosedanji slavi:

»Treba se je najprej sleči, da si bo pozneje mogoče služiti kruh oblečen«.

MOŠKI VICI

VLJUDEN FOTOGRAF

— Fotografije, ki ste mi jih naredili, mi niso všeč. Tiste, ko ste me slikali pred desetimi leti, so bile veliko boljše.

— Mi je zelo žal, odgovori fotograf, to je zaradi tega, ker sem se med tem postaral za deset let.

V MOTELU

Sobarica odpre potujočemu paru sobo:

— Želi gospod še kaj?

— Hvala, nič, glasi odgovor.

— In vaša soproga morda?, vztraja sobarica vljudno.

— Saj res. Kmalu bi bil pozabil. Prinesite mi dopisnico.

Ponedeljek dopoldne. Uradne ure v občinskih uradih kaj hitro minejo, ljudi pa je mnogo. Prišli so iz bližnje in daljnje okolice, da uredijo tisto s »papirji«. Če pa je v sprejemni pisarni premalo prostora, si pa takole pomagajo, kot si je naš možakar na posnetku, ki je bil narejen v Laškem.

Foto: Drago Medved

NOVI tednik

23

NOVI TEDNIK — Glasilo občinskih organizacij Socialistične zveze delovnega ljudstva Celje, Laško, Slovenske Konjice, Šentjur, Šmarje pri Jelšah in Žalec — Uredništvo: Celje, Gregorčičeva 5, poštni predal 161; Naročnina in oglasi: Trg V. kongresa 10 — Glavni in odgovorni urednik: Jože Volfand; Tehnični urednik: Drago Medved — Redakcija: Milan Božič, Edi Goršič, Jure Krašovec, Dominika Poš, Zdenka Stopar, Milenko Strašek, Berni Strmčnik, Tone Vrabl — Izhaja vsak četrtek — Izdaja ga ČGP »Delo« — Tisk in klišeji: ČGP »Delo« Ljubljana — Rokopisov ne vračamo — Cena posamezne številke 1 din — Celoletna naročnina 48 din, polletna 24 din. Tekoči račun 50102-601-20012 ČGP »DELO« Ljubljana — Telef. uredništvo 223-69 in 231-05, mali oglasi in naročnine 228-00.